

ശരച്ചത്രം

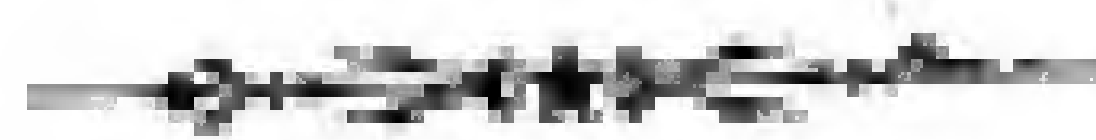

ബി. ജി. കുറുപ്പ്

ശ ര ച ര ങ്ങ ൾ

(ഒരു ഡിറ്റക്ടീവ് നോവൽ)

പ്രസ്ഥകർത്താവ്:

ബി. ജി. കുറുപ്പ്

പ്രസാധകൻ:

കെ. ആർ. ജി. മേനോൻ,

ബി. വി. ബുക്ക് ഡിപ്പോ & പ്രിൻറിംഗ് വർക്സ്,

തിരുവനന്തപുരം.

128]

[വില 1 രൂ. 2 ഞ.

പ്രസാധകന്റെ ഈ മുദ്രാപ്രതിയിലും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

അം. പതിപ്പ് ...	...	1114.
അം. പതിപ്പ് ...	...	1128.

പ്രസ്താവന.

കേവലം അപ്രസിദ്ധനും അല്പജ്ഞനുമായ ഞാൻ എഴുതിയ ഒരു പുസ്തകത്തിന് രണ്ടാം പതിപ്പിന്റെ ആവശ്യം നേരിടുക എന്നതായ അസാധാരണ സംഭവം എന്നതായ മഹാഭാഗ്യം പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രചാരത്തിന് സഹായിച്ച സഹൃദയന്മാർക്കു പൊതുവേയും, അതിന് വേണ്ടി പ്രയത്നിച്ച ബി. വി. ബുക്ക് ഡിപ്പോ പ്രവർത്തകന്മാർക്കു പ്രത്യേകിച്ചും, എന്റെ കൃഷ്ണകൈ.

ശരച്ചന്ദ്രൻ, വളരെക്കാലം മുമ്പു ഞാൻ വായിച്ച ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് നോവലിന്റെ അനുകരണമാണ്. മലയാളികളുടെ താല്പര്യത്തെ മുൻനിർത്തി കഥാഗതിയിൽ പല മാറ്റങ്ങളും വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എഴുതിത്തീർന്നപ്പോൾ മൂല ഗ്രന്ഥവുമായുള്ള സാമ്യം നാമമാത്രമായിത്തീർന്നു എന്നു പറയാം.

ഞാൻ ഫൈസ്റ്റിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തു് രണ്ടുമൂന്നു കഥകൾ എഴുതി. എന്നാൽ അവയിൽ ഒന്നു പോലും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ എന്നിങ്ങ സാധിച്ചില്ല. തന്മൂലം ഗോശനായി ഗ്രന്ഥരചന മതിയാക്കുകയും ചെയ്തു. ഏഴെട്ടുവർഷങ്ങൾക്കുശേഷം, ദിവംഗതനായ വന്ദ്യഗുരുനാഥൻ ശ്രീ. കളക്കുന്നതു രാമൻ മേനോൻ അവർകളുടെ ഉടമസ്ഥതയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തവന്ന “സമദർശി”യുടെ നടത്തിപ്പിൽ ഒരു എളിയ പങ്കു വഹിക്കാൻ എന്നിങ്ങ ഭാഗ്യം ഉണ്ടായി. അങ്ങനെ ശ്രീ. രാമൻമേനോനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയപുത്രനുമായി നിത്യ സമ്പർക്കത്തിന് സൗകര്യം ലഭിച്ചു. എട്ടുപത്തുകൊല്ലം

പിന്നെയും കഴിഞ്ഞു. ശ്രീ. രാമൻമേനോൻ, കൈരളി
യുടെയും കേരളീയരുടെയും ഭാഗ്യദോഷങ്ങൾ, ദിവംഗന
നായി; അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൃതത്വ പുത്രൻ ശ്രീ. കെ. ആർ.
ജി. മേനോൻ ബി. വി. ബുക്ക് ഡിപ്പോയുടെ പ്രവർത്തനം
ഏറ്റെടുത്തു; കരകഴിഞ്ഞു “ശ്രീ ചിത്രയുഗം” എന്ന
പേരിൽ ഒരു പത്രവും ആരംഭിച്ചു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ,
ഞങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഭീർഘകാലമെത്രിയെ മുൻനിർത്തി,
ചിത്രയുഗത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിൽ സഹകരിക്കാൻ എ
ന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു; വീണ്ടും ആ സഹവാസത്തിന്നു
ഞങ്ങൾക്കു സൗകര്യം ലഭിച്ചു.

ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് “ശരച്ചന്ദ്രൻ” എഴുതിയത്.
എന്റെ മാനുസ്ക്രിപ്റ്റിൽ ശ്രീ. കെ. ആർ. ജി. മേനോന്റെ
പ്രേരണയും പ്രോത്സാഹനവും അതിനൊരു പ്രധാന കാര
ണവുമാണ്. ഞാൻ, നിരാശപ്പെട്ടു നിൽക്കിപ്പോയ ഗ്രന്ഥ
രചന വീണ്ടും തുടങ്ങുന്നതിന്—എന്നു മാത്രമല്ല, ശരച്ചന്ദ്ര
നെത്തുകൻ” കൈമുദ്രി, ഭീകരമുദ്ര, വാസന്തി, പ്രേമചന്ദ്രൻ
എന്നിങ്ങനെ പല പുസ്തകങ്ങളും എഴുതുന്നതിന്—
എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും അവയെല്ലാം ഉടൻതന്നെ
ഭാഗിയായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു ശ്രീ. മേനോൻ
ഞാൻ അത്യന്തം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ബി. വി. ബുക്ക് ഡി
പ്പോയും തൽ പ്രവർത്തനമാക്കുമായി എനിക്കുള്ള ബന്ധം
എന്റെ ജീവിതത്തിലെ അവിസ്മരണീയമായ ഒരു
സംഭവമാക്കി.

ബി. വി. ബുക്ക് ഡിപ്പോയ്ക്കും അതിന്റെ പ്രവർത്ത
കന്മാർക്കും സർവ്വാഭ്യർത്ഥങ്ങളും സിദ്ധിക്കുമാറാകട്ടെ.

ശരച്ചന്ദ്രൻ

അദ്ധ്യായം ൧

ശരച്ചന്ദ്രബാനർജി.

“കറ്റാനേപക്ഷണം ഒരു കല തന്നെയാണു്, സാരേയ മില്ല. പ്രകൃത്യാ വാസനയുള്ളവരുമാത്രമേ ആ കലയിൽ സമർത്ഥനായിത്തീരാൻ സാധിക്കൂ. വാസനയ്ക്കു പുറമേ സൂക്ഷ്മബുദ്ധി, വിപരീതധർമ്മം, സഹനശക്തി, തന്മൂർഛ, ബഹുഭാഷാജ്ഞാനം വിവിധജാതിക്കാരുടെ ആചാരങ്ങളിലും ജീവിതരീതികളിലും നല്ല പരിചയം, അസാമാന്യമായ ബുദ്ധിശക്തി, ലോകപരിചയം, പല വേഷങ്ങളിലും തൊഴിലുകളിലും ഏറ്റെടുത്തു കഴിഞ്ഞു കൂടാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം, തുടങ്ങി വേറെയും പല ഗുണങ്ങൾ അത്യാവശ്യമായിട്ടുണ്ടു്.”

“മതി, മതി; സ്വർജ്ജ്ഞാൻതന്നെ, സമമതിച്ചു; പോക്കു്” എന്നാണു് ശരച്ചന്ദ്രബാനർജിയെ കളിയാക്കുന്ന ഫലിതനാക്കിയിൽ ബിഹാരിലാൽ മറുപടി പറഞ്ഞതു്.

ശര:—ഞാൻ ഈ ഗുണങ്ങളെല്ലാം തികഞ്ഞവനാണെന്നു പറഞ്ഞില്ലല്ലോ. എന്റെ ഇത്രയും കാലത്തെ പരിചയംകൊണ്ടു് സമർത്ഥനായ ഒരു കറ്റാനേപക്ഷകൻ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു ഗുണങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞെന്നും പറഞ്ഞുകൂടേ?

ബിഹാ:—അനേകം കേന്ദ്രങ്ങൾ തെളിയിച്ച് ഗവൺമെന്റിന്റേയും ജനങ്ങളുടെയും പ്രശംസയ്ക്കും പാർലമെന്റിനും പല കുറി അർഹനായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തെ സാമർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റി സ്വയം ഒരു മതിപ്പുതോന്നുന്നതിൽ എനിക്ക് അസൂയയല്ലാതെ, അർപ്പനം ഒട്ടും നടന്നയില്ല.

ശര:—അസൂയ ഒരു ഭൂതമാണല്ലോ.

ബിഹാ:—അല്ലെന്ന് ആരു പറഞ്ഞു? അതുപോകട്ടെ, ഹൈദറാബാദിൽ നടന്ന കൂട്ടായ്മ അവർച്ചയെപ്പറ്റിയുള്ള അറിനപക്ഷണം എന്തായി?

ശര:—പൂർത്തിയാക്കി ഏർപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞു.

ബിഹാ:—തൊഴിലുകൾ മുഴുവൻ കിട്ടിയോ; പ്രതികളെ എല്ലാം പിടിച്ചല്ലോ?

ശര:—തൊഴിലുകൾ ഒട്ടുമിക്കാലും കിട്ടി; ഇനിയും കിട്ടാനുള്ളത് ചില ചില്ലറ സാമഗ്രികൾ മാത്രമാണ്. പതിയ്മൂന്നു പ്രതികളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അന്നത്തെ കൃത്യത്തിന് ഉത്തരവാദികൾ അവർ മാത്രമാണെന്നിപ്പോ അവരുടെ സംഘത്തിൽ ഇനിയും ചിലർ കൂടി ഉണ്ട്. അവരെയും രണ്ടു ദിവസത്തിനകം അറസ്റ്റ് ചെയ്യും.

ബിഹാ:—അവർ ഇതിനകം കടന്നുകളഞ്ഞെങ്കിലോ?

ശര:—അതു സാധ്യമല്ല, അവരെ പോലീസുകാർ സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. അവരെപ്പറ്റിയുള്ള അന്വേഷണം പൂർത്തിയാക്കിട്ടേ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാവൂ എന്നു വിചാരിച്ചു സാമസിക്കുകയാണ്.

ബിഹാ:—ആ കേന്ദ്രനേതാക്കളിൽ ഏന്നെ കൊണ്ടു പോകുകയില്ലെന്ന് പറഞ്ഞതെന്തു്?

ശര:--ആപത്തുണ്ടാകുമെന്നുള്ള വിശ്വാസംകൊണ്ടുതന്നെ. ഞങ്ങൾ വളരെ സൂക്ഷിച്ചു നടന്നിട്ടും നാലഞ്ചു പ്രാവശ്യം കവർച്ചക്കാരെ ഭയംകൊണ്ടു ചക്രമായി. ഇരശ്ചരകൃപയാൽ രക്ഷപ്പെട്ടുവെന്നുള്ളത്.

ബിഹാ:--അതിരിക്കട്ടെ; ഇന്ന് ഏതു രണ്ടിക്കൊണ്ടു നമുക്കു പുറപ്പെടേണ്ടതു്?

ശര:--3-55-നുള്ള വണ്ടിക്കു പോകണം.

ബിഹാ:--ഇന്നു യാത്രയ്ക്കു തീരെ സുഖമുള്ള ദിവസം അല്ല.

ശര:--അല്ലെങ്കിലും അവിടെ ചെന്നാൽ സുഖം കിട്ടും.

ബിഹാ:--അതെങ്ങിനെ? ഓരോ

ശര:--നിങ്ങളുടെ സുഖക്കേടുകളെല്ലാം നീക്കുന്ന ഒരു ദിവ്യവൃക്ഷവും, ഏതൊരുവെച്ചാൽ ജ്വരാനുപോലും ഏതെങ്കിലും അസുഖത്തെ സൂക്ഷിക്കുന്ന സാക്ഷാൽ അമൃതം, അവിടെ ഉണ്ടു്.

ബിഹാ:--അതുമോ? അസംബന്ധം പറയാതിരിക്കണം.

ശര:--അസംബന്ധമല്ല, സംബന്ധം തന്നെ. അമൃതം ഏതൊരുവെച്ചാൽ പാലാഴി കടഞ്ഞുപോകുന്നതു്. അതു് അവിടെ സൗന്ദര്യമേറിയതും ഏതൊരു പേരിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏതൊരു സ്നേഹിതൻ വേണ്ടുവോളം ആസ്വദിക്കാം.

ബിഹാ:--ഇന്നു പതിവില്ലാതെ ഫലിതം പറയാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നുല്ലോ!

ശര:--ഏതൊരു സ്നേഹിതാ! അരവിന്ദലാലിന്റെ പുത്രി, അഥവാ ഭാര്യയുടെ പുത്രി, പാലാഴി കടഞ്ഞുപോകുകിട്ടിയ അപൂർവ്വനിധിയാണു്! അവരോടടുവേണ്ടി

തീർത്തുകൊടുപ്പാലും മത്സരിച്ചുത്തോറും. അതല്ല പരമശിവൻ സമ്പൂർണ്ണിച്ചു കളഞ്ഞത്. ബ്രഹ്മാവു് അവളെപ്പോലെ ഭക്തിയെ സൃഷ്ടിക്കാമോ എന്ന് അന്നമുതൽ പരീക്ഷിക്കുന്നു. വിഷ്ണു പെണ്ണായിക്കളഞ്ഞതും നാണക്കേട് സ്വീകരിക്കാൻ വായുഴികകൊണ്ടുതന്നെ. സ്നേഹിതൻ അവിടെ ചെന്നാലുണ്ടോ തിരിച്ചുപോരുന്നു.

ബിഹാ:—അതെ, അതെ; കാണുന്ന പെണ്ണുങ്ങളെയെല്ലാം കാമിക്കുന്ന ഭ്രാന്തനല്ലെ ഞാൻ.

ശ:—എന്റെ കൊച്ചുനാൾ നാടോടിപെണ്ണുങ്ങളെ അല്ലാതെ മേയസ്മീകളെ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? 3-55ന് തിരിച്ചാൽ കഷ്ടിച്ചു് ഒരു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ നമുക്ക് അരവിന്ദലാലിന്റെ ഭവനത്തിൽ ചെല്ലാം. ഇപ്പോൾ തന്നെ പോയി യാത്രയുദ്ധവണ്ടി ഒരുക്കുകയല്ലോ ചെയ്യുകയുള്ളു. ഏതായാലും കുണ്ണിൽ കറേ സൂർമ്മ ഏഴുതാൻ മറക്കരുത്—നല്ല സൂട്ടുകളെല്ലാം ഏടുത്തുകൊള്ളണം.

ബിഹാ:—ഇന്നെന്തോ മട്ടു മാറിയിരിക്കുന്നു; ഏതെന്ന കളിയാക്കി തൂപ്പിപ്പൊക്കമെന്നായിരിക്കാം. പക്ഷെ, ഞാൻ പോകുന്നു.

ശ:--മൂന്നു മണിക്കു മുറു് ഇവിടെ എത്തണം.

ബിഹാ:—എന്തിന്? തൊന്നെങ്ങും വരുന്നില്ല.

ശ:—ഇപ്പറഞ്ഞതു് എത്ര വിചിത്രമാണു്. ഏതായാലും പോയിട്ടു വരണം.

ബിഹാ:--അരവിന്ദലാൽ ഒരു പെൻഷ്യൻഡ് ഉദ്യോഗസ്ഥനാണോ?

ശർ:—അതെ, അദ്ദേഹം ഒരു പോലീസ്സ് ഇൻസ്പെക്ടറായിരുന്നു; പെൻഷൻ കാലം ആകുന്നതിനു വളരെ മുമ്പ് അദ്ദേഹവും മറ്റൊരു ഇൻസ്പെക്ടറും കൂടി സർവ്വീസിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞു. അരവിന്ദലാലിന്റെ ഒരു ഓർമ്മിതിമാണം കാളിപ്പ്രഭാവത്തു്. അദ്ദേഹവും ഒരു ഇൻസ്പെക്ടറായിരുന്നു. ഇവർ ചെറുപ്പം മുതൽക്കു ആപ്തമിത്രങ്ങളാണു്. സഹോദരന്മാരെന്നപോലും അവരുടെ സ്നേഹബന്ധം കണ്ടുപലരും സംശയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവർ താമസിക്കുന്നതും അടുത്തടുത്താണു്.

ബിഹാ:—എന്താണു് അവർ മുൻകൂട്ടി സർവ്വീസിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞതു്?

ശർ:—കാളിപ്പ്രഭാവത്തു് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ബാങ്ക് നട്ടത്താൻ തീർച്ചയാക്കി. അരവിന്ദലാലും പങ്കാളിയും കാൻ നിശ്ചയിച്ചു. രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചു രാജി കൊടുത്തു. എന്നാൽ യഥാർത്ഥമായ കാരണം ഇതല്ലെന്നാണു് എന്റെ അറിവു്.

ബിഹാ:—പിന്നെന്താണു്?

ശർ:—ലയൺസ്പ് ബാങ്കിൽ നിന്നു് ഒരു പെരുങ്കള്ളൻ അനുപതിനായിരത്തിൽപരം രൂപാ മോഷ്ടിച്ചു. ആ കേസ്സ് അന്വേഷിക്കുന്നതിനു് ഇവരെ രണ്ടു പേരെയും സ്പെഷ്യൽ ഡ്യൂട്ടിയിൽ നിയമിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ, കേസ്സിനു് ഒരു ഇമ്പാ ഉണ്ടായില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല കള്ളനെ സംശയിച്ചു സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അവർ അവരുടെ ട്രാജിയിൽനിന്നു മറയു കയും ചെയ്തു. പിന്നീടു് ഇതുവരെ അവനെപ്പറ്റി യാതൊരു അറിവും ഇല്ല. കമ്മീഷണർ ഇതിലേക്കു രണ്ടുപേരെയും

ശ്രീ:—അമ്മേയെ; ഒരു ദിവസം ആരെ പറ്റി
 കണ്ടാൽ "അമ്മേയെ" ഉപകരണങ്ങളാൽ

വന്നാൽ മതി. ഏതായാലും ഇതിനും അമതിയേ
 ണമ. നേക്കത്ത വരണം.

ബിരുദാഭിഷാൽ സംഗ്രഹത്തിലേക്കു പോയി. ഈ
 പുസ്തകവാൻജി ഏഴ്നേരം നാലഞ്ചു മുറികൾക്കുടൻ
 കെട്ടിടത്തിന്റെ പുറകവശത്തുള്ള അതിവിശാലമായ ഒരു
 ഛായയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ആ ഛായ ഒരു കലൈശ്വരിയാണോ?
 അല്ല; എടുപ്പത്തു് അലങ്കാരികൾ നിറച്ച പുസ്തകങ്ങൾ
 സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നിപ്പോ ഒരു കലൈശ്വരിയല്ല, ഏതുകൊ
 ണ്ടു്? അതിനപ്പുറത്തുള്ള മൂന്നു് അലങ്കാരികൾ മരണപ്പെട്ടി
 രുകൾക്കൊട്ടു നിറച്ചിരിക്കുന്നുല്ലോ; അതിന്നു പുറമെ ആ
 ശുപത്രികളിൽ കാണുന്നതുപോലുള്ള പലതരം സാമ
 ണികൾ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഒരു ഡിസ്പെൻസറിയായോ?
 കസതന്ത്രശാസ്ത്ര സംബന്ധമായ ഗവേഷണങ്ങൾ നട
 ത്തുന്ന ഒരു സ്ഥലം എന്നു വിചാരിക്കുന്നാണു് കൂടുതൽ
 ന്യായം. എന്തിനധികം വിസ്തരിച്ചതേ. അതു് ശരിച്ചു
 ഞ്ചൊന്നാൽജി കരനാശോപയുക്തം സംബന്ധിച്ചുള്ള പതി
 ശോധനകൾക്കും ആലോചനകൾക്കുമായി ഉപയോഗി
 ക്കുന്ന ഒരു സ്വകാര്യശുശ്രൂഷാണു്. അതിവിശാലമായ ഒരു
 മുറിയായെന്നെങ്കിലും രണ്ടു് ജനാധികളും ഒരു വാതിലു
 മാത്രമാണുള്ളതു്. ധാരാളം അലങ്കാരികൾ, എഴുത്തു
 നീട്ടവും അതിന്നു് അനുസരണമായ വീതിയും ഉള്ള ഒരു
 മേശ, ഒരു കിസാ, ഒരു ചാതകണ്ഠം, എന്തിനെന്ന
 ചില സാമാനങ്ങളാണു് അതിൽ ഉള്ളതു്. മേശപ്പുറത്തു്
 ഏതാനും ചോട്ടാകൾ കെട്ടിച്ചെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ഫലകം, മിക്ക
 വിരലായാളങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പാമ്പു്,
 നിശാർവ്വകൾ കെട്ടിവെച്ചിട്ടുള്ള ഏതാനും ഫലവുകൾ,
 ചില കുണ്ണാടിപ്പിപ്പുകൾ, ദുരൂഹിനി, കൃതകണ്ണാടി, മൂന്നു
 കൈത്തൊപ്പികൾ. ഇക്കൂടി പലതും സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഈ മുറിക്കകത്തു് യാതൊരുതരംമതം പ്രവേശനം അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. മുറിക്കകം അടിച്ചുവാങ്ങുന്നതുപോലും അദ്ദേഹത്തെ തന്നെയാണു്. പക്ഷേ, ഇതിനെ ചിലപ്പോഴെല്ലാം ബിഹാരിലാലിനെ അദ്ദേഹം അകത്തേക്കു ക്ഷണിക്കാറുണ്ടു്.

ശേഷഗുഹാധിപനർമ്മി പുരാതനമായ തെരുവുപുരകുടുംബത്തിലെ പ്രധാന അംഗമാണു്. അദ്ദേഹത്തിനു് തെക്കുനിന്നുസമുദായത്തോടു കൂടെ സഹോദരിമാരും ഉണ്ടു്. സഹോദരൻ കുടുംബത്തെയിലെ ഒരു സമ്പ്രദായി അഭിമുഖ്യമാണു്. അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ പാർക്കുന്നു. ഇളയ സഹോദരി ഭർത്താഗൃഹത്തിലാണു്. മുത്ത സഹോദരി ഒരു വിധവയാകയാൽ ശേഷഗുഹാധിപനോടു കൂടി പാർക്കുന്നു. അവരുടെ കുട്ടികളിൽ രണ്ടുപേർ പിതൃഗൃഹത്തിലും ഒരു ബാലിക മാത്രം അവരോടു കൂടിയും ഉണ്ടു്. ബാധനർമ്മിയുടെ വയസ്സ് മുപ്പത്തിയഞ്ചു കഴിഞ്ഞുവെങ്കിലും വിവാഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്ത ഇതുവരെ അദ്ദേഹത്തിൽ അകർഷിച്ചിട്ടുപോലുമില്ല. സകലരും അദ്ദേഹത്തിനെ ഒരു വിരക്തനായി കരുതുന്നു.

ഹൈസ്കൂളിലെ അഴ്ണ ശാസ്ത്രിൽ പഠിക്കുന്ന കാലത്തുതന്നെ കറാണപഷണകഥകൾ വായിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു് അതിയായ താല്പര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ അഭിരുചി ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതമാതിരിയെന്ന ഒരു മാറ്റം ഉണ്ടായി. കാര്യങ്ങളിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തു് സപ്താഹത്തിലും അയൻപക്കങ്ങളിലും ഏതെങ്കിലും കോഴണം പോയാൽ അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കണമെന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു് ഏതെന്നില്ലാത്ത ഒരു ജിജ്ഞാസ തോന്നുക പതിവായിരുന്നു. ഏതാ വേണം, അനുവിശ്വതമായിത്തന്നെ അന്വേഷണം നടത്തി, ചില കേസുകൾ തെളിവിൽവരുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ബി. എ.

പാസ്റ്ററാകുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ അങ്കുരം ഗവണ്മെന്റിന്റെയും പോലീസ്സുഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെയും അഭിനന്ദനവും സ്തോത്രവും അർഹിക്കുന്നവനെന്നും ഗൗരവമേറിയ ചില കേസുകളിൽ അദ്ദേഹം വിജയം നേടി. പോലീസ് കമ്മീഷണറുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു ചെറുപ്പം പരിശീലനം കഴിഞ്ഞ യൂതൻ (പരിക്ഷാഫലം അറിയാത്തതിന്നു മുമ്പുതന്നെ) ഒരു പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറായി അദ്ദേഹം സ്കൂളിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഒരു കൊല്ലത്തെ പരിശീലനത്തിന്നു ശേഷം സി. ഐ. ഡി. വകുപ്പിലേക്കു മാറ്റി. അതുവേണ്ടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധിയും പ്രചരിച്ചു തുടങ്ങി. ഉത്തരേന്ത്യയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന പാസഞ്ചുകളുടെ ഒരു ലക്കത്തിൽ പോലും ശരിച്ചുവെക്കാൻ കഴിയരുതെന്നും സർവ്വതോമുഖമായി വെളിവാക്കുന്ന ഒരു ലേഖനമേൽപ്പോലും ഇല്ലാതെ വന്നിട്ടില്ല. ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു ചുമതല തന്നെ മേലിൽ തുടങ്ങിയ പല അപൂർവ്വസമ്മാനങ്ങളും പല വിജയങ്ങളും നൽകി അദ്ദേഹത്തിന്നു പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. അതിന്നു പുറമെ സ്കൂളിൽ പ്രവേശിച്ചു അഞ്ചു കൊല്ലമേൽപ്പോലും തികയുന്നതിന്നു മുമ്പു അദ്ദേഹത്തിന്നു ഒരു അഡിസ്റ്റൻറ് സൂപ്പർണ്ടണ്ടായും മൂന്നു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു ഒരു സൂപ്പർണ്ടണ്ടായും കയറ്റവും മൊത്തം ഈ കഥ ആരംഭിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഒരു സീനിയർ സൂപ്പർണ്ടണ്ടാണ്. ഇത്രയും അഞ്ചു കൊല്ലത്തോളം ഇല്ലാതെ മറ്റൊരു യൂതൻ കോളേജിലും അമേരിക്കയിലും സഞ്ചരിച്ചു കററാണപക്ഷണം സംബന്ധിച്ചുള്ള ശാസ്ത്രീയസമ്പ്രദായങ്ങളും അവിടുത്തെ അനുഭവങ്ങളിൽനിന്നും കണ്ടറിഞ്ഞു. മുതൽക്കൽ കററാണപക്ഷണം സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ബാക്കിൽ ഇരുപതു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഏറ്റവും വിശ്വസ്തനായ ഉപദേശിയായും അതിസമർത്ഥനായ ഉദ്യോഗസ്ഥനായും ആയിത്തീർന്നു.

മിത്രം, ബോദ്ധ്യം തുടങ്ങിയ സാമ്പ്രദായിക ഗവർണ്മെന്റുകളുടെ പല നാട്ടുരാജ്യങ്ങളും തുലോം ഗൗരവമേറിയ ചില കെട്ടുക്കൾ അനുപരിച്ചിരുന്നതിൽ ബാനർജിയുടെ സ്ഥാനം ആചര്യപ്പെടുകയും ഗവർണ്മെന്റ് അനുമതി യോജിച്ചിട്ടുണ്ടാകാത്ത ആ മുദ്രാലയകൾ സ്തുത്യർഹമാവുന്നതിന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ശരച്ചന്ദ്രബാനർജി ഒരു ഭീർവ്വകായനാണ്. ബാല്യം മുതൽക്കു അനുഷ്ഠിച്ചുപോന്ന വ്യായാമവും ഭദ്രമായി പഠിക്കുന്നിട്ടുള്ള ബ്രാഹ്മചര്യവുമായും അസാമാന്യമായ കായശക്തിയും അദ്ദേഹം സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏതൊരാളും ബാലുക്കുണ്ടെന്നപോലെ പെരുന്തും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുവത്തു കൂടിയാകുന്നു. പെരും ഗാഭീര്യമല്ല, സന്മാർദ്ദനിയ്യയും വിനയവും യീർച്ചയും എല്ലാം കൂടിക്കലർന്ന ഒരു ഭാവമാണ് ആ മുഖത്തു പ്രത്യക്ഷമാകുന്നത്.

ബിഹാരിലാൽ കൽക്കത്താ ട്രൈക്കോടനിയിലെ ഒരു ജപ്പാൻ ആയ സുരേന്ദ്രബാനർജിയുടെ പുത്രനും സമ്പൂർണ്ണമായും വിജ്ഞാപിയും സർവ്വസാധനിയും ആയ ഒരു യുവാവാണ്. ഇദ്ദേഹം വയസ്സ് പൂർണ്ണമായുണ്ട്. ഈ യുവാവ് ബാനർജിയുടെ ജോരമിത്രമാണ്. കററാനേപന്തെന്നതിൽ ഉള്ള അഭിരുചിയും ബാനർജിയുടെ ശിഷ്യത്വവും വഹിച്ചു പോരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസനന്തരം കലീനനും സർവ്വസാധനിയും സമർത്ഥനും ആയ ബിഹാരിലാലിന്റെ സഹചര്യം ബാനർജിക്ക് അത്യന്തം സന്തോഷപ്രദമായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തോടുകൂടി “ചിത്താശങ്കജ്ഞാനം”യിരിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽപ്പോലും ബാനർജിയെ പിരിപ്പിക്കാറുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം ൨

ആനന്ദമന്ദിരം.

ആനന്ദമന്ദിരം കൽക്കത്താ പട്ടണത്തിൽനിന്നു സുമാർ പതിനഞ്ചു മൈൽ അകലെയുള്ള വിജ്ഞാപുരം ഗ്രാമത്തിലാണു്. വിജ്ഞാപുരം നെയ്തുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതാണു്. അതിന്നു് ഒരു മൈൽ നടുക്കൽ ഇരുപതോളം ഏക്കർ വിസ്തൃതിയുള്ള ഒരു ഭാഗ്യത്തിന്റെ നടുവിൽ കാണുന്ന അത്യുന്നതസൗധം അനുവിന്ദലാൽ പാർന്ന ആനന്ദമന്ദിരമാണു്. ഭാഗ്യത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗം ഒരു ചെറുകുന്നായിത്തന്നതിനാൽ കെട്ടിടത്തിന്റെ മുഖ്യഭാഗത്തെ നിബന്ധിതനിന്നു നോക്കിയാൽ ചുറ്റുമുള്ള വളരെ ദൂരം സ്ഥലം കാണാമെന്നിരുന്നു.

അനുവിന്ദലാൽ ആനന്ദമന്ദിരത്തിന്റെ ശാലത്തെ നിബന്ധിത ഉള്ള പ്രധാന മുറിയിൽ ഭന്നലത്തിൽ ഒരു ഇരമ്പിയ പുരയിൽ കിടന്നു് അന്നത്തെ “ബന്ധുവി”പത്രം വായിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്നു് അറുപതിനാലാൽ പ്രായമായിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷെ ഇരുപതാം വർഷത്തിലായ ആരോഗ്യവും പ്രസക്തിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു കളിയാടുന്നു. ശരീരത്തിന്നു് തെല്ലൊക്കെയും കൈകൾ ഉള്ളതായി കാണുന്നില്ല. പക്ഷെ, നിർഭാഗ്യവശാൽ കാലക്രമം സഹായിന്നു് ഇല്ലാത്തായി; പക്ഷെതന്നെ കൂടാതെ ഒരിക്കത്തുന്നിന്നു മാറി ഇരിക്കാൻ പോലും അദ്ദേഹത്തിന്നു ശക്തിയില്ല.

അനുവിന്ദലാലിന്റെ സമീപം നില്ക്കുന്ന ആ സൗന്ദര്യസാരസർവ്വസ്വം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അയ്യപ്പന്റെ പുത്രി

താൻ. വസന്തൻ — ആ യുവനിയുടെ മാതാവ് — അവരുടെ ആദ്യത്തെ ഭർത്താവു മരിച്ചു വിധവയായിരിക്കുമ്പോഴാണ് അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവരെ വിവാഹം ചെയ്തത്. അന്ന് അവരുടെ പുത്രിയായ സുലോചനയ്ക്ക് മൂന്നു വയസ്സ് പ്രായം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇന്ന് അവൾക്കു വയസ്സ് ഇരുപതു തിരക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ശൈലന്ദ്രബാനർജി അവളെ ദേവാംഗനയായും മറ്റും ഉൾപ്പെടുത്തിപ്പതിൽ അതുതപ്പെടുത്തില്ല. ഏകദേശം സൗന്ദര്യത്തിലും സൗരശീലത്തിലും അവൾ അത്രമാത്രം മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്നു. ഏതായാലും ആ ലാവണ്യമാമത്തിന്റെ മുഖത്ത് അപ്പാർപ്പാലും പ്രസന്നതയും ഉദയമായി കാണാനില്ല. പ്രസ്തുത, നിരാശയും വെറുപ്പും ആണ് അവിടെ നിഴലിക്കുന്നത്. ഇതിനു കാരണം എന്ത്?

അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു:—സുലോചന; ശൈലന്ദ്രബാനർജിയുടേയും സ്നേഹിതന്റെയും ഉപയോഗത്തിനു താൻ കാണിച്ചുതന്ന മുറിക്കു അടിച്ചുപാരിച്ചു അതിൽ ഭവനം സാക്ഷാൽക്കൂടാത്തതായിട്ടുണ്ടോ?

സുലോ:—ഉണ്ട്.

അ:—ഭൂത്യാമാക്കോടു വേണ്ട കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഏർപ്പാടു ചെയ്തോ?

സുലോ:—ചെയ്തു.

അ:—ബാനർജി എന്റെ ഒരു മാന്യസ്നേഹിതനും ഒരു ഉയന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനുമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ വരുന്നയാൾക്കെക്കാരെങ്കിലും ജഡ്ഢി സുരേന്ദ്ര ബാനർജിയുടെ പുത്രനും വിദ്യാഭ്യാസവാനും ആയ ഒരു മാന്യനാണെന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. താൻ

കോറിയായെന്നു നിന്നു് അറിയാമല്ലോ. അവരുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കാനുള്ള ചുമതല അതുകൊണ്ടു നിന്നുമാണു്. ഭൃത്യന്മാരെ സകല കാര്യങ്ങളിലും അപ്പഴുപ്പാൾ ജാഗ്രതപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളണം.

സുലോ:--ബാനർജി അതിസമർത്ഥനായ ഒരു സി. ഐ. ഡി. ഉദ്യോഗസ്ഥനാണോ?

അരു:--അതേ, അദ്ദേഹത്തിനെപ്പോലെ സമർത്ഥനായൊരാൾ ഇന്നു് ഇന്ത്യയിൽ ഇല്ല. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽപ്പോലും വളരെ അപൂർവ്വമാണെന്നു തുറന്നുപറയുവാൻ മേലധികാരികൾ പറയുന്നു. ഇക്ക വരുന്നയാളും കറ്റാമന്വേഷണത്തിൽ അതിതല്പരനാണത്രെ. നീക്കം ഏതൊരുവരുമുള്ളതാണെന്നു അവർറിയായ്ക്കു് ഇക്കയാകുന്നു്. അക്കാലത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം.

സുലോ:--എന്റെ ഏതൊരുവരും എന്തെല്ലാമാണു്?

അരു:--അതൊന്നും എന്തെന്നതൊന്നു് പറയിക്കേണ്ട.

സുലോ:പറയുക മുഖകമലം കോപിക്കൊണ്ടു് അരുണവർണ്ണമായി.

സുലോ:--അങ്ങു് എപ്പോഴും എന്തെങ്കിലും കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഇവിടെ ഇല്ലാത്തതാണെന്നു്, എന്തിനാണു് അത്ഭുതമെന്നു് ചോദിക്കുന്നതാണെന്നു് ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നതിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിലും എല്ലാം കുറവു കണ്ടുപിടിച്ചു അന്വേഷിക്കുന്നതാണെന്നു് സമയം ഉള്ളു. ഇതിന്നു തക്കവണ്ണം അതൊന്നും ഞാൻ ചെയ്യാമല്ലോ.

അരു:--ഉം, മനിയായാക്കാം.

സുലോ:—കഷ്ടം! സ്നേഹം, സ്നേഹം എന്ന് ആളുകൾ ചർച്ചയുണ്ട്. അത് എന്താണെന്ന് ഇതുവരെ ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈ മനോഹരമായ സ്ഥലവും ഈ സൗന്ദര്യവും എല്ലാം എനിക്കു നഷ്ടമാണെന്ന്. എന്തായാലും ഇനിയും അധികകാലം ഇതു സ്ഥിരിക്കാൻ എനിക്കു ശക്തിയില്ല.

അർ:—ഇല്ലെങ്കിൽ എവിടെയെങ്കിലും പോയ്ക്കൂടൂ.

സുലോ:—അതുതന്നെയാണു ഞാനും തുളുമ്പിക്കുന്നത് പുതിയ അതിഥികൾ തിരിച്ചുപോകുന്നതുവരെ എല്ലാം ഞാൻ സ്ഥിരിക്കാം.

അർ:—ഇവിടെനിന്നു പോയാൽ എന്റെ വക ഒരു പൈപ്പോലും നിനക്കു കിട്ടുകയില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കണം.

സുലോ:—നല്ലതുപോലെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്തിനാണിതെയും പണവും മേഖല, പണ്ടും മേഖല, പക്ഷേ, എന്റെ അമ്മ എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ളതോ?

അർ:—എന്റെ വസ്തുക്കളും, ഞാൻ പണക്കൊടുത്തു വാങ്ങിയ ആഭരണങ്ങളും നിനക്കു താൻ അവരും എന്താവകാശമാണുണ്ടായിരുന്നത്?

സുലോ:—എന്നാൽ അതും എന്തിനാവശ്യമില്ല.

എന്നു പറഞ്ഞ് ആ മുറിയിൽനിന്നു പോകാൻ തുടങ്ങി. പക്ഷേ അവിടെയുൾ അമ്പലം വിളിച്ച് ഇടക്കു പറഞ്ഞു.

അർ:—സുലോവേണ, എനിക്കു വെണ്ണയ്ക്ക്; പോക്കറ്റിൽ മോശക്കൊരുത്ത് എടുത്തേക്കാൻപോലും ശക്തിയില്ലാത്തവനാകേണ്ടി. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഞാൻ ഭ്രമ്യം കൊണ്ടു വല്ലതും പറഞ്ഞാലും നീ ക്ഷമിക്കേണ്ടതല്ലേ?

സുലാ:—“ഇന്നുകൊണ്ടുതന്നെയാണു് ഇത്രയുംകാലം സകലത്തും ഞാൻ സ്ഥിരമായു്.”

അ:—നീ പോയി എന്റെ ഇതുവണ്ടി ഇന്നുകൊണ്ടു വരാൻ വേലക്കാരോടു പറയു; വേണ്ട, വേണ്ട, അതാ ഒരു കാരിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു. ഇങ്ങോട്ടാണോ എന്നു നോക്ക.

സുലാഖന പുറത്തേയ്ക്കു പോയി, അപ്പം കഴിക്കതു് ബലപ്പെട്ടു മടങ്ങി.

സുലാ:—ഒരു കാർ നമ്മുടെ ഗോട്ടിനുള്ളിൽ കടന്നു നിന്നു. രണ്ടുപേർ കാരിൽനിന്നിറങ്ങി ഇങ്ങോട്ടു വരുന്നു.

അ:—ബാൻജിയും സ്റ്റേഫിനനുംതന്നെ. നീ പോയി വേഗം അവരെ കാപ്പി തയ്യാറാക്കി കൊടുത്തയക്കൂ. ശമുവേലബാൻജിയും ബീക്കാമിലാലും അകത്തേക്കു കടന്നു. അവർക്കുപുറം കടമ്പരയിൽ ഇന്നുകൊണ്ടുതന്നെ അതിഥികളെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു.

അ:—കണ്ടിട്ടു വളരെക്കാലമായി.

ബാൻ:—അതെ; നാലഞ്ചുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞു. (കരളുകൂടി അടുത്തു ചെന്നിട്ടു്) വളരെ ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നല്ലോ.

അ:—ഞാൻ വാങ്ങു പിടിച്ചു നാലഞ്ചുമാസം കിടന്നു. അതോടുകൂടി കാലുകൾ നിരപയോഗം ആയി; ഇപ്പോൾ എഴുന്നേൽക്കാൻ പോലും നിവാരമില്ല. ഇരിക്കുന്നിടത്തുനിന്നു മാറണമെങ്കിൽ രണ്ടുപേർ സഹായത്തിന്നു വേണം.

അ:—വളരെക്കാലമായി ഞാൻ ഇങ്ങോട്ടു വരണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ജോലിത്തീർക്കുകൊണ്ടു് ഇതുവരെ സ്ഥിരമായില്ല. . . . . ഇപ്പോഴാണു് അറിയുകയില്ലായിരിക്കാം.

അര:—നീങ്ങളുടെ ഏഴത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടേക്കാളും മനസ്സിലാക്കി. അദ്ദേഹത്തിനെക്കൂടി കൊണ്ടുവരാൻ തോന്നിയതിൽ ഞാൻ നന്ദിപറയുന്നു.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു ഭൂതൻ മുൻപേക്ക് കടപ്പ് യും പലമാനങ്ങളും കൊണ്ടുവന്നു മേശപ്പുറത്തുവെച്ചു.

അര:—(ഭൂതനോട്) സുലോചന എവിടെ? അവളോട് ഇങ്ങോട്ടുവരാൻ പറയൂ. ഇവിടെ അസുഖമായുള്ളവരാരും ഇല്ല.

അല്പം കഴിഞ്ഞു സുലോചന ആ മുറിയിൽവന്നു. അവളുടെ മുഖം പകുതിയിലധികം ചോഷാസത്വമായും അനുസരിച്ചു സാരിക്കൊണ്ടു മുടിയിരുന്നു. അവൾ മുറിയിൽ കടന്നു വാതലിന്നരികിൽ തടന്നു നിന്നുകൊണ്ട് അതിഥികളെ പിന്തപ്തസ്സതം വെട്ടിച്ചു. ശേഖരൻ ബാസാൻജി ഏഴത്തേറെ സുലോചനയുടെ അടുത്തുചെന്നു.

ശര:—ഞാൻ എടുത്തു കളിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കട്ടിയാണു്; എന്തെന്ന മറന്നു പോയിരിക്കാം; സെലുവും തന്നെ യല്ല.

സുലോ:—(മനുസ്ഥത്തിൽ) സെലുവും തന്നെ; എടുത്തു കളിപ്പിച്ച കട്ടിയോടുള്ള വാസാപ്യം കൊണ്ടായിരിക്കാം. കട്ടിയാലും കഴിഞ്ഞശേഷം അനുപമിക്കുകയെന്നു വേണ്ടെന്നു വെച്ചതു്?

ശര:—അതു തെറ്റാതെന്നു, സമ്മതിച്ചു, പക്ഷെ ഞാൻ ഒരു പോലീസ്സ് ഉദ്യോഗസ്ഥനല്ലേ? ഒരു നിമിഷം പോലും സ്വന്തം കാര്യത്തിന്നു ചെലവാക്കാൻ കിട്ടുന്നില്ല. ഞാൻ എന്തു ചെയ്യട്ടെ.

ബാസാൻജി അരവിന്ദലാലിന്റെ അടുക്കലേക്കു മടങ്ങി

അൻ:—സുലഭമെന്ന, അലങ്കാരിയിൽനിന്നു ചുറ്റു ബിസ്തു
കൾക്കു കിട്ടിയിട്ടു.

ശ്രീ:—ഇതെല്ലാം തന്നെ കിട്ടിയെന്നുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നും
വേണം.

അനിമിതകളും അതിമോഹനം കാഴ്ചകൾ കഴിഞ്ഞു
ശ്രീ:—ഒരുമണിത്തുറന്നു കിട്ടിയവകളെയും ലോക
കാഴ്ചകളെയും കണ്ടിട്ട് സംഭവം പെട്ടു. അന്നുതന്നെ
അവനിവാരം ഒരു ഭൂതനെ വിളിച്ച് ബാണർജിക്കു
സ്നേഹിതനും വിശ്വഭിക്ഷുന്നതിന്നു തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന മുറി
കളിലേക്കു അവനെ വിളിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നുതന്നെ
പിറ്റേ.

അൻ:—വസ്ത്രങ്ങൾ മാറി അല്ലെ വിശ്വഭിക്ഷു; നിങ്ങളുടെ
ആവശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കാൻ ഒരു ഭൂത
നാണു പ്രത്യേകം ചുമന്നുവെപ്പുകൾ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. വേണം
കാഴ്ചയും അവരോടു പറയാൻ തക്കതായത്. സ്വ
ന്തം ഗൃഹമെന്നു വിചാരിച്ചു എല്ലാം ശരിപ്പെടുത്തി
ക്കൊടുക്കണം. എന്തിന്നു കിട്ടിയത് ഇതെന്നു കാണു
അന്വേഷിക്കുന്നല്ലോ നിർവ്വാഹമില്ലെന്ന് അറി
യാമല്ലോ.

അപ്പോഴും ബിഹാരിലേക്കും ഭൂതനെ അന്വേഷി
ച്ചു. അവൻ വേണ്ടി തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന മുറികളിൽ കിട്ട
ന്ന സാമഗ്രികൾ നോക്കിയിട്ട് ബാണർജി ഭൂതനോടു
ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

ശ്രീ:—അങ്ങനെയു വേണ്ടതിൽ വളരെക്കൂടി സാധന
ങ്ങൾ ഈ മുറിയിൽ ഉണ്ടല്ലോ. ഇതെല്ലാം എന്തിനു?

ഭൂത:—ഇതെല്ലാം കൊള്ളമയുടെ എർപ്പാക്കുന്നതായിട്ട്
തയ്യാറാക്കിയതാണ്. യജമാനൻ ഒരു അന്വേഷ
ിക്കാൻ നിർവ്വാഹമില്ലല്ലോ.

ശര:—നിങ്ങളുടെ ബാഹ്യരൂപവഴി കാത്തിരുന്ന് ബുദ്ധി കേട്ടുണ്ട്. എന്തെങ്കിലും അത്യാവശ്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളെ അറിയിക്കാം, പോയ്ക്കൊള്ളണം.

ശ്രീകൃഷ്ണൻ പുറത്തുവെച്ചു പോയ ശേഷം ചിന്താഗതമായി ഒരു തുറന്നിടത്തുനിന്നു അദ്ദേഹം പ്രാപിച്ചിരുന്ന ബിഹാരിലാലിന്റെ സമീപത്തു ചെന്നു നിൽക്കുകയുണ്ടു്. ശേഷശ്രവണം സ്വകാര്യമായി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

ശര:—എന്തു് നല്ല കുറയുണ്ടോ?

ബിഹാ:—തലകുറയുണ്ട്; ഉം; കാര്യം.

ശര:—കാരണം ഏനിക്കറിയാതെങ്കിലും അനുഭവങ്ങൾ തന്നെ പറയുന്നതല്ല ഉത്തരം.

ബിഹാ:—അനുഭവങ്ങൾ ആയി?

ശര:—സൂത്രമൊന്നും പ്രയോഗിക്കേണ്ട; എന്റെ കണ്ണിന് ഇപ്പോഴും നല്ല കാഴ്ചയുണ്ടു്. സുഖലാപനത്തെ കണ്ട് ഉടൻ നിങ്ങളുടെ മുഖത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട വികാരങ്ങൾ നിങ്ങൾ വളരെ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടും മറയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതുപോകട്ടെ, അവളുടെ സുരസത്തയെപ്പറ്റി ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചില്ലേ? അതാൾ ദൈവംഗത തന്നെയാ? തുറന്നു പറയൂ.

ബിഹാ:—അവൾ സന്ദർശിച്ചല്ലെന്ന് ആരെ പറഞ്ഞു?

ശ്രീകൃഷ്ണൻ അവളുടെ സ്വകാര്യസംഭാഷണത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതു വിചിന്തമല്ലല്ലോ. അവളുടെ സംഭാഷണം നിർബന്ധം തുടരട്ടെ.

സുഖലാപനയുടെ മാതാവു് ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു പരലാകുപ്രാപിച്ചു. അതോടുകൂടി അവളുടെ ജീവിതം അത്യന്തം ദുഃഖകൃഷ്ടമായും തീർന്നു. അവളുടെ മാതാവു്

കെട്ടിപ്പിടിച്ചുവെക്കുകയും അവർക്കു നേരിട്ടുവെക്കുകയും ചെയ്തതായി
 നില. തന്റെ പുത്രിയെല്ലാത്തന്നാലും തന്റെയവളായി
 കാപ്പിയെല്ലാത്തന്നാലും ഒരു യുവതിയാണെന്നുള്ള വിചാരം
 പോലും അവർക്കുണ്ടില്ല. ഭരണസംഘാതനായ സെനാ
 സ്പെഷ്യലിയും അവളോടു കാണിക്കുന്നില്ല. തന്റെയവളായി
 തന്റെ ഈ ഭൂമിയായ പെരുമാറ്റം ഉത്തരവെഴുപ്പാലും
 അതുതപരതത്താലും. അവരെല്ലാം സുലോചനയെ
 നിർവ്യാജം സ്നേഹിക്കുന്നു; അവർക്കുവെണ്ടി ജീവൻ ഉപേ
 ക്ഷിക്കാൻ പോലും അവർ തയ്യാറാണ്.

സുലോചനയ്ക്കു മാത്രമേ ഏഴുതാനും വെച്ചുകൊണ്ടു
 അറിയുന്നില്ലാത്ത പറയുകയും വില്ലാഭാസം സിദ്ധി
 ചിട്ടില്ല. സംഗീതത്തിൽ അവർക്കു അസാമാന്യമായ വാ
 സനയുണ്ടു്. പക്ഷേ, ശാസ്ത്രീയമായ അഭ്യസനം അവർക്കു
 ലഭിച്ചിട്ടില്ല. കേവലം വിട്ടുപോകുകയും നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള
 ഉത്തരവെഴുപ്പുകളെ കൂട്ടത്തിൽ മാത്രമേ അവർക്കുവെണ്ടി അവ
 കളെ ഗണിച്ചിട്ടുള്ളു. മാനാവിന്റെവെക്കു അഭ്യസനം
 പോലും വെക്കാൻ ആ ദർശനം സമ്മതിക്കുകില്ല. മാന
 കളിൽ ഈശ്വരനായുള്ള സെനാസർവ്വം സെനാസർവ്വ
 വും മാത്രമാണ് അവളുടെ പ്രവർത്തനം. ഈ ദർശന സമ്പ
 ത്തമുള്ള ഭഗവതീശ്വരൻ അവർക്കു സമുദിതമായി നൽകിയി
 ട്ടുണ്ടു്.

അദ്ധ്യായം ൩

അരവിന്ദലാലിന്റെ ഭയം

രവ:—കേന്ദ്രിനടുത്തു്, എന്തെങ്കിലും അപകടം നേരിട്ടാൽ അഭിജ്ഞാനത്തിന് ഒരു വലിയ മണി കെട്ടിത്തുടർത്തി അതിൽ നിന്ന് കെട്ടിക്കെട്ടിത്തുടർത്താൻ ഒരു കമ്പി ഇട്ടിരിക്കുന്നു കണ്ടോ? ഇതു് എന്തിനു്? അരവിന്ദലാലിന്റെ വായനയ്ക്കുവേണ്ട പുട്ടു നിങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചോ? കട്ടിയിൽ കിടക്കുമ്പോഴും വായിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്താൽ കഷ്ടമാണ് കഴിക്കുമ്പോഴും എപ്പോഴും ഒരു കൈത്താളം അടുത്തു തന്നെ സൂക്ഷിക്കണം. മറ്റൊരു കഴിഞ്ഞു് ആരെയിലും അകത്തേക്കു കടന്നാൽ കാരണത്താലുള്ള വലിയ നിലക്കണ്ണാടികൾ മുക്കളിലും താഴെയും വെച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതൊക്കെ ഇത്ര ഭയത്തിന് കാരണമെന്തു്; അയാളുടെ മുഖം എപ്പോഴും ഭയാകുലമായിരിക്കുന്നു.

ബിന്ദു:—അതിന് കാരണം?

രവ:-- അതു തന്നെയാണു് ഞാനും ചോദിക്കുന്നതു്.....
.....അതാ അരവിന്ദലാലിന്റെ സ്നേഹിതൻ കാളിപ്രഭാവമെന്തു് വരണം.

എന്ത പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് വരാത്തയിലേക്കു് ഇറങ്ങി അയാളെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു.

അൻപതു വയസ്സുള്ള പ്രായമുള്ള ആജ്ഞാത്മാവിനായ ഒരുളാൺ കാളിപ്രഭാവത്താൻ. അയാളുടെ മുഖം ക്രോധത്തിന്റെ ഇടിപ്പിട്ടമാണു്.

കാളി:--എത്രകാലംകൂടിയാണ് കാണുന്നത്; വളരെ ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നല്ലോ.

ശര:--പ്രായംകൂടി വരികയല്ലേ? പിന്നെ ക്ഷീണിക്കാതെ നില്ക്കുന്നില്ലേ?

കാളി:--നമ്മുടെ സ്നേഹിതൻ കാലശരക്കു തീരെ സഹ്യം ഇല്ലാത്ത സമയപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു കൂടുകയാണ്; കണ്ടിട്ടല്ലേ?

ശര:--കണ്ടു; അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥിതി കഷ്ടമാണെന്നു.

കാളി:--ഇനിയൊക്കിലും ഇരപ്പാകുവാനും ചെയ്തു കഴിയട്ടെ; അദ്ദേഹത്തിന്നു തീരെ ഇല്ലാത്തതും ഇരപ്പാകുക കഴിയാതെ.

ശര:--എന്നു മുൻപാണു് ഇരപ്പാകുവാനൊക്കെയും നിശ്ചയിക്കേണ്ടതായി. ഇതു കേട്ടിട്ടു് വലിയ ഇരപ്പാകേണ്ടതാണെന്നു തോന്നുന്നല്ലോ.

കാളി:--പണ്ടു് ഏനിയു് തീരെ ഇരപ്പാകുവാനും ഇല്ലാതിരുന്നെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു. പക്ഷെ, അതെല്ലാം മാറിപ്പോയി. ഞങ്ങൾ ഇന്ത്യയിലെ ഒരു ആത്മീയ സംഘം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്തുമതത്തിലെപ്പോലെ “എറുപ്പായുന്ന” സമ്പ്രദായം ഞങ്ങളും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. അടുത്ത യോഗത്തിൽ ഞാൻ എറുപ്പായുന്നതു് ആത്മയുദ്ധിനേക്കാൾ നിവൃത്തിപ്പെടുത്തുകയാണു്.

ശര:--നിങ്ങളോ?

ശരപ്പയ്യൻ അതുതപരതന്ത്രനായി ചോദിച്ചു.

കാളി:--അതെ; ഞാൻ ഒരു പ്രാസംഗിക്കുന്നല്ലെങ്കിലും അന്നു ഞാൻ പ്രാസംഗിക്കാൻ തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ അർവിന്ദലാലിനെ ഇതുവഴിയിൽ ഇരുത്തി ഒരു ഭൂതൻ തമ്മി ആ മുറിക്കുകത്തക്ക കൊണ്ടുവന്നു.

അര:--നിങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കാൻ പോകുന്നു?

കാളി:--അതെ, ഞാൻ ഇതുവരെ ചെയ്തിട്ടുള്ള തെറ്റുകയെല്ലാം അടുത്ത യോഗത്തിൽ ഏറ്റെടുത്തു് ആ തമ്മയ്ക്കിനേക്കാൻ പോകുന്നു.

അര:--പല ഭൗത്യാഗികരഹസ്യങ്ങളും അന്നു പുറത്തുപറയേണ്ടി വരില്ലേ? അതു ന്യായമാണോ!

കാളി:--സകലരും ഞാൻ പറയും. എന്തിനെ നേർട്ടിട്ടുള്ള പരാജയങ്ങളും നിന്ദകളും എല്ലാം ഞാൻ തുറന്നു പറയും.

അര:--വീര്യങ്ങളെക്കാൾ പരാജയങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുകയും പറയുകയും ചെയ്യുന്നത് അധികം സൗകര്യമായി ഏന്തിനെ പലപ്പോഴും തെറ്റാറുണ്ട്. ഏതായാലും വളരെ നേരം പ്രസംഗിക്കരുതെന്ന് വക കാണുമല്ലോ.

കാളി:--(ബിന്ദാകിലാലിനെ മൂണ്ടിക്കൊണ്ടിപ്പോകുന്നു) ഇദ്ദേഹത്തിനെ എന്തിനെ പരിചയമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് എന്തെയും അങ്ങിനെ തന്നെ.

ബിന്ദാ:--അങ്ങനെയുപ്തി ബാനർജി എന്നൊരു പരാജയപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ഇദ്ദേഹവും (അർവിന്ദലാലും) അതിസമർത്ഥനായ ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരിക്കുന്നതും നിങ്ങൾ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞതു് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലും വലിയ നഷ്ടമായിത്തീർന്നതും അദ്ദേഹം ഇന്നും എന്നൊരു പറഞ്ഞു.

കാളി:—അങ്ങനെയൊക്കെ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ സാമർത്ഥ്യം ഇല്ലായിരുന്നു.

ശര:—എന്റെ സ്വന്തിക്കുന്ന പരിചയമില്ലെന്നു പറഞ്ഞു വെല്ലാം. അദ്ദേഹം ഹൈന്ദവത്തിൽ അധ്വാനിച്ച്, സുരസ്ഥിയാൽ ജീവിക്കുക പുത്രനാണ്.

കാളി:—ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പുത്രൻ ഏ. എ. പരീക്ഷയ്ക്കു പ്രസിഡൻസിയൽ കോളേജിൽ അധ്വാനിക്കുന്നുവെന്നു ബഹളി പത്രത്തിൽ വായിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഏതു ചെയ്യുകയാണ്?

ശര:—നിന്മമപരീക്ഷയ്ക്കു പഠിക്കുന്നു. ഒരു നല്ല ഡിഗ്രി കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

ബിഹാ:—അങ്ങനെയിൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ശിഷ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. കരുണാകരൻ അന്നത്തെയെ നല്ലൊരു എന്ററിക്ക് അതിൽ പരിചയപ്പെടുത്തില്ല. കേരളത്തിൽ ഒരു സമയം ആകുന്നതുവരെ അവർ വിവിധവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അന്നത്തരം കാളിപ്പുരാവത്തോട് “നേരം വളരെ അധികമായി. ഞാൻ പോകട്ടെ, കാലത്തു കാണാം” എന്നു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസ്തിയിലേക്കു പോയി. മറ്റുള്ളവർ കേരളത്തിലും തയ്യാറായി.

ശര:—നിങ്ങൾക്ക് ഉറക്കത്തിന് മുകളിലാണ് സുഖമെന്ന് തോന്നുന്നു. പക്ഷെ നമുക്കു സംസാരിക്കാനും മറ്റുമുള്ള സമയം കരയിയാണ്. താഴെ കണ്ടു മുറികൾ സമയപ്പെടുത്താൻ പറഞ്ഞതു്. ഉറങ്ങാൻ മുകളിലേക്കുതന്നെ പോകാം. അവിടെ വേണ്ട സമയങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ബിഹാ:—അങ്ങിനെയാവാം.

ബാനർജിയും സ്റ്റേഫിനാസും ഒരു ഊർവ്വരോദ്യമിയിൽ
ഇരിക്കുക പോയി.

ശബ്ദം:—എന്റെ കൊച്ചുനാളെ കള്ളക്കടൽ തീരെ മറ്റൊരു
ജീവിതമായിത്തീരണം.

ബിഹാ:—ഉം, എന്തുപെണ്ണ്?

ശബ്ദം:—ഭക്ഷണത്തിനിടന്നു സമയം മുഴുവൻ ആ പെൺ
കുട്ടിയെത്തന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നല്ലോ.

ബിഹാ:—നല്ല വസ്തുക്കളെ നോക്കിപ്പോകുന്നത് മനുഷ്യ
സ്വഭാവമല്ലേ; അതു തെറ്റാണോ?

ശബ്ദം:—അല്ല, അല്ല; എന്റെ പ്രാപനം സ്വപലമാകുന്ന
തിലുള്ള സന്തോഷംകൊണ്ടു പറഞ്ഞുപോയതാണ്.

ബിഹാ:—അതിനാൽ ആ പെൺകുട്ടിയോടു പെരുമാ
രുന്ന രീതി എനിക്കു തീരെ പിടിക്കുന്നില്ല. ഇതു
മനുഷ്യവൃത്തിയായ ആ പെൺകുട്ടിയെപ്പറ്റി
അയാൾ എത്ര അഭിമാനിക്കേണ്ടതാണ്. പക്ഷെ,
ആ കുട്ടിയോടു അയാൾ എത്ര ഹീനമായി പെരു
മാറണം. ഊർവ്വരോദ്യമോടോടും മനുഷ്യനാൽ
ഇത്ര നിഷ്പക്ഷണം പെരുമാറാറില്ല.

സ്റ്റേഫിനാസർ മണി പണയെ കഴിഞ്ഞിട്ടും നിദ്രാ
ലീനമായില്ല. അവർ ഇനലിൽനിന്നു പുറത്തേക്കു നോക്കി
കൊണ്ടിരുന്നു.

ബിഹാ:—മനോഹരമായ കാഴ്ച!

ശബ്ദം:—അതെ, കാമിജനങ്ങളുടെ ചേർത്താവികാരം വർദ്ധി
പ്പിക്കുന്ന രാത്രി.

ബിഹാ:—അതാ, റോഡിന്റെ അപ്പുറത്തായി ഉണക്കമായ
ഒരു മാളിക കാണുന്നു. അത് ആരുടേതാണ്?

ശര:—അത്ത് മോഹനലാൽ എന്തൊരുമുടി വെച്ചാ
 ളെന്ന് ഒരു ഭൂതൻ പറഞ്ഞു. സുലോചന ഇട
 'യുടെ അവിടെ പോകാനുണ്ടെന്നും അറയ്ക്കട്ടെ എങ്ക
 ഴ്ശ്ശെയ്തിൻ അവിടത്തെ ഗുഹനായകനാണെന്നും
 അദ്ദേഹം പ്രായംചെന്നു കൊള്ളാണെന്നും ആ ഭൂതൻ
 തന്നെ പറഞ്ഞറിയാം. അതിൽ ഇടുത്ത് ഏനി
 കക്കാരും അറിഞ്ഞുപോയി.

ബാനർജിയും ബിഹാർലാലും നോക്കിക്കൊണ്ടിരി
 ക്കെ ആ കെട്ടിടത്തിന്റെ മുക്കിലത്തെ നിലയിലുള്ള ഒരു
 ജനലിൽ ഇടി പൊടുന്നനെ ഒരു കൈവെട്ടുന്നപ്രകാരം ഉണ്ടാ
 വുകയും അസ്സമീപമകയും ചെയ്തു.

ബിഹാ:—എന്തു ശക്തിയുള്ള പ്രകാരം; നോക്കാൻ വയ്യാ
 തെയാക്കിപ്പോയി.

ശര:—അത്ത് ഒരു അടയാളമാണ്. പ്രകാരം കണ്ടു ഏതെ
 മാത്രമല്ല, ആക്കുമ്പോ വിളിക്കുകയുണ്ടായി. വിളക്കു
 ചളിപ്പിച്ചതു നിങ്ങൾ ഇരുത്തിയില്ലായിരിക്കാം. പട്ടാ
 ഉക്കാക്കു മീപംകൊണ്ടു ചില അടയാളങ്ങൾ ഉണ്ട്.
 അതു നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല.

ബിഹാ:—അതാ, കൊറം നലവഴി മണ്ടിട്ടു മറയ്ക്കുകൊണ്ടു
 ഗോനിക്കുക പോകുന്നു.

ശര:—(സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിട്ട്) അത് സുലോചനയാണു്.

ബിഹാ:—അവൾ ഏവിടെ പോകുന്നു?

ശര:—നല്ല ചന്ദ്രികയല്ലേ, കടം നടക്കുകയെന്ന് തോന്നിയാ
 യിരിക്കാം. ഏതായാലും നിങ്ങൾ ഇവിടെ കിടന്നു്
 സുഖമായിട്ടുണ്ടാണു്. ഞാൻ താഴെപ്പോയി ഒരു
 ചുറ്റിനോക്കിയിട്ടു വരാം.

ശരദ്യന്ത്രം തന്റെ പെട്ടി തുറന്ന് ഒരു കരാറിയും
ഒരു കുറുപ്പും കയ്യിൽ എടുത്തുകൊണ്ട് പുറത്തേക്കു
പോയി.

അദ്ധ്യായം ൪

സൂക്ഷിച്ചിട്ട് എന്തുഫലം?

മണ്ണി അഞ്ചര കഴിഞ്ഞു. ശരദ്യന്ത്രബാനർജി,
ബിഹാരിലാലിയെ വിളിച്ചുണർത്തി.

താൻ വളരെ അമർപ്പിച്ച എഴുത്തേഴക്കാരെല്ലാ നരം
ആ വീട്ടിൽ ആരും അന്നു ആരമണിക്ക മുറുപ്പ് എഴുതേ
ല്ലെന്ന പതിവില്ലെന്നും അർവിന്ദവാൽ മുൻകൂട്ടി അവരോടു
പറഞ്ഞിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനെ അന്വേഷി
ക്കുക ബാനർജിയും ബിഹാരിലാലിയും ഒരു പ്രദോശസഞ്ചാ
കത്തിനു തിരിച്ചു.

ശര:—ഇന്നലെ രാത്രിയിൽ കണ്ട ഭീപ്രപ്രകാരം എന്നെ
വിശ്വസിക്കുന്നതാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും ഭീപ്രം
കണ്ട ആ വീട്ടിന്റെ പരിസരങ്ങൾ നമുക്ക് ഒരു
കാണാം. അതിവിശ്വസ്തമായ ഒരു തൊട്ടു ആണെ
ന്നു തോന്നുന്നു.

ബിഹാ:—ആരോ ഭോർപ്പുലെവറു ഉപയോഗിച്ചതി
നെപ്പറ്റി ഇത്രയധികം ആലോചിക്കാൻ എന്നതാ
ണല്ലോ? നിസ്സാരമായി വല്ലഭം കണ്ടാൽ അതി
നെപ്പറ്റി അത്ര ആലോചിക്കാനാണോ?

ബാനർജിയും ബിഹാരിലാലും മോഹനീമനീശ്വരി ന്റെ -- മോഹനലാലിന്റെ ഭവനത്തിന്റെ -- സമീപം എത്തി. വീട്ടിനെ പരിചരിക്കുന്നതും വഴിയുടെ വിസ്താരം കുറയ്ക്കുകയും. വീട്ടിന്റെ മുമ്പാകെ കയ്യിട്ട് ഇരുവരും അകലെയായി, വളരെ വിസ്തൃതമായി പരലിച്ചു നിന്ന ഒരു മാവ് അവരുടെ പ്രത്യേകതയെയും വിഷയിച്ചു.

ബിഹാ:-- ഇതു വലിയ മാവു ഞാൻ ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല. എന്തൊരു വസ്തു. അതിന്റെ പരുലിപ്പാ?

ശര:-- വലതുവശത്തോട്ട് ഒരു താഴ്വരയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. നമുക്ക് അങ്ങോട്ട് പോകാം.

അവർ ഏതാണ്ടു ഞാടി നടന്നു. ശരച്ചന്ദ്രൻ പൊട്ടുന്നതെ നീന്ത. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പാകെ അതുതന്നെ പരിഭ്രമവും പ്രത്യക്ഷമായി. "അല്ലോ?" എന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സുറിയത്ത ഉച്ചരിച്ചു. ബിഹാരിലാൽ കാരണം അറിയാതെ അമ്പരന്ന് ശരച്ചന്ദ്രനെ അനയിച്ചു അവരുടെ വലതുവശത്തു വഴിയിലേക്കു ചാഞ്ഞു കിടന്ന ഒരു വൃക്ഷ ശിഖരത്തിലോട്ടു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. ആ കൊമ്പോടു ചേർന്ന് കയറുകൊണ്ടു വരിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഒരു മരപ്പൂർ ബിഹാരിലാലിന്റെ ഉച്ചിയിൽ ഗോചരീഭവിച്ചു. ആ മരപ്പൂർ കൈകൾ ഇരുപുറത്തേക്കും വിടർത്തിക്കൊണ്ടു മുമ്പാകെ വരിഞ്ഞിരുന്നു. ബാനർജി കഴിയുന്നത്ര അടുത്തുചെന്ന് മുകളിലോട്ടു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. മരക്കൊമ്പിൽ കെട്ടിയിട്ടിരുന്ന മനപ്പൂർ അനവീരലാൽ തന്നെ അറയിരുന്നു. ബിഹാരിലാൽ മുന്നോട്ടു നടക്കാൻ തോന്നി. എന്നാൽ ബാനർജി അയാളെ തടഞ്ഞു.

ശര:-- ഇവിടെ നിന്നാൽ മതി.

ബിഹാ: - - അതു് അറവിനിലാൽ അല്ലേ?

ശര: - അതെ, അറവിനിലാൽ തന്നെ. നീക്കം ഇവിടെ എല്ലാം സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുക; ഞാൻ ആ കൊമ്പിൽ ഒരു കയറി നോക്കുക.

ശരച്ചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞതെന്തെങ്കിലും ഒരു കൂടാതെ ആ കൊമ്പിൽ എത്തി. അടുത്തു തന്നെ ആരോ ആ കൊമ്പിൽ കയറിയിട്ടുള്ളതായി ശരച്ചന്ദ്രനു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു. ശരച്ചന്ദ്രൻ കാൽമണിക്കൂറോളം ആ കൊമ്പും കയറുകയും സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയശേഷം തന്റെ ഇറങ്ങി.

ശര: - ശരിതന്നെ.

ബിഹാ: - എന്തെന്നാൽ ശരി.

ശര: - നീക്കം എന്തെങ്കിലും കണ്ടുപിടിച്ചോ?

ബിഹാ: - ഇത്രയും കിട്ടി.

എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഒരു ചെറിയ പിണുക്കൂട്ടം കൈയ്യിൽ കൊടുത്തു.

ശര: - (അതു വാങ്ങി നോക്കിയിട്ട്) ഇതു് വെളിച്ചത്തെ പൊതിഞ്ഞു വരുന്നതാണ്. ആട്ടാമാനിക്കു് 35. മുറിച്ചുകൊടുത്തു് തന്നെ നീക്കം പൊതിഞ്ഞ ഒരു ഞായാണ് കൊണ്ടുതന്നെ ഞാൻ തീർച്ചയാക്കി.

ബിഹാ: - ഭയങ്കരം തന്നെ, അല്ലേ?

ശര: - ഭയങ്കരമെന്നോ? എന്നായാലും സ്പെക്കുലായ ഒരു കേസ്സു കിട്ടി.

ബിഹാ: - ഇതു് ആരു ചെയ്തു? ഒന്നിലധികംപേർ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. അവർ എപ്പോഴാണ് വന്നു് അറവിനിലാലിനെ എടുത്തുകൊണ്ടു പോന്നതു്.

ശര: - - എത്രപേർ ഉണ്ടായിരുന്നെന്നാ നീക്കമുണ്ട് ഉറപ്പോ?

ബീഹാ:—കറഞ്ഞു മുറുപ്പേൻ. അവർ അയാളെ എടുത്തുകൊണ്ടു പോന്നിരിക്കും. എന്നിട്ടും നാം അവിടെയില്ലല്ലോ. അദ്ദേഹം എപ്പോഴും തോക്കുകൊണ്ടു കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ട് എന്തു ഫലം? എന്തെല്ലാം രക്ഷാ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ചിരുന്നു. അവർ എങ്ങനെ കൊണ്ടുപോയി, ഏതിലെ കൊണ്ടുപോയി; അങ്ങനെയ്ത് എന്തു തോന്നുന്നു?

ശര:—എന്തിനു പലതും തോന്നുന്നു. അതിരിക്കട്ടെ, എങ്ങിനെ സംഭവിച്ചുവെന്നാണ് നിങ്ങളുടെ വിചാരം.

ബീഹാ:—ആരോ വിഭാഗികൾ ഉണ്ടായിത്തന്നിരിക്കാം. അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ ഭയം ഉണ്ടെന്നും എപ്പോഴും ആ പത്തു പ്രതിബദ്ധികളാണിരിക്കുകയാണെന്നും ഇനലെ ഉറപ്പും കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ പാഞ്ഞിട്ടല്ല; വിഭാഗികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിൽ കടന്ന് അദ്ദേഹത്തിനെ എടുത്തു ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടു.

ശര:—എടുത്തുകൊണ്ടുപോയപ്പോൾ അവിടെലാൽ മിണ്ടാതിരുന്നോ?

ബീഹാ:—അവർ ഭയപ്പെടുത്തിയിരിക്കും.

ശര:—വീട്ടിൽവെച്ചുതന്നെ കൊണ്ടുപോകുക? വെടിവെച്ചോ വീടും കൊടുത്തോ കൊല്ലത്തോ? ഏകദേശം അതെമെലോളം എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നിട്ട് സൗകര്യമായി വെടിവെച്ചുകൊല്ലാൻ അവർ ഭ്രാന്തോ? നിങ്ങളുടെ അനുമാനം അടിയോടെ തെറ്റിപ്പോയി.

ബീഹാ:—സാധുവിനു നടുക്കാൽ കേന്തിയില്ലായിരുന്നതു കൊണ്ട് അവർ ഇത്രയും ചുമക്കുകതന്നെ വെളുത്തല്ലോ.

ശര:—ഏതായാലും നിങ്ങൾ അരവിന്ദലാലിന്റെ ഭവനത്തിൽ ചെന്നു് അടുത്ത പോലീസ്സ് സ്റ്റേഷനിലേക്കു പോൺ ചെയ്യുന്നു.

ബിഹാരിലാൽ ആനന്ദമതിരത്തിലേക്കു പോകാനായി റോഡിലേക്കു് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ ഒരു പോലീസ്സുകാരൻ സൈക്കിളിൽ പോകുന്നതു കണ്ടു് അയാളെ വിളിച്ചു; പോലീസ്സുകാരനോടു് താൻ തങ്ങളു കാഴ്ചയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു.

പോലീ:—കൊന്നോ, അരവിന്ദലാൽ ഓടാറുവീണോയോ? നമുക്കു രണ്ടു മിന്നിട്ടിവിടെ നിൽക്കാം. ഞങ്ങളുടെ ഇൻസ്പെക്ടറർ ഇപ്പോൾ കോറിൽ ഇതുവഴിയുവരും. ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ ഇപ്പോൾ പിരിഞ്ഞുതെയുള്ളു.

ഭാഗ്യവശാൽ നാലഞ്ചുമിന്നിട്ടിനുള്ളിൽ ഇൻസ്പെക്ടററും വന്നു. ഇൻസ്പെക്ടറും കാൺസ്റ്റബിളും കൂടി ബാനർജി നിൽക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു പോയി. ബാനർജി അവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ അല്പം അകലെയുള്ള കോറിക്കാട്ടിൽ കൂടി അദ്ദേഹം വരുന്നതു് അവർ കണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിൽ രണ്ടു ചുറ്റുപ്പാളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇൻസ്പെക്ടററും, അദ്ദേഹത്തിനെ അറക്കുമ്പ്പൂ് കാൺസ്റ്റബിളും ഉദ്യോഗനിലയിൽ ബാനർജിയെ സ്വല്പമു ചെയ്തു.

ഇൻ:—ഇതു യൗകരമായിരിക്കുന്നല്ലോ.

ശര:—അതെ.

ഇൻ:—കൊലപാതകികൾ അദ്ദേഹത്തെ കെട്ടിചെല്ലിരിക്കുന്നതെന്തിനു്?

ശര:—കെട്ടിയിട്ടില്ല. സൂക്ഷിച്ചുനോക്കണം. ഞാൻ മുക്കളിൽ കയറി നോക്കി. കയറു ചുറ്റിയിട്ടു് രണ്ടു്

അപ്പോഴും വെറുതെ ഇട്ടിരിക്കുകയാണ്. തടിച്ച കൈ വലയുകൊണ്ട് ശവം താഴെ വീഴാതെ കിടക്കുന്നതായുള്ള. കൊമ്പു നല്ലതുപോലെ ഉലഞ്ഞാൽ താഴെ വീഴും.

ഇൻ:—വളരെ ഉറച്ചു തറയാണ്. കാൽമുഖടുകൾ കാണാൻ നിർവ്വാഹമില്ല. അവർ വലയുചലയുകൾക്കുമാണ് വന്നതെങ്കിൽ, അവിടെ കുറെ സ്ഥലം വെളികൾക്ക് മണ്ണാണ്; കാൽമുഖടുകൾ കണ്ടെത്താം.

ശര:—ഈ ഷൂസ്സുകൾ ആ കാട്ടിൽ കിടന്നതാണ്. ഇതിൽ ചെളിപുരണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഇൻ:—(ഷൂസ്സു വാങ്ങി നോക്കിയിട്ട്) ഇതു പുത്തനായിരിക്കുന്നു. ഇത്തരം ഷൂസ്സുകൾ വീൽക്കുന്ന കടകൾക്കെടുത്തിൽ ഒരായിരം ഉണ്ട്. എങ്കിലും അന്വേഷിച്ചുനോക്കാം.

ബാൻജി ചെറുതായൊന്നു മനോഹരിച്ചു.

ഇൻ:—ഒരു ജോടിയെ കിട്ടിയിട്ടുള്ളോ?

ശര:—ഒരാളല്ലേ കൃത്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്?

ഇൻ:—ഒരാളോ? ഒരാൾ ഇത്രയും അട്ടിമറയ്ക്കുന്നതിനെ എടുത്തുകൊണ്ടുവരുന്നോ?

ശര:—കൊല നടത്തിയത് കൊള്ളുന്നതായാൽ ഞാൻ പറയുന്നില്ല.

ഇൻ:—അട്ടിമറയ്ക്കുന്ന വളരെക്കാലമായി നടക്കാൻവയ്ക്കുകയെന്നത് അവിടന്ന് അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? ഞാൻ കണ്ടുതന്നിരുന്നതും മുമ്പും അട്ടിമറയ്ക്കുന്നതിനെ കണ്ടു. അപ്പോഴും അട്ടിമറയ്ക്കുന്നതിന്റെ അസ്ഥാവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് സർക്കപ്പട്ടു പറഞ്ഞു.

ശ്രീ: - - ഏന്തിക്കറിയാം, ജാലം ഇന്നലെ അദ്വൈതത്തിന്റെ അതിഥിയായി ഇവിടെ വന്നതല്ലേ? എന്തായാലും കൃത്യം നടത്തിയിട്ടുള്ളത് ഒരാൾ മാത്രമാണ്. ഏതുമാകട്ടെ, നമുക്ക് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ സ്ഥലം ഒരു നോക്കൂ.

—*~*~*~*

അദ്ധ്യായം ൭

ചില ലക്ഷ്യങ്ങൾ

ബാനർജിയും ബിഹാരിലാലും കൂടി ഇൻസ്പെക്ടർ പറഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങൾക്കു തിരിച്ചു. ഷൂസ്സു കണ്ടെടുത്ത സ്ഥലത്തുനിന്നും കരോളിനീ നടന്നപ്പോൾ ഇൻസ്പെക്ടർ പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള മണ്ണു കണ്ടെടുക്കി.

ശ്രീ:—ഇവിടെ ഒട്ടധികം കാൽച്ചവടുകൾ കാണാനുണ്ട്. പക്ഷെ അതെല്ലാം പഴയ ചവടുകളാണ്. നമുക്ക് കിട്ടിയ ഷൂസ്സിന്റെ പാടും ഇത് കാണുന്നു. അടുത്ത പാട് നാലഞ്ചടി ദൂരെയാണ്. അതുകൊണ്ട് നടക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നതാണ് സ്വയം.

ഇൻ:—അതും നല്ല കാൽനീളമുള്ളവയാണ്.

ശ്രീ:—നല്ല സ്ഥലപരിചയം ഉള്ളതാണു്. ഈ ചെളിയിൽ കാൽത്തററി വീഴ്ത്തെ കാടാൻ പ്രയത്നം. (മുന്നോട്ടു നോക്കിയിട്ട്) അത് മറ്റൊരു ഷൂസ്സുകിടക്കുന്നു. ഒറ്റയെ കാണാനുള്ളൂ.

അതു സ്ട്രീകർ ധരിക്കാറുള്ള മിന്നസോട്ടിയൻ റബ്ബർ ഷൂസ്സുകളുടെ ഇനത്തിൽ ഉള്ള ഒന്നായിരുന്നു.

ഇൻ:—ഇത് എങ്ങോ ഒരു സ്ത്രീയുടേതാണെന്ന്. പുരുഷന്മാരും നല്ല ഒരു ശെഖ്റു നന്നെ. ചൊല്ലിയിൽ നാണമപായത്തുകൊണ്ട് ഉപേക്ഷിച്ചു കൊടുത്തുപോയതാണെന്ന്.

ചൊറാർമ്മി അതുവേണ്ടി അതിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ചെളി നല്ലപോലെ തുടച്ചുനോക്കി.

ശര:—ഒരു ഇതിന്റെ ചുവട്ടിൽ രണ്ടാമതാണിത് കാണുന്നത്. (സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയിട്ട്) K. S. എന്ന് കണ്ട് അടയാളമുണ്ട്. ഇതു സുഖലാചനയുടേതു തന്നെ.

ബിഹാ:—അവൾ ഇവിടെ വന്നതെന്തിന്? മാർച്ചുവട്ടു കാണാതിരിക്കാൻവേണ്ടി ഉറപ്പായി അവിടെ തൊട്ടിയിടാതെ നടന്നതെന്തിന്?

ശര:—ഇതിലെ എങ്ങോട്ടു പോകാം?

ഇൻ:—ഇതിലെ പോയപ്പോൾ മേലായിലായിരിക്കും ചെല്ലാം.

ശര:—അവിടെ നാമുപേക്ഷിക്കുന്നതാണിത്?

ഇൻ:—ഇൻസ്പെക്ടർ മേലായി പറയാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതാണിത്.

ഇൻ:—അദ്ദേഹം അതുകൊണ്ട് അങ്ങനെയായിട്ട് എത്രയോ പരിചരിക്കണമെന്നോ എന്തിനെ നന്നായില്ല. ഒരു എഴുത്തുകാരനാണെന്ന്. ഇദ്ദേഹത്തെ നല്ലനല്ല ശാസ്ത്രീയ ലേഖനങ്ങൾ എഴുതാറുണ്ട്. വളരെ നല്ല ഒരു മനുഷ്യനാണെന്നും സുഖലാചന എന്ന ഈ സ്ത്രീയുടെ സ്നേഹിക്കുന്നതാണെന്നും അവിടത്തെ ഭർത്താവ് പറഞ്ഞു കൊണ്ട് ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണെന്നു തോന്നുന്നു.

സുഖലാചന അവിടെലാളിന്റെ ഭാര്യയുടെ ചെളി കാണുന്നത് ഇൻസ്പെക്ടർ ധരിച്ചിട്ടില്ല.

ഇന്ദ്രിയം:- ഇത് സുഖലാലസം ഏതേ?

ശബ്ദം:- ഒരു സ്ത്രീയാണെന്ന് എന്തിനായിരുന്നു. മാലിനീമന്ദി
രത്തിലെ പാർശ്വകാരൻ അവിടെ താമസമായിട്ട്
ഏതുകാലമായി?

ഇന്ദ്രിയം:- ഏകദേശം നാലുകൊല്ലമായി.

ഇന്ദ്രിയം:- ഇതും കാരണമായിട്ട് അവിടെ
നിൽക്കിയിട്ട് ചൊന്നതുമായും ബിഹാരിലായും കൂടി മാലിനീ
മന്ദിരത്തിലേക്കു നടന്നു.

ശബ്ദം:- അവിടെയായിട്ട് വളരെ വിരോധികൾ ഉണ്ടായി
രുന്നു. നല്ല നിലയിലുള്ള പല ചെറുപ്പക്കാരും
അയാൾ ജയിലിൽ അടച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ തിരക്കി
ക്കെടുത്തവർ അക്കാലത്തു ചെന്നു പ്രതീകം
പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ആത്മ ഗണ്യമാക്കാനില്ലെന്നും അവ
ർക്ക് ചിലർ അതു മുതൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കു നിർവ്വേദം
യുള്ള വഴി ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അപൂ
ർവ്വമായി.

ഇന്ദ്രിയം:- ഇത് അങ്ങനെയുള്ള ഒരു കേസാണോ?

ശബ്ദം:- ഏതു കൊണ്ട് അറിയപ്പെടും? ഏതായാലും ഭീർഷ
കാലം വിദേശങ്ങളിൽ താമസിച്ചിട്ടു പെട്ടെന്നു പ്രത്യ
ക്കപ്പെട്ടവരെക്കുറിച്ച് എന്തിനെ വളരെ സംശയ
മുണ്ട്.

അവർ മാലിനീമന്ദിരത്തിൽ എത്തി. ഒരു പരിചാ
രികളെയാണ് അവർ ആദ്യമായി കണ്ടത്.

ശബ്ദം:- അദ്ദേഹം എന്തു ചെയ്യുന്നു?

പരി:- രജമാനൻ അകത്തുണ്ട്.

ശബ്ദം:- അദ്ദേഹം ഒരു വ്യവസ്ഥകാർത്തരിന് അദ്ദേഹത്തെ
ഒരു കാരണാൽ വന്നിരിക്കുന്നതെന്ന് പറയണം.

പരി:- അതുകൊണ്ട് ചോദിച്ചുപോയോ?

ശര:- ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെയും ഒരു സ്റ്റേഷനററുടെയും ഏതെങ്കിലും പരിവേഷം.

നാലഞ്ചുമിന്നിട്ടു കഴിഞ്ഞു" ഒരു ഭൂമിയിൽ പുറത്തു വന്നു" അദ്ദേഹം മോഹനലാലിന്റെ മുറിയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. മോഹനലാൽ മുറിയുടെ മേലേക്കു കിടന്ന ഒരു മേശയോടു ചേർന്നിരുന്നു കാപ്പി കുടിക്കുകയായിരുന്നു. ബാന്നർജിയെയും സ്റ്റേഷനററെയും കണ്ടയുടൻ എഴുന്നേറ്റു" അവനെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തശേഷം യഥാവിധി സൽക്കരിച്ചു.

മോഹ:- ഏനിക്കു രണ്ടുപേരെയും പരിചയമില്ല.

ശര:- മിസ്റ്റർ അരവിന്ദലാലിനെ സമാധാനിപ്പിക്കുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ അറിയാനാണ് ഞങ്ങൾ ഇങ്ങോട്ടു വന്നത്.

മോഹ:---ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ അറിയും; എന്തുകൊണ്ടാണ് പലപ്പോഴും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ ഞങ്ങൾ അതിൽ പരിവേഷം പരിചയം ഇല്ല.

ശര:- അരവിന്ദലാൽ മരിച്ചുപോയി.

മോഹ:- മരിച്ചോ?

മോഹനലാലിന്റെ മുറിയ്ക്ക് ഒരു പരിചയം പ്രത്യക്ഷമായി.

ശര:- നിങ്ങളുടെ തോട്ടത്തിൽവെച്ച് ഇന്നലെ രാത്രി ആരോ കൊന്നിരിക്കുന്നു.

മോഹ:--- എന്ത്? കൊന്നെന്നോ? എന്റെ തോട്ടത്തിൽ വെച്ചോ? അതു വളരെ മനോഹരമാണല്ലോ, ചിലപ്പോൾ നെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും ഇനപ്പുറിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ശര: - - "അതുനന്നായാണു" ഞങ്ങൾ അറുനപരിചെന്നതു്.

മോഹ: - - "അതു് ഒരു സ്ത്രീ. ഒരു സ്ത്രീ. ഉദ്യോഗസ്ഥനാണോ?"

ശര: - - "അതേ, ഞാൻ ഒരു സ്ത്രീയെക്കണ്ടു്. ശരച്ചന്ദ്രൻ്റെ സാർജി എന്താണു്" എന്തെൻ പേരു്.

മോഹ: - - "അതേപ്പറ്റി ഞാൻ ധാരാളം കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. രാജാപരിചരായന, വിശദകയാളും, കർമ്മാദനപര്യടനം എന്തിനെന്നു അങ്ങ" എഴുതിയിട്ടുള്ള ചില പുസ്തകങ്ങൾ ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിരിടക്കട്ടെ, ഈ കേസിൽ എന്തെന്നുണ്ടാണു്" എന്തെന്നതിലും ഉപകാരം ഉണ്ടോ? അവിടെവാലിനെ ചലപ്പോഴും കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നല്ലാത്ത അദ്ദേഹവുമായി ഞാൻ സംസാരിച്ചിട്ടുപോന്നിട്ടില്ല. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വളരെപുതിയ ഏൻ്റെ നല്ലപോലെ പരിചയം ഉണ്ടു്.

ശര: - - "സുഖലാപനവയോ?"

മോഹ: - - "അതേ.

ശര: - - "അവൾ ഇന്നലെ രാത്രിയിൽ ഇവിടെ വന്നില്ലേ?"

മോഹ: - - "ഇല്ല; രണ്ടു മൂന്നു ദിവസമായി ഇങ്ങോട്ടു വരാറില്ല.

ശര: - - "ഇന്നലെ വന്നില്ലേ?"

മോഹ: - - "ഇല്ല; അവൾ വീട്ടിൽ കാണാം. അരവിന്ദലാൽ കർച്ച വിവരം അവൾ അറിഞ്ഞോ?"

മോഹനലാലിന്റെ സംഭാഷണം സ്വാഭാവികമായിരുന്നു. എന്തെങ്കിലും മറയ്ക്കുണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തിന്റെ മായപോലോ സംഭാഷണത്തിൽ കണ്ടില്ല. എങ്കിലും അവർക്കുവെച്ചു പറയുകയാണെന്നു ബാൻക്ജി തീർച്ചയാക്കി.

ശര:—അവിടെപ്പോയിക്കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ അടുത്തുനിൽ ചെന്നു
 ആരോ കൊന്നിരിക്കുന്നതു പറഞ്ഞിട്ടും നിങ്ങൾ
 മേ" അതൊപമോ, ആയതുതന്നെ ഒന്നും അറിയുന്നില്ലേ.

മോഹ:—ഇതൊരു സംഭവമെന്നു ഞാൻ ധാരാളം കേൾക്കുകയും
 അറിയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ചു" അത
 വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു കാട്ടുന്നതിൽ അതൊപമതിന്നു കാര
 ണവുമില്ല.

ശര:—അതെന്തു്?

മോഹ:—അയാൾ ഒരു നല്ല മനുഷ്യനല്ലായിരുന്നു. ആ
 പെൺ കുട്ടിയോടു് "എത്ര നീയായിട്ടാണു്" അയാൾ
 ചെറുതായിരുന്നതു്? ഒരു പോലീസ്സു് ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ധാരാളം വിരോധികൾ കണ്ടു
 കൊ. അയാളും അയാളുടെ സ്നേഹിതൻ മിസ്റ്റർ
 കുളിപ്പറമ്പത്തും അവരുടെ വലയിൽ വീഴുന്നവരെ
 ശിക്ഷിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി സത്യവും ശക്തിയും എല്ലാം
 ഉപയോഗിച്ചു് എന്തും ചെയ്യാൻ മടിക്കാത്തവരായി
 രുന്നു.

ശര:—നിങ്ങൾക്കു് അവിടെപ്പോയിക്കൊണ്ടു ധാരാളം
 കാര്യങ്ങൾ അറിയാമല്ലോ.

മോഹ:—അദ്ദേഹം ഒരു പോലീസ്സു് ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നല്ലോ. അതുകൊണ്ടു് പല കഥകളും പ്രചരിക്കുന്നതിലാണു്.

ശര:—നിങ്ങളു എപ്പോഴെങ്കിലും ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

മോഹ:—എന്നെ എങ്ങനെ ശ്രദ്ധിക്കാനാണു്? ഞാൻ
 വളരെക്കാലം വിദേശങ്ങളിലായിരുന്നില്ലേ?

ശേഷൻബാൻജി തന്റെ ഷർട്ടിന്റെ പോക്കറ്റിൽനിന്ന് ഒരു ചെറിയ നോട്ടുബുക്ക് എടുത്തു അതിൽ എന്തൊക്കെയാക്കുകയും കരിച്ചു.

ശേഷൻ:—ഈ കേസ്സ് ഞാൻ അനേകപ്രകാരങ്ങളിൽ എങ്കിലും കൃത്യമായും ആദ്യമായി കണ്ടതിനാൽ ഞാൻ കേസ്സുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുപോയി.

മോഹൻ:—എന്തിനെയാണ് വെടി എററത്?

ശേഷൻ:—വെടിയെപ്പോലെ കൊന്നതാണ് നിങ്ങൾ എങ്ങനെ തീർച്ചയാക്കി.

മോഹൻ:—ഈ കൊലയെപ്പറ്റി എനിക്ക് എന്തൊക്കെയാക്കും അറിയാമെന്ന് അങ്ങ് അപ്പോപ്പോൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

എന്നു സമ്പൂർണ്ണ മറുപടി പറഞ്ഞ്:—“ഏതായാലും എന്റെ സംശയത്തിന് കാരണം ഞാൻ ഇന്നു പറയണം. ഇന്നലെ രാത്രി ഏകദേശം പന്ത്രണ്ടുമണിക്ക് ഞാൻ ഒരു പത്രത്തിന് ഏഴതിയ ഒരു വേലനത്തിന്റെ പൂർവ്വം അവർ കൊടുത്തതുമായി തിരുത്തലൊക്കെക്കിട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഞാൻ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾതന്നെ മണി പതിനൊന്നു കഴിഞ്ഞു. അതിനുശേഷം എന്റെ മനസ്സുകൊള്ളാം നടത്തിയിട്ട് അകത്തു വന്നപ്പോൾ മേശപ്പുറത്തു പ്രൂഫ് കിടക്കുന്നുണ്ട് കണ്ടു. (മറിയ പ്രൂഫുകൾ വാസ്തവം എടുത്തു കാണിക്കുന്നു) ഞാൻ അത്മമുള്ള തിരുത്തലൊക്കെക്കിട്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു വെടി കേട്ടു.

ശേഷൻ:—ഒരു വെടിയേ കേട്ടുള്ളൂ?

മോഹൻ:—അത്രയേയുള്ളൂ; ഒരു കൊല നടക്കുകയാണെന്നു ശരിക്കാൽ കാരണം ഇല്ലാതില്ലെന്നതിനാൽ ഞാൻ

അതു് അത്ര കാര്യമായിത്തീർന്നിട്ടില്ല. അതവിനലാലിനെ ആരോ കണ്ടെന്നു് അമ്മ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ കേട്ടു വെളിയുടെ കാര്യം ഓർമ്മയുണ്ടു്.

മേൽപ്പറഞ്ഞു് (മോഹനലാൽ കുഴിച്ചതിന്റെ ശേഷം) ഞാനുചേർന്നുണ്ടാക്കിയ ചില പലകാലങ്ങളും ഒരു പാത്രത്തിൽ അപ്പം കഷ്ടിയും ഇരുന്നു. ശരച്ചന്ദ്രബാനർജി അതു കണ്ടതുകൊണ്ടു് ഒരു കടലാസിൽ “ഇതീതി സുവർണ്ണകമാലീഭരണീ” എന്നു് എഴുതി, കടലാസ്സു് മോഹനലാലിന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. അയാൾ അതു വാങ്ങി അതിൽ എഴുതിയിരുന്ന പേരു നോക്കി.

ശര:—ഈ ആഴിനെ പരിചയം ഉണ്ടോ?

മോഹ:—ഇല്ല. എന്തിനു്?

ശര:—അറിയുമോ എന്നു ചോദിച്ചതാണു്;—എന്നു പറഞ്ഞു കടലാസ്സു തിരിച്ചുവാങ്ങി; “സുഖലാലന ഇന്നലെ ഇവിടെ വന്നില്ലല്ലോ?”

മോഹ:—ഇല്ല.

ശര:—(മേശയുടെ കീഴിൽ ഇരുന്ന ചാവറകളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു്) അതാ, അതിൽ കിടക്കുന്ന ഈ ആഴിനെ ഇവിടെ വന്നു? അതു് ഒരു യുവതിയുടേതാണല്ലോ.

മോഹ:—അതെ, അതു സുഖലാലനയുടെ കയ്യാണു്. നല്ല മഴയുള്ളപ്പോൾ തെളിവുവാ അയാൾ ഒരു കയ്യാമായി ഇവിടെ വന്നു. ഒരു വരുന്ന വഴിയിൽ ചെളിയിൽ അങ്ങപോയതുകൊണ്ടു് ഉപേക്ഷിച്ചതെന്നു പറഞ്ഞു് ഇതു് ഇവിടെ ഇട്ടു.

അനന്തരം ബാനർജിയും ബിഹാരിലാലും മോഹനലാലിനോടു യാത്രപറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു.

ബിഹാ:—അങ്ങിനെ ആയതിനെ പേരായ്ക്കൊണ്ടു എഴുതിക്കൊടുക്കുന്നു.

ശാ:—അതു നിങ്ങൾക്കു് ഉപദേശിക്കാൻപോലും കഴിയുകയില്ല. ഒരു ഗവർണ്ണറുടെ നേതൃത്വം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ അയാൾ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടു് ബാക്കി ലീല പലരായാലും കാഴ്ചയും ഇങ്ങനെ പലരായാലും നന്നായി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അയാൾ കയ്യെക്കൊണ്ടുനന്നായാണ് എഴുതി തന്നതെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നു. അങ്ങനെയൊന്നിൽ എത്ര കഴിയുവാൻ അയാളുടെ കയ്യ്ക്ക് നന്നായ ഒരു കാര്യം ഉണ്ടാകും. അല്ലെങ്കിൽ സോപ്പിട്ട വൃത്തിയാക്കിയിരിക്കുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ നിങ്ങൾക്കു് അറിയാതെ വെച്ചിട്ടുണ്ടാകാം. അതിനെക്കുറിച്ചു് എഴുതിയതിനെക്കുറിച്ചു് അയാളുടെ വിശദമായും കിട്ടുന്നതായിട്ടുണ്ടാകും. ഒരു പേര് എഴുതി കടലാസ്സുകയ്യിൽ കൊടുത്തു്. മേൽപറഞ്ഞ ആ വിധിയിൽ കയ്യെ വൃത്തിയാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് എഴുതി ഉദ്ദേശം സാധിക്കുകയും ചെയ്യും.

ബിഹാ:—അങ്ങനെയു് അയാളെ സംശയം ഉണ്ടാകും.

ശാ:—ഇല്ലെന്ന്.

ഇങ്ങനെ പരസ്പരം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു് അവർ കൃത്യസ്ഥമായിട്ടു് എത്തി. ഇൻസ്പെക്ടറായും പോലീസ്സുകാരനും സമാവേശത്തോടെ പല അവിടെ നിന്നുള്ളതെവിടെയെവിട്ടു് എങ്ങനെയും അന്വേഷിക്കുകയും കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്തില്ല.

അദ്ധ്യായം ൩

സുലോചനയുടെ തിരോധനം.

മുതശ്ശീർക്ക മാരകാവിയർന്നിന്നു താഴെ ഇറക്കി.

തെ:—ഇനി സുലോചനയെ വിവരം അറിയിക്കണ്ടു. ഞാൻ പോയി രണ്ടു ഭൂതൃന്മാരെ ഇങ്ങോട്ട് അയക്കും. അവരെക്കൊണ്ടു രോം എടുപ്പിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങളെ പോരണം. അനന്ദമയിൽ മുഴുവൻ പതിക്കേണ്ടിപ്പോയെന്നു നീങ്ങളെ പോകാം.

തെ:—ഇതും ബീഹാരിലാലും അനന്ദമയിൽത്തലേക്കു പോയി.

ബീഹാ:—കാളിപ്രഭാവത്തിനെ അറിയിക്കേണ്ടു? സ്നേഹിതന്റെ മരണം അദ്ദേഹത്തിന്നു അന്ത്യനാമ വൃന്ദനകരമായിരിക്കും.

തെ:—മഞ്ഞിന്റെ കാര്യം ഞാൻ മറന്നുപോയി.

അനന്ദമയിൽത്തലേക്കു എത്തിയശേഷം ശതമൂലൻ ഭൂതൃന്മാരോടു വിവരം പറഞ്ഞു. അവർക്കും സ്വകാര്യം പരിഭ്രമവും അശ്വസ്ത്യവുമാകൊണ്ടു വിവശരായി.

തെ:—സുലോചന എവിടെ?

ഭൂതൃ:—ഇതുവരെ പുറത്തുണ്ടാകുകയില്ല. എഴുന്നേറ്റില്ലാതിരിക്കാം.

തെ:—അവളുടെ മറി എന്താണു? നമുക്കു അങ്ങോട്ടു പോകാം.

സുലോചനയുടെ മറി പുറത്തുനിന്നു പുട്ടിയീടുന്നതിന്നാൽ ശതമൂലൻ കരളെ വെലം പ്രതാപിച്ചു ഇന്നു

അന്ധനകളുള്ള സുഖലാലനയെ കണ്ടില്ല. കുട്ടിയിൽ കിടക്ക വീഴിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും അതിൽ കിടന്ന ലക്ഷണാപാലം കാണാനില്ല. അതിനാൽ മാത്രയിൽ അവൾ അതിൽ കിടന്നില്ലെന്നു ചൊല്ലി നീർപ്പുറം. അന്നത്തന്നെ അവർ അവിടെപ്പോയി.

ശര:—നിങ്ങൾ ഇന്നലെ മാത്രയിൽ അടുത്തുവന്നിരുന്ന കുട്ടിയിൽ കിടത്തിയില്ലേ?

ഭൃത്യ:—ഇല്ല, കഴമ്പു കുട്ടിയെന്നാൽ ചെറുതല്ലെന്ന് ഞാൻ പോയി.

കൊമ്പു കണ്ട അരികിൽ ഭാരം ഇറക്കി വെട്ടി വെട്ടി വെട്ടി. എന്നാലും അത് അതിൽ കിടന്നില്ല. അവിടെപ്പോയി പരൽ വീഴിച്ചിരുന്ന പാൽ മുണ്ടും മെഴു കട്ടിയിൽ അടയ്ക്കൽ ഇട്ടിരിക്കുന്നു. അവിടെപ്പോയി അവർ മുറിയും അതിനോടു ചേർന്നു വായനമുറിയും ഇറക്കി കിടക്കുന്നു. ഭൃത്യന്മാരും അകത്തു കടക്കുകയും വന്നിട്ടു കടം അടയ്ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല. അകത്തുനിന്ന “കാളിപ്പാ”യെന്ന് കേട്ടല്ലാത്ത ആരും അകത്തു കടക്കുന്നതായിരുന്നു അവിടെപ്പോയിയെന്ന് കേൾക്കുന്നു. വായനമുറിയിൽ ഇരുന്ന ഇരുപതുപട്ടിയും ഇറക്കിയിടുന്നു.

ശര:—പെട്ടിയുടെ താലോൽ അവിടെപ്പോയിയെന്ന് കട്ടിയിൽ അടയ്ക്കൽ അടയ്ക്കുന്നുണ്ടോ?

ഭൃത്യ:—അല്ല, കൊച്ചമ്മയുടെ കട്ടിയിൽ അടയ്ക്കുന്നു. അതിൽ വിലപിടിച്ച യാതൊരു സാമഗ്രിയും ഇല്ലായിരുന്നു. വീട്ടിലെല്ലായിരുന്ന പണവും അതിന്റെ കയ്യിൽ കറിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളും മാത്രമാണ് അതിൽ കട്ടിയിൽ വെച്ചിരുന്നത്.

ശര:—എന്തെങ്കിലും ഇല്ലായിരുന്നോ?

ബിന്ദു:—എന്തായിരുന്നു?

അ:—മോമനപ്പാൽ സുഖാവനസ്സു നൽകിയ ഒരു അട യാളം ആയിരുന്നു അത്ത്.

ബിന്ദാ:—അയാൾ പറഞ്ഞതോ?

അ:—അവളെ രണ്ടുമുണ്ടിപ്പസമായി കാണാറില്ലെന്നു ഏ? അതു ഞാൻ വശേഷിക്കേണ്ടില്ല. സുഖാവന ഇന്നലെ രാത്രി അമ്മളെ കണ്ടു. നമുക്കു കിട്ടിയ കെട്ടിപ്പ് അവളുടേതാണ്. അതിന്റെ ഒരു മോ മനപ്പാൽക്കിന്റെ മുറിയെടുക്കുക. നാം കണ്ട കെട്ടിപ്പ് ഈ അവളെ ഉള്ളേക്കിട്ടു മോമനപ്പാൽ കാണിച്ച ഒരു അടയാളമായിരുന്നു. അതു കണ്ടമുൻ അയാൾ പറഞ്ഞതുകു പോയി.

ബിന്ദാ:—അങ്ങനെയു പറ്റിയ ഒരു ഒന്നു ഞാൻ ചൂണ്ടി കാണിക്കട്ടെ. സുഖാവനയുടെ മുറി വീട്ടിന്റെ പുറ കവരത്തു—വാനിലും ജനാലകളും എല്ലാം പടിഞ്ഞാറുവശത്താണല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്ക് ആ കെട്ടിപ്പ് ഈ അവൾ ഏങ്ങിനെ കാണാം?

അ:—അതു വാസ്തവം തന്നെ. അന്ധന്റെ സുഷിപ്തത തന്നെ ഞാൻ ഏകദേശം പക്ഷെ അടയാളം കണ്ടു മനസ്സിലാക്കണമെന്നുള്ളവർ എല്ലാവരും അവരുടെ മുറികൾക്കുള്ളിൽ കടന്നു കയറുകയും അടയെപ്പറ്റി കണ്ടാൽ, അവളുടെ മുറിയിൽ നിന്നു പുറത്തു വന്നു അടയാളം നോക്കിനിൽക്കുന്നവരെ?

ബിന്ദാ:—ഈ കെട്ടിപ്പത്തിന്റെ മുകളിലത്തെ നിലയിലോ, അല്ലെങ്കിൽ തൊട്ടത്തിൽ കിഴക്കേ ഭാഗറിനു സ്ഥിരമായ നിന്നാൽ അല്ലാതെ മാലതീമന്ദിരം കാണാൻ സാധിക്കുകയില്ല. നാം മുകളിൽ കിഴക്കോട്ടു നോക്കിയിരിക്കുക അല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ കാണാമെന്ന് തന്നോ?

ശ്രീ:—അതും വാസ്തവം തന്നെ; എന്റെ കയ്യാൽ തെറ്റിപ്പോയതും സമ്മതിക്കുന്നു. വിശദമായിട്ടും ഞാൻ അതിഥിയും കൂടി ഉള്ളപ്പോൾ അതു സംഭവിച്ചല്ല. ഇൻസ്പെക്ടറും മറ്റും അവരുടെ അടുത്തുവന്നി.

ശ്രീ:—സുഖലാലനയെ ഇവിടെയും കാണാനില്ല. അവളുടെ ചുറ്റി പൂട്ടിയിരുന്നു. ഞാൻ ചെലം പ്രയോഗിച്ചു തുറക്കുകയാൽ ചെയ്തതു്. അവളുടെ, ഈ സമയം തൊലി കൂടി തിരോധാനം കേവലം യാദൃച്ഛികമാണോ? ഏതായാലും അവളെയും സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇൻ:—ഇതു അസാധാരണമായിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും ഞാൻ സൂചനകൾ ആളയച്ചിട്ടുണ്ട്. കഴിവുള്ളതൊക്കും അന്വേഷിക്കാം. ആദ്യമായി ആ സ്ത്രീയെ കണ്ടു പിടിക്കണം. നമുക്കു കിട്ടിയ ഷൂസുകളുടെ കാര്യവും മറക്കരുതല്ല.

ശ്രീ:—അതും തന്റെ പെട്ടി തുറന്നു് അതിൽനിന്നു് ലഭിക്കു് ചേപ്പൻ എടുത്തു് കണ്ടെത്തുന്നതി അന്റെ ശർട്ടിന്റെ പൊക്കറ്റിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ഒരു കടലാസും മേൽത്തു പിൻപെച്ചു് കവറിലാക്കി ഇൻസ്പെക്ടറുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു.

ശ്രീ:—ഇനിയും നിങ്ങൾക്കു പോകാം. മറയ്ക്കുള്ള നടപടികൾ നിങ്ങൾ നടത്തിക്കൊള്ളണം. ഞാൻ കാളിപ്പുരവേങ്ങിനെക്കണ്ടു് അതുലോചിച്ചശേഷം വേണ്ട കാര്യങ്ങൾ നീർപ്പുറമാക്കാം. ഏതായാലും നിങ്ങൾ ഏതൊരു് ആലോചിക്കാതെ കാര്യമായിട്ടൊന്നും പ്രവർത്തിക്കരുതു്. കേസ്സ് ഒന്നാകാം ഉള്ളതായതു കൊണ്ടു് ഞാൻ നോട്ടീസ് അന്വേഷിക്കാൻ നീർപ്പുരയ്ക്കിയിരിക്കുന്നു. ആ ഏഴത്തു് ഉടൻ തന്നെ കാൽപ്പത്തു് ഏകപ്പെടുന്നു.

ഇൻസ്റ്റക്ടർ, മുതലായവ എഴുതിപ്പിട്ട് അത് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ബിഹാ: - - മോഹനലാലിന്റെ വിരലടയാളംകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും പ്രയോജനം ഉണ്ടോ?

ശാ: - - ഭരണമില്ലെന്നും വരാം. അതു വീട്ടുതാക്കാനായിട്ടില്ല. നാലഞ്ചു മിണിട്ടിനുള്ളിൽ അസിസ്റ്റന്റ് സൂപ്പർവൈസിങ്ങ് മിസ്റ്റർ ജാക്സൺ കണ്ടു ഇൻസ്റ്റക്ടർമാരും ഏതാനും കാൺസ്റ്റബിൾമാരായി നണ്ടു കറകളിൽ അനേകം മണിക്കറിൽ ഏഴ് മണി. പരസ്പരം അപ് വാളുവെച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

ശാ: - നിങ്ങളെല്ലാം എന്തിന് വന്നു? നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഇവിടെ യാതൊന്നും സംഭവിക്കാനില്ല. ഇൻസ്റ്റക്ടർ മിസ്റ്റർ ജാക്സണോടുകൂടി ഇവിടെ നിൽക്കട്ടെ. സമുദായവുമെല്ലാം നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ.

ജാക്: - അറിഞ്ഞു.

ശാ: - - കൊല്ലപ്പെട്ടവരുടെ ഭാര്യയുടെ മകൾ സുഖമായി എന്നു യുവതിയെ ഇവിടെ കാണാനില്ല. അങ്ങനെയൊരു അവസ്ഥ അനേകമില്ലെന്നും. അതും ബാക്കിയുള്ളവർക്കു അടുത്തതായി വീട്ടിൽ പോയിട്ട് അപ്രീസീഡെൻ്റ് വരാം.

മിസ്റ്റർ ജാക്സൺ കൂട്ടുകാരനായി ശൈലാഭാരതി, ഇൻസ്റ്റക്ടർ ജാക്സണോടുകൂടി, ബിഹാരിലാൽ എൻ്റർ കൗണ്ടി പ്രഭാവത്തിന്റെ വീട്ടിലേക്കു ചിരിച്ചു.

ശാ: - കൗണ്ടി പ്രഭാവമുള്ളത് അത്ഭുതലാലിന്റെ സ്റ്റേജിൽ നായിരുന്നു.

ജാക്: - അതേ, അയാൾ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ശര:-—ആ സ്ഥിതിക്ക് ഒക്കിന് വല്ലാത്ത കണ്ണിടമുണ്ടാകും.

ജോഷി:-അയാൾക്കു കണ്ണിതത്തിന് കാരണമില്ല. അത് മനുഷ്യത്വം തൊട്ടുതെറിപ്പിട്ടില്ലാത്ത ഒരുളാണു്. അയാൾക്കു ഭാഗ്യമായോ കട്ടികളോ മറ്റു സാധ്യങ്ങളോ ഒന്നുമില്ല. ലോകത്തിൽ ആരെങ്കിലും സ്നേഹവും ഇല്ല. നാരാളം പണം എങ്ങിനെയാ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. അതിനോടുമാത്രമാണു് അയാൾക്കു മമത.

അവർ ഭരണാഭിമാനമനുഭവത്തിന്റെ മുൻവശം എത്തി. ഒരു ഭൂസ്വർ അവരെ അഭിപാദ്യം ചെയ്തു.

ശര:-—നിങ്ങളുടെ യജമാനൻ എവിടെ?

ഭൂസ്വർ:-എഴുന്നേറ്റില്ല.

ശര:-—മണി ഉൽപാതം കഴിഞ്ഞിട്ടും എഴുന്നേറ്റില്ലേ?

ഭൂസ്വർ:-എഴുന്നേറ്റിരിക്കും; പുറത്തേക്കു വന്നില്ല.

ശര:-—എന്തിനു് അദ്ദേഹത്തിനെ ഒരു കാണണം.

ഭൂസ്വർ:-—(ഇൻസ്പെക്റ്ററോടു്) ഇദ്ദേഹം യജമാനന്റെ സ്നേഹിതനാണോ? വളരെ അടുപ്പം ഉള്ളവരെ മാത്രമേ അകത്തേക്കു വിടാറു് എന്നു ഞങ്ങൾക്കു് ചട്ടം കെട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങനെയൊരാൾക്കു് പോകാൻ സമ്മതിക്കാം.

ജോഷി:-—അവർ തമ്മിൽ ഉറ്റമിത്രങ്ങളാണു്. ഇദ്ദേഹത്തിന് നിങ്ങളുടെ യജമാനനെ കാണേണ്ട അത്യാവശ്യം ഉണ്ടു്.

ഭൂസ്വർ:-—എന്നാൽ പോയിക്കാണട്ടെ; അയാൾ വരാം.

ഭൂസ്വർ മുഖപര്യം പലനർമ്മി പുറകെത്തു മാറി കെട്ടിടത്തിൽ കയറി. മുകളിലുണ്ടായ നിലവിപ്രളഭത്തെ മുറിയുടെ മുൻവശം അവർ എത്തി.

ഭൃത്യ:—“ഇതേ മുറിയിലാണ് യജമാനൻ ഉറങ്ങുന്നത്. മുറി
 തുറന്നിട്ടില്ല. ബാനർജി ഉറക്കെ വിളിച്ചു കേൾക്കി
 അതുകൊണ്ടും ഫലമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല.

ശര:—“ഇതേ മുറിയിലേക്കു വേറെ വഴിയുണ്ടോ?

ഭൃത്യ:—അന്നു ആ കാണുന്നു ചെറിയ മുറിയിൽ കൂടി അക
 തുറക്കുകയാ.

ആ മുറിയുടെ കരകു ചാരിയിരുന്നതെന്തുള്ള. അതി
 നാൽ ബാനർജി അതിൽ കൂടി അകത്തുകടന്നു. ആ മുറി
 യ്ക്ക് ന്നത് അതിന്റെ മുറിയിലേക്കുള്ള വാതിൽ തുറന്നു
 കിടന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം നിർബാധം അത് ലംഘിച്ചു
 നീക്കി.

ഏതൊരു കാഴ്ച! കാളിപ്രഭാവത്തോടു കൂട്ടലിൽ
 നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന കിടക്കയ്ക്കു വായ് ഒരു ചെറിയുകൊണ്ട് മുടി
 കെട്ടിയിട്ടുണ്ട്. കയ്യുകൾ രണ്ടും കറുകൾ രണ്ടും കൂട്ടി ചെല
 കായി ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. മേയ്ക് ചോയത്തുണ്ടായി കിട
 കുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൭

മോഹനലാൽ!

ശരച്ചന്ദ്രബാനർജി ഇതികർഷവ്യാത്മകമായി
 നിൽക്കുന്നതെ അതിന്റെ വായ് മുടിക്കെട്ടിയിടുന്ന ചെറിയ്
 ചൊടുന്നതെ അറിയിച്ചു. അന്നത്തെ കറുകുളിയും കയ്യുക
 ഉണ്ടായിരുന്ന ബന്ധനങ്ങളും വേർപെടുത്തി;

അതിനെ മേല്പെ തണി ഏഴനേളിച്ചു. നാലഞ്ചു നിമിഷം കഴിഞ്ഞു് മറ്റു കണ്ണുതുറന്നു. ബാനർജി കുറെ തുളയലും ഏറ്റത്തു് അന്ധന്റെ മുഖം കഴുകിയശേഷം വീണ്ടും കിടക്കയിൽ കിടത്തി.

ശര:—ഉം, ഏതു സംഭവിച്ചു?

കാളി:—ഏതു സംഭവിച്ചു? എന്തെന്നും കാർമ്മയല്ല. ഇന്നലെ രാത്രിയിൽ കിലർ മുറിയ്ക്കത്തു കടന്ന് ഏറെ പിടിച്ചുകെട്ടി. ഞാൻ അവരെ ഏൽത്തു നോക്കിയെങ്കിലും അവർ അധികപേരെക്കൊന്നിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഫലിച്ചില്ല.

ശര:—എത്രപേർ ഉണ്ടായിരുന്നു?

കാളി:—നാലഞ്ചുപേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. മുറിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയെന്നതു കൊണ്ടു് സൂക്ഷ്മമായി ഞാൻ കണ്ടില്ല. ഏറെനേരത്തോടെയെല്ലാംതന്നെ അവർ അമ്മിടത്തു പോയില്ല. പക്ഷെ, വല്ലശബ്ദവും കേട്ടാൽത്തന്നെ അമ്മിടിക്കാം, അവർ പെട്ടെന്നു പോയ്ക്കളഞ്ഞു.

ശര:—അവരെ നിർമ്മുക്തമാൻ സാധിച്ചില്ല, ഇല്ലേ?

കാളി:—ഇല്ല; അർദ്ധരാത്രിയല്ലേ? പന്ത്രണ്ടുമണി കഴിഞ്ഞിരിക്കും.

കാളിപ്രഭാതഃദനൻ ഏഴനേരം ബാനർജിയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് മറ്റൊരു മുറിയിലേക്കു പോയി.

കാളി:—നമുക്കു് അല്പം കാര്യം കഴിക്കാം.

ശര:—എന്റെ കൂടെ ഒരു സ്റ്റേറ്റിഷനാർ കൂടിയുണ്ടു്.

കാളി:—അവരെയും വിളിക്കണം.

ബാനർജിയുടെ നിരോധനപ്രകാരം ഒരു കൂട്ടൻ പോയി ബിഹാർലാലിനെയും ഏൽക്കുമ്പോൾ തേയും അമരണം കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു.

കാളി:—(ഇത് അസ്സർദ്ദാർ നോക്കിയിട്ട്) ഇദ്ദേഹത്തെ നോക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ? വല്ലതും വിശേഷം ഉണ്ടോ? ശര:—ഒരു പെരിയ വിശേഷം ഉണ്ട്. ധാര കെട്ടിപ്പിട്ടു പറയാം.

നാലുപേരും ധാര കെട്ടിക്കാൽ ഇടങ്ങി.

ശര:—ഇന്നലെ രാത്രിയിൽ അങ്ങയുടെ സ്നേഹിതൻ അരുവിയിലായിരുന്നു ആരോ പെടിപെട്ടു കൊണ്ടു.

കാളി:—പ്രകാരമുള്ളത് പൊന്നുന്നനെ ശിരസ്സു കയ്യെങ്കോലു അമ്മി അധോമുഖനായിരുന്നു. നാലഞ്ചു മിന്നിട്ടു പൊങ്ങേണ്ടത് അദ്ദേഹം സംഭവിച്ചിട്ടു അന്നത്തെ “അരുവി... ..കൊണ്ടു” എന്നു കാര്യം പറഞ്ഞു.

ശര:—അദ്ദേഹത്തിന് വിശേഷം ഉണ്ടായിരുന്നതായി അരുവിയിൽ അറിയാമോ?

കാളി:—അദ്ദേഹം ഒരു കെട്ടുപോലും ധാരാളം വിശേഷം ഉണ്ടായിരുന്നു; കെട്ടുപോലും ഒരു കെട്ടുപോലും അരുവി പലപ്പോഴും തുളിച്ചിട്ടും ഉണ്ട്.

ശര:—എങ്ങനെ മീനങ്ങളെത്തുകൾ കൊണ്ടാ?

കാളി:—അരുവി, കെട്ടുപോലും എന്തിൽ ഒരു കാർഡ് കിട്ടി; അന്നത്തെ ഒരു അരുവിയിലായിരുന്നു കിട്ടിയിരിക്കുന്നതെന്നാണ് എന്റെ ഉറപ്പ്.

ശര:—ഈ കാർഡ് കാണുകോ?

കാളി:—അത് അതു സംഭവിച്ചിട്ടു. അതുകൊണ്ട് അപ്പോൾ അന്നു നശിച്ചിട്ടു.

ശര:—അത് ഒരു പൊളിക്കുക. നിങ്ങൾ കെട്ടുപോലും വളരെ രഹസ്യമായി എങ്ങനെ ഒരു സൂക്ഷിപ്പിലുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് പറയുകോ?

കാളി:—നിങ്ങൾക്കു സംശയത്തിന് കാരണം?

23. 100%

வினா:—**நீலகிரி மாவட்டம்** கனம் **உறுப்பினர்** அவர்களே:

ഒത്തു ചെറുതായെന്നു മനസ്സാക്കിപ്പോ. ഏതൊരു ഒരു
മനുഷ്യന്റെയും കരണപ്രകാരം തന്നെ പ്രയത്നം ചെയ്തു
വന്നതായി സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടിയുള്ള പഠനത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നു.

കാട്ടി:—അങ്ങനെ കുഞ്ഞുകൾ കഴുകുന്നത് നല്ലതല്ലേ? എന്തെല്ലാം നോക്കി മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു . . . . . അത് ചില മൗനകലാരൂപം കെട്ടിയിരിക്കുന്നു. അത് വാസ്തവം തന്നെ.

000:—1870年 出版

வினா:—உருகிவிடுகின்ற கிராமங்களில் பள்ளிகள் இருக்கின்றனவா?

ഒരു അന്ന പ്ലാജമെന്റുകൾ കൊണ്ടും വളർന്നു വരുന്നതാണ് ശരീരത്തിന്റെ ഉപയോഗം.

கதை:—நினைவில் நிகழ்த்திய ஒரு விவரத்தில் எவ்வளவு அடிப்படை
பொருள்கள் இருக்கின்றன?

കുട്ടി:—ഞാൻ ഞാൻ അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തിട്ടു ധാരാളം ഉണ്ടാകും.
കൊള്ളാം.

തെ:—അതായത്, എന്റെ സഹായം ഇക്കാര്യത്തിൽ
ആവശ്യമില്ല, അല്ലേ?

കാഴ്ച—നാഗരൂപത്താളം ബാഗം ചെറുതായിട്ട്.

ശ്രീ:—സുഭദ്രാപുനരും ഭോമനാലാലും അധിഷ്ഠിത പരി
പരമേശ്വരി അമ്മയുടെ അധിപ്രായം എന്താണിത്?

കുളി:—അവർ നമ്മിൽ ഒരു ഭിന്നനം നടത്തുകയാണി-
 യ്ക്കുണ്ടു്. അതുതന്നെ അവർ റ്റുനെ ചെയ്യുകയ്ക്കി-
 ലാണി. അതിനാലാണു് അവർക്കു് ചെയ്യു് നീക്കം
 ചെയ്യാമല്ലോ. അവർക്കു് അതു് ചെയ്യാമെന്നു്
 ചെയ്യാമല്ലോ. അവർക്കു് ചെയ്യാമെന്നു് ചെയ്യാമല്ലോ.

ചെങ്കോലിലൂടെ. അതിനുള്ളിൽ, മോഹനലാലിനെപ്പറ്റി അമ്മയുടെ എന്തെങ്കിലും സന്ദേശമുണ്ടോ?

ശ്രീ:--ഇന്നലെ രാത്രിയിൽ അമ്പല അമ്പാളുടെ വീട്ടിൽ പ്രവേശിക്കാം. ഇന്ന് അമ്പാള കാണ്മാനുണ്ടില്ല.

കാളി:—(പരിഭ്രമത്തോടെ) എന്റെ സുരക്ഷാപടയെ
കാണാനില്ലേ?

ശമ്പളം, അതുപോലെ കന്നട വിശേഷങ്ങളെല്ലാം
വിശദീകരിച്ചു പറഞ്ഞു.

കാളി: -- ഇ ബന്ധുപെട്ടിയുടെ കാര്യം സാരമില്ല; സുലോചന, അംഗിരശ്വര്യന്റെ വക ഏതെങ്കിലും അപമാനിക്കുമെന്ന് അങ്ങ ശങ്കിക്കുന്നുണ്ടോ? അവളുടെ അടുത്തുകൂടെ വക ലീല ആരംഭിക്കും അതിൽ സുലോചനയിലാണ്. ഒരു പക്ഷെ അതു കൂടിക്കൊണ്ടുപോയിരിക്കാം. അവൾക്കു വേറെ ബന്ധുക്കൾ ഇല്ലാത്തതു കൊണ്ട്" അവൾ കോരനലിലിന്ന് ശരണം പ്രാപിച്ചെന്നും വാക്കാ. പക്ഷെ അപ്പോൾ.....

ಅಂಕ:—   ಗುಣಮಟ್ಟದ ಅಧ್ಯಯನ.

കാളി:—അതെ, അതുതന്നെയാണ് ഞാൻ പറയേണ്ടതെന്നിരിക്കട്ടെ!

തെച്ചത്രസ്യാനർത്തി ഏഴുപേരെ ഏകാകിയായി
 തെക്കൻ തേങ്ങയിലിരുത്തുകയും ചെയ്തു. ആ മൂന്നു മുഴുവൻ
 അദ്ദേഹം സ്വയം പരിശോധിച്ചു. തലയെഴുത്തുകാരൻ
 കിട്ടുന്ന രണ്ടുമൂന്നു ചെറിയെഴുത്തു മന്ത്രമാണ് അവിടെ
 പരിശോധിച്ചിട്ടായി അദ്ദേഹം കണ്ടതെന്ന്. അദ്ദേഹം
 രണ്ടു മൂന്നു ചെറിയെഴുത്തു മന്ത്രമാണ് അദ്ദേഹം
 തെക്കൻ തേങ്ങയിൽ.

ശര:--എന്റെ സഹായം ആവശ്യമില്ലാതെ സ്ഥിതിക്ക്
ഞാൻ പോകട്ടെ;

കാളി:--അങ്ങി അനേകരും ഇക്കാര്യം; ഞാൻ പ്രത്യേക
കാര്യം അന്വേഷിക്കാം.

ശര:--ഏതായാലും നൽകാലം തെളിയിക്കേണ്ടതു പോകട്ടെ.

ബാണർജിയും ബിഹാരിലാലും ഇൻസ്പെക്ടറും കൽ
ക്കത്തായിലുള്ള പോയി. ഉപ്പയ്ക്ക് ബാണർജിയുടെ ഭവന
ത്തിൽ കയ്യടക്കം കഴിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം
ബിഹാരിലാലിനോടു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

ശര:--എന്ത കഴിപ്പും ഉള്ള ഒരു കേസ്സു്; നിങ്ങൾക്കു് അ
തിൽ ഒരു അർദ്ധം ഇല്ലല്ലോ.

ബിഹാ:--ഞാൻ ഒരു കാര്യം ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു
പോയി.

ശര:--അതെന്താണെന്നു് എനിക്കറിയാം. അവർ മിക്ക
വാറും പട്ടണത്തിൽത്തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കും. നിങ്ങൾ
യുടെ കണ്ണുകൾക്കു പ്രകാരവും മനസ്സിനു് ആരോ
സവും നൽകുന്ന ഒരു വാദനം ഞാൻ ചെയ്യാം.

ബിഹാ:--എന്താണു് അതു്?

ശര:--ഇത്തരത്തിൽ നിങ്ങൾ സൂക്ഷമാവനായെ കാര്യം.

ബിഹാ:--അവർ ഏകീകൃതമാണെന്നു് അങ്ങിയ്ക്കു് അറി
യാമോ? അവളെ അറസ്റ്റു ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കു
ന്നോ? സത്യം പറയണം.

ശര:--രക്ഷകന്മാരിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു് കാട്ടിക്കളഞ്ഞതും,
പോകുന്നവഴി കോലിൽ കീടുന്ന ചുട്ട കളഞ്ഞതും
എല്ലാം കർത്തവ്യമാണെന്നാണു്. എങ്കിലും അവർക്കു്
കൊലപാതകത്തിൽ പങ്കുണ്ടെന്നു് ആകെങ്കിലും
പറഞ്ഞാൽ.....

ബിഹാ:--(ബലപ്പെട്ട്) ഞാൻ അവന്റെ അലർച്ചയെപ്പറ്റി ഉറക്കം.

ശേഷ:-ഞാൻ സാഹസമെന്നും ചെയ്യുകയില്ല, അത് കേട്ടു ചിരിക്കുക മാത്രം ചെയ്യും.

ബിഹാ:-“എപ്പോഴും അങ്ങനെയും” നേരമ്പോക്കു തന്നെ. ഇത് എന്തൊരു കഷ്ടം! വളരെ കഴുപ്പും ഗൗരവവും ഉള്ള കേസെന്തെ” അങ്ങനത്തെ പറയുന്നു. എന്നിട്ടും അങ്ങനെയും” എല്ലാം നേരമ്പോക്കു തന്നെ.

ശേഷ:-എന്റെ മനസ്സു സ്വസ്ഥമാണ്. മനസ്സിലും ഉറക്കം എന്ന വ്യാകലനങ്ങളും വ്യായാസങ്ങളും ഒന്നും എന്തിനല്ല. ഞാൻ ഒരു വിചാരമാണെന്നു പറയാനായിരുന്നെങ്കിൽ ഇത്ര സുരക്ഷിതം സുശീലയും മൃതം ഒരു യുവതിയെക്കണ്ടാൽ.....ഹാ! എന്തൊരു സൗഖ്യം!

ബിഹാരിലാലിന്റെ മുഖം ഭ്രാന്തമായി. ശേഷശ്രവണം സുലോലനതയെ കേൾക്കുകയോ എന്തൊരുതരം ആ കാര്യം എന്തെങ്കിൽ അന്തരിച്ചു. അതു ശേഷശ്രവണം മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. എന്തായാലും തന്റെ വിചാരം മാറ്റം കൊണ്ട് ബിഹാരിലാൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു.

ബിഹാ:-ഞാൻ അവളിൽ കൂടിച്ചേരുകയാണ് അങ്ങനെയായിരുന്നു; അത് അങ്ങനെയായിരുന്നു.

ശേഷ:-എന്തായാലും അവർ അത് സുരക്ഷിതപ്പെട്ടു.

ബിഹാ:-അതിന് സംശയമില്ല.

ശേഷ:-എന്റെ അലർച്ചയും മറ്റും ചിട്ടപ്പെടുത്തുന്ന ആ സൗഖ്യവും ഒരു യുവതിയെക്കണ്ടാ എത്രമാത്രം വലിയൊരു അനുഭവം. എന്തായാലും എന്റെ കൊച്ചുപുറം അന്റെ കയ്യടിയിൽ ഞാൻ അസ്വസ്ഥപ്പെടുന്നില്ല; സന്തോഷിക്കുന്നതാണ്. എന്റെ കയ്യടിയിലേക്ക്

ഇതാ താങ്ങ. എന്ന് പറഞ്ഞ് സ്നേഹപൂർവ്വം മുൻ കീഴ് താങ്ങി.

ഇത് ഐക്യത്തിൽ താളിപ്പോവുന്നതും അവിടെ എത്തി

കാളി: - ഞാൻ ജ്ഞാനദർശിനത്തിലും മലതീർത്ഥിനത്തിലും തോട്ടത്തിലും പോയി നോക്കി. എങ്ങനെ പിടിച്ചു കെട്ടിയതും അവിടെലാലിക്കാ കക്കനായും എല്ലാം ഒരു ഗുട്ടർ തന്നെ.

பேர:- அரசாங்கத்தின் உத்தரவு அமுலில்லாததற்குக் காரணம் என்ன?

കാഴ്ച. — എന്തൊ വിദ്യയെഴുതിയതുപോലെ അവർ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചും വിദ്യയെഴുതി എഴുത്തുചൊല്ലുപോയി കൊന്നിരിക്കും.

മകൾ: — അച്ഛൻ ഇത്ര ക്ലേശിച്ചു മരണത്തിൽ കൊണ്ടു ചെന്നു വരിയെന്നിട്ടു?

ഈ അപരിചാരം നിവൃത്തിയില്ലാതെ ഒരു
മലയിൽ

കാളി:— ഏററിക്ക പരിചയമുള്ളവരെ അന്ന് കേട്ടറിഞ്ഞി
 ള്ളവരുമായ അഗ്രികളെപ്പറ്റിയെല്ലാം ഞാൻ
 ആലോചിച്ചു.

മുൻ :- വെട്ടി വെട്ടിക്കൊന്നശേഷം കൊണ്ടുപോയി അകത്തു നയിക്കുകയോ ഇല്ലെന്നുതന്നെ അറിയപ്പെട്ട അമ്മി പ്രായം.

கேள்வி - - ஸார், இந்தியா முழுவதும் இப்போது

കേര: - ഏഷിജ് അക്കോസ്റ്റാത്തിയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിൽ അംഗമായി. അവിടെ നിന്നുകൊണ്ട് ൧൯൭൭-ൽ വെങ്കിറയ്ക്കു കയറാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. വെങ്കിറ പട്ടണിൽ മേമ്പ്ന്റെ മീല കഴുകൽ പൊലീസുകാർക്കു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

ഇതു കേട്ടു ബിഹാരിലാലും അതുതന്നെപ്പറ്റി.

കാളി:—മാതാലാലിൽ കിടത്തിക്കൊണ്ടു് അവർ വെട്ടി വെച്ചുതന്നിന്നു്?

ബാനർജി മറുപടി പറഞ്ഞില്ല.

കാളി:—സുലോചന കൊടിക്കളഞ്ഞതു പല ആശങ്കകൾക്കും ഇടയാക്കുന്നു. അവൾ എത്രയുണ്ടെന്നു് പൊയ്ക്കുളഞ്ഞതു്? മോഹനലാലിൽ നിന്നു് നിങ്ങൾക്കു് എന്തെങ്കിലും അറിയാൻ കഴിഞ്ഞുണ്ടു്?

ശത:—ഇല്ല, സുലോചന അവിടെ ചെന്നിരുന്നെന്നു പോലും അയാൾ പറയുന്നില്ല.

കാളിപ്രഭാവത്തു് അല്പനേരത്തെ സംഭോധണത്തിനുശേഷം സ്വ ഗൃഹത്തിലേക്കു മടങ്ങി.

ബിഹാ:—ആ വയസ്സുൻ സുലോചനയെ കാമിക്കുന്നു, അവളെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ ആശിക്കുന്നു; അതവിടെലാളിന്റെ വിസമ്മതംകൊണ്ടു് ഇതുവരെ വിവാഹം നടന്നിട്ടില്ലെന്നല്ലേ അയാൾ പറഞ്ഞതു്?

ശത:—നല്ല ആരോഗ്യമുള്ള കൊള്ള വയസ്സുനായി ഗണിക്കുന്നതെന്നിന്നു്? അയാൾക്കു പ്രായം എത്രയെങ്കിലും ആകട്ടെ.

ബിഹാ:—അയാൾ സുലോചനയെ വിവാഹം ചെയ്യട്ടെ എന്നാണോ അങ്ങു പറയുന്നതു്?

ശത:—അങ്ങാട്ടും അവർ രണ്ടുപേരുംകൂടി തീർച്ചയാക്കു് ഏതായാലും നിങ്ങൾ സമാധാനമായിരിക്കുക.

ഒരു പോലീസ്സ് കാൺസ്റ്റബിൾ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അകത്തു കടന്നു് കൈയ്ക്കുള്ള ബാനർജിയെ ഏറ്റു പിളിട്ടു പോയി. ബാനർജി ഏഴുതുളച്ചൊളിച്ചു വായില്ല.

ബിഹാ:--ആരുടെ ഏഴുതൊണ്ടു്?

ബാബ:—വിനയമയതും പരിഭവമില്ലാത്തതും സാക്ഷ്യമെടുത്തു ലധികാരമുള്ളവർ.

ബിഫാ:-—എന്താണ് ഏഴ് തീർത്ഥാടനം?

ബാബ:- "അയ്യോ വിരലടയാളം പരിശോധിച്ചു. ഇത് പത്തു കൊല്ലം മുമ്പ് ഗോപിനാഥൻ എങ്ങാനാകാം", കള്ള പ്പെട്ട് അന്വേഷൻ മുതൽ അപഹരിച്ചതിന് പത്തുകൊല്ലം കഠിനതടവിന് വിധിച്ചു. ഏഴുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞു ബാക്കി ശിക്ഷ ഇല്ലാതെ പത്തു അയാളെ വിട്ടയച്ചു. പക്ഷെ കൊല്ലപ്പെട്ട അനുവിന് ലാൽ അയാളെ വീണ്ടും അറസ്റ്റ് ചെയ്ത് ഭവന ഭരണഃ ഭരണവും എന്നീ കഠിനതടവിൽ അയാളെ കൊല്ലം ശിക്ഷിച്ചു. ഇങ്ങനെ രണ്ടു പ്രാവശ്യം ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഗോപിനാഥന്റെ വിരലടയാളമാണ് അത്."

ഇത്രയും വലിയപ്പുകീട്‌ക്കുശേഷം ബാണാർജിയും ബി
ഹാരിലാലും പരസ്പരം നോക്കി, കൈകൾക്കുമേൽ മുഖത്തു്
അരുളനം പ്രത്യക്ഷമായി.

ബി.ഹെ:—ഇതാണിത് കോമനലാൽ അല്ലേ?

അദ്ധ്യായം ൮

അപീതവാചിന്റെ ഡയറി.

നോം സന്ധ്യയായിരുന്നു. കേട്ടുതുടങ്ങാൻ ജി അടുത്തു വന്നിന്റെ അധീനിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രമായി എത്തി അന്നത്തെ വില പട്ടുണ്ടാകാൻ വായിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ഈ സിന്ധുവായി കിട്ടി. എന്നാൽ കാട്ടിപ്പോയവർക്കു അപ്പുറീ ഭിത്തിയായി അവിടെ എത്തുകയും അടുത്ത പട്ടാ കേട്ടു വെച്ചിട്ട് എഴുന്നേറ്റിരുന്നു.

ശ്രീ: — ഇരിക്കണം, വിശേഷം വെച്ചു കേൾക്കാ?

കാട്ടി: — സുഖം വന്നുവെന്ന് ഒരു യുവാ കിട്ടിയില്ല; കല്ലു അവിടെയുണ്ടാകാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. തെളിവുവെച്ചു അവിടെയുണ്ടാകാൻ അനുവദിച്ചിട്ടും ഫലം ഉണ്ടായില്ല. അതുകൊണ്ട് അവിടെ മോട്ടാർകാറിൽ അന്നു പോയിരിക്കാം. മോട്ടാർവാലിൽ ഒരു കാർ ഉണ്ട്. അതിൽ കയറി ഇതിനു മുമ്പും അവിടെ കല്ലു അവിടെ മോട്ടാർ പോയിട്ടുണ്ട്.

ശ്രീ: — അവിടെ ഇന്ന് കാലത്തു് അവിടെയുണ്ടാകാൻ ഒരു കാർ വന്നു പോയതു്.

കാട്ടി: — എങ്ങനെ തീർച്ചയാക്കി?

ശ്രീ: — പല വസ്തുക്കൾ ഉണ്ട്. അതിലൊന്നും മോട്ടാർ വാലിൽ അവിടെ തീരെ പരിവർത്തില്ല.

കാട്ടി: — ഇല്ല.

ശ്രീ: — മോട്ടാർകാറിൽ വന്നുനിൽക്കുന്ന കണ്ടിട്ടു കിട്ടില്ല.

കാട്ടി:-- ഇല്ല.

ശര:-- ഏൻ. തോടിനാലുപോലെയായി ഏകനാഥന്റെ മിഥുനപ്പൂർ കവർച്ചയെക്കുറിച്ചുകൊണ്ട് വളരെക്കുറേയും മുമ്പ് അങ്ങനെയൊരു അറിവിലായി ചെന്നുവെച്ചിട്ടുണ്ടാകുമായിരുന്നുവെന്ന് അറസ്റ്റർ ചെല്ലിയില്ലേ?

കാട്ടി:-- അറസ്റ്റർ ചെല്ലും; അയാളെ അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്തില്ല. അങ്ങനെയൊരു കേസിൽ മുമ്പെഴുതുന്നതും അതിനോടൊപ്പം അറസ്റ്റ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തില്ല. ആ കേസിൽ അന്വേഷിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം അതിന് അങ്ങനെയൊരു പാൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. മുമ്പെഴുതുന്ന കേസ് വിധിപറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതിന് ഉറപ്പുപിടിക്കുകയും ചെയ്തില്ല. ഏൻ അങ്ങനെയൊരു കേസിൽ ചെന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അത് സത്യം ഉണ്ടായിരുന്നു.

ശര:-- അവർ അതിൽ ഇത്ര വിശ്വസിക്കുകയുണ്ടോ?

കാട്ടി:-- അങ്ങനെയൊരു വിശ്വസമില്ല; അതിനോടൊപ്പം അയാളോട് അതികൂടിയായ ചോദ്യം ഉണ്ടായിരുന്നെന്നുമാത്രം ഏകദേശം... ഗോപിനാഥൻ അതിനോടൊപ്പം. അങ്ങനെയൊരു കേസിൽ അയാളോട് ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തില്ല. അയാൾ ഈ നാടുകൾ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തില്ല. അയാൾ ഈ നാടുകൾ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തില്ല. അയാൾ ഈ നാടുകൾ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തില്ല.

ശര:-- അയാൾ ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടില്ലേ?

കാളി:—ഇല്ല. അരവിന്ദലാൽ ആണ് എന്നോട് പറഞ്ഞത്. മൂന്നുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞു് അദ്ദേഹം ഒരു വിധവയെ വിവാഹം ചെയ്തു. അവൾക്കു് ഒരു പെൺകുട്ടിയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ശത:—ഈ വിധവ ഗോപിനാഥന്റെ അടുത്തായിത്തന്നിട്ടല്ലേ? കാളി:—ആണെന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസം. ഗോപിനാഥൻ മരിച്ചപ്പോഴെന്തു് ഒരു വർത്തമാനം പറഞ്ഞു. അതിനാൽക്കൊണ്ടു വിവാഹം നടന്നതു്.

ശത:—ഈ വർത്തമാനം അരവിന്ദലാൽ സൃഷ്ടിച്ചതായിരിക്കാം.

കാളി:—ആയിരിക്കാം; അന്റെ ഉദ്ദേശം സംഗ്രഹിക്കാൻ എന്തു് ചെയ്യുന്ന ഒരു സ്വഭാവമാണു് അദ്ദേഹത്തിനുള്ളതായിരുന്നു.

ശത:—സുലോചനയും ഭാക്കുനലാലും തമ്മിലുള്ള മരുണത്തു കാരണം അവർ തമ്മിലുള്ള ബന്ധാന്തരണമാണു്. ഏതായാലും അരവിന്ദലാലിന്നു കൊല്ലാൻ അയാൾക്കു മതിയായ കാരണം ഉണ്ടായിത്തന്നെന്നു സ്പഷ്ടമായി.

കാളി:—സുലോചനയെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ എന്താണു മാർഗ്ഗം?

ശത:—അതു് ഒന്നുകൂടി അന്വേഷിക്കണം; ഞാനും അന്വേഷിക്കാം.

കാളി:—എന്നാൽ ഞാൻ പോകട്ടെ.

കാളിപ്രഭാവത്തെപ്പറ്റി പുറത്തുള്ള പോയി. അനന്തരം “സുലോചനയെപ്പറ്റി അതു് എന്താണു് ഏന്നോട് വാങ്ങാനു് ചെയ്തതു്?” എന്നു് ബിഹാരിലാൽ ചോദിച്ചു.

ബാൽക്കണി മറുപടി പറയുന്നതിനു മുമ്പ് ഒരു കോൺസ്റ്റബിൾ അകത്തു ചെന്ന് അവളെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തശേഷം “കാണാനില്ലാതിരുന്ന സ്ത്രീ അവളുടെ വീട്ടിൽ തിരിച്ചു തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്” എന്നു പറഞ്ഞു.

ശ്രീ:—അതെ, അവളെ രാത്രിയിൽ കാണാതെത്തന്നെയാണ് പറഞ്ഞു. ഇപ്പോൾത്തന്നെ നമുക്കു പോയി കാണാമല്ലോ.

ശ്രീപുത്രനും ബിഹാരിലാലും ആനന്ദമന്ദിരത്തിലേക്കു പോയി. അവർ അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ സുലാചന സങ്കടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, കാളിപ്പുരയത്തു് അവളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതുമാണു് കണ്ടതു്.

ശ്രീ:—വിവരം പത്രങ്ങളിൽ കണ്ടറിഞ്ഞു, ഇല്ലേ?

സുലാ:—ഞാൻ നട്ടുപുറം ഒരു പത്രം വായിക്കേണ്ടി അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ശ്രീപുത്രൻ അവളുടെ കൈകൾ പിടിച്ചുകൊണ്ടു് മെല്ലെ അടുത്ത മുറിയിലേക്കു നടന്നു.

ശ്രീ:—ഞാൻ കേൾക്കുമ്പോൾക്കുള്ള പല വിവരങ്ങളും നിന്നെ കണ്ടാൽ വളിക്കുകയാണു് ഞാൻ ആശ്ചര്യപ്പെടുകയായിരുന്നു.

സുലാ:—എന്നിടേ് എന്തറിയാം, അറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ പറയാം.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ബിഹാരിലാലും അവരുടെ അടുത്തെത്തി.

സുലാ:—ഇന്നലെ രാത്രിയിൽ അച്ഛൻ പതിവില്ലാതെ എഴുന്നാട്ടു് അടുത്തുതന്റെ അടുത്തുനിന്നു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം എന്തെങ്കിലും സ്നേഹിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും ഞാൻ അച്ഛൻ എന്നാണു് വിളിച്ചുവന്നതു്.

അദ്ദേഹം എന്നെ സങ്കല്പിച്ചതായിട്ടുള്ളതിന് അതിർപ്പു കഷ്ടമുണ്ടായിപ്പോയ അദ്ദേഹത്തെ ഉത്തരം പറയാതെത്തരില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പ് മാത്രമേ മറ്റൊരാൾക്ക് വന്നതാകുന്നു എന്ന ആളിനെ അറിയാകൂ. അതുപോലെ ആദ്യം അറിയാതെ പരിചയമായി. അദ്ദേഹത്തിന് എന്തോ അതിന്റെ വാസ്തവ്യമുണ്ട്. സത്യം പറയുന്നതും അദ്ദേഹം ഭാര്യമാത്രമാണ് എന്റെ അമ്മയുടെ മുമ്പാകെ എന്തോ മറ്റൊരാൾക്ക് പറയാൻ കഴിയും.

ഉത്തരം:— സാ. രാജാജി: ഏഷ്യാനാണാം അടുത്തായിരിക്കാൻ എൻ്റെ
ബോധം.

സുലഭം: - - ഏകദേശം അതിർത്തി; നീക്കമില്ലാത്ത വന്ന
 പൊതുവെ ഇല്ലാതാക്കിത്തന്നപ്പോൾ വാതലതിൽ
 വന്നുവന്നു, ചർച്ച ചെയ്തപ്പോൾ പറഞ്ഞു ഏകദേശം
 അതിർത്തിയായി അതിർത്തി. അതിർത്തിയെ മുറിയി
 ലെക്കു കൊണ്ടു. എന്തെങ്കിലും വലിയ സ്ഥലം ഉണ്ടാ
 യിരുന്നു. കരകൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ളതായിരുന്നു എന്ന്
 പറയേണ്ടതുപോയി.

ശ്രദ്ധ:—പ്രവേശനത്തിന് ബോധ്യം കാണുക.

[illegible]

ശ്രീമദ്:—നാഷണൽ സ്കൂളിൽ എട്ടുതൊഴിലും അറുപതാളം കൂടണം
 പാലക്കാട് ബിരുദി

APR 20 1964

താ:—രാത്രിയിൽ വിളക്കുകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും അടയാളം?

സുലോ:—ഇല്ല, ഇതുവരെയില്ല. അദ്ദേഹം എപ്പോഴെങ്കിലും വിളക്കു കാണിച്ചാലും എന്നെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുമല്ല. എനിക്ക് അതിൽ നിന്നു് ഒന്നും മനസ്സിലാക്കാനും അറിഞ്ഞുകൂടാ.

താ:—ദയ്യേവം തുകി പറയണം.

സുലോ:—ഞാൻ പലപ്പോഴും അവിടെ പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇന്നലെ കാതും എന്തിനും വളരെ ഭയവും പരിഭ്രമവും ഉണ്ടായിരുന്നു. വീട്ടുമിട്ടു പോകണമെന്നുള്ള വിചാരമാണു് അന്തിസ കാരണം. ഏതായാലും എന്റെ പൂക്കിൽ ആരുടേതോ കാൽപ്പതമറ്റും മകളു ഭയന്നു് ഞാൻ വഴിവിട്ടു് ഓടി. ഓടിപ്പോകുമ്പോൾ എന്റെ ഒരു കൈ കട്ടുണ്ടതുപോയി. ഭയംകൊണ്ടുതിരിഞ്ഞു് അങ്ങോട്ടുവെക്കു ഞാൻ ഓടി.

താ:—ഭയംകൊണ്ടാൽ അപ്പോൾ ഉറക്കമായിരുന്നോ?

സുലോ:—ഇല്ല, അദ്ദേഹം വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം നന്നായാണു് കർമ്മ ഇറങ്ങിയു്.

താ:—നിങ്ങളുടെ കാര്യം മറയ്ക്കാൻ അദ്ദേഹം വളരെ പണിപ്പെട്ടു. നിങ്ങൾ അവിടെ ചെന്നിപ്പെട്ടുണ്ടാണു് അങ്ങേളാടു പറഞ്ഞതു്.

സുലോ:—രാത്രിയിൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വായന മുറിയിൽ ഒരു സോഫായിൽ കിടന്നു കഴിപ്പിച്ചുകൂട്ടി. നാലുമണിക്ക് അദ്ദേഹം എന്നെ ഉണർത്തി ചായ നന്നു. എനിക്ക് നൽകാലും ആവശ്യമുള്ള പണവും അമസത്തിന്നു വീടു ചട്ടംകെട്ടുന്നതിന്നു മറ്റു ചെലവു സഹായങ്ങൾ ചെയ്തു നൽകുന്നതിന്നുമായി ചിലൽ എടുത്തുകൂട്ടം നന്നു. എന്റെ വെലയിന്നു ചെലവു പണം.

പതിവായി അദ്ദേഹം തങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചു. പക്ഷെ ഞാൻ ആ സഹായം നിഷേധിച്ചു. വേലമെല്ലാം മീറ്റിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു.....ഞാൻ ഇന്ന് ശരിയായി ആഹാരം കഴിച്ചിട്ടില്ല. ദൈവമായ ഷിംഗിൾ ഉണ്ട്.

ശര:-പോയി ഭക്ഷണം കഴിച്ചു.

അദ്ദേഹം അടുത്തുവിലെക്കു പോയി. കിളിപ്പൂക്കൾ മരങ്ങൾ അപരങ്ങളെ അടുത്തും എത്തി.

ശര:-അവർ പറഞ്ഞതൊക്കെയും സത്യമാണോ? ഏതൊക്കെ നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം?

ബിന്ദാ:-അങ്ങനെയൊന്നും സത്യമാക്കിയിട്ടില്ല. അവർക്കു കളവു പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

ശര:-കളവു പറയാതെ ഒരു മനുഷ്യൻ ഈ ലോകത്തുണ്ടോ?

ബിന്ദാ:-അവർ പറഞ്ഞതു മുഴുവൻ പരമാർത്ഥമാണ്.

ശര:-എന്നാൽ അതിൽ ഒരു കള്ളം ഉണ്ട്. അവിടെ ലാലു നെട്ടു മുൻപിൽ നിന്നു പോയതൊക്കെ അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിനെ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞല്ലോ. അത് കള്ളമാണ്. അവളെ പിൻതുടർന്നത് അദ്ദേഹമാണ്. പക്ഷെ അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിട്ടില്ല.

ബിന്ദാ:-അങ്ങനെയൊരു പറയുന്നോ? നല്ലതൊക്കെയായി നടക്കാൻ ശക്തിയില്ലാതെ കഴിഞ്ഞുപോയ അദ്ദേഹം പെട്ടെന്ന് എഴുന്നേറ്റു അവളുടെ പിന്നാലെപ്പോകുകയോ?

ശര:-അതെങ്ങനെ! അവളെ പിൻതുടർന്നത് അവിടെ മാത്രം ആയിരുന്നു.

ബിന്ദാ:-അങ്ങനെയൊരു സത്യമാണോ?

താ:—ഒന്നല്ല, രണ്ടു ഉത്തരങ്ങളാണ് നമുക്ക്.
(മർദ്ദനം വരിക്കുന്ന ഒരു ചുമട്ടിന്റെ) കഷണമെ
കത്തിച്ചു.) ഇതു ദൈവം ഉണ്ടാക്കിയതല്ല. ഇന്ദ്രന്റെ
കൈയ്യായ ഉദ്ദേശം നശിക്കുന്നതല്ല. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ
ഞാൻ പറയുന്നില്ല.

കാളി:—എന്തുകൊണ്ട്?

താ:—എന്റെ അർത്ഥമെന്തെന്നു കേൾക്കൂ.

കാളിപ്രഭാവമുള്ള ഒരു ഭൂതനെ കണ്ട് അവരോട്
എന്തൊ സംസാരിക്കാനായി പുറത്തേക്കു പോയി.

ബിന്ദാ:—അങ്ങനെ എന്തിനാണ് ഇങ്ങനെയ്ത് ഇന്ന്
ഇവിടെ അമർപ്പിക്കാൻ പറഞ്ഞത്.

താ:—എന്റെ കൊച്ചുപുത്രൻ സാക്ഷാൽ അങ്ങനെയ്ത
സംഭവത്തോടു കൂടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും
താമസ്സുള്ളതുകൊണ്ട് കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ.
കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ.
കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ.

ഈ സംഭവത്തിൽ ഭാഗ്യം കഴിഞ്ഞു. സുഖമായി
നെയ്യും ആ മുറിയുടെ വാളുകൾ എത്തി.

സുഖം:—അപ്പോൾ ഡയറി കേൾക്കൂ.

താ:—ഇല്ല.

സുഖം:—അദ്ദേഹം ഡയറി എഴുതി നോക്കാതിൽ ഉള്ള
മുറിയെ ഞാൻ അറിഞ്ഞു. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ.
കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ.
കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ.
കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ.
കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ.
കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ.

നിന്നു" എടുത്തുനോക്കിയെന്നും അയാൾ പറയുന്നു. അയാൾ എടുത്ത കടലാസ്സിൽ "ഇക്കാലത്താണ്" അങ്ങൾ നീവരങ്ങനെ..... എന്നുമൊറ്റം എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്.

ശര:—നീവരങ്ങൻ വേക്കൾ ബാക്കുകെട്ടിൽ അരവിന്ദലാൽ ബാബുപിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു് കാളിക്കളത്തെ അടുത്തു്.

"എന്തൊരു അരവിന്ദലാലിന്റെയും നോട്ടത്തിൽ നിന്നു് കാളിക്കളത്തെ പറ" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് കാളി പ്രവേശത്തു് അകത്തു കടന്നു.

കാളി:—അയാളെപ്പറ്റി അരവിന്ദലാൽ ഡയറിയിൽ എഴുതിയിരുന്നോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു രസകരമായിരിക്കും.

ശര:—ഞാൻ മേക്കയും അവയായിരുന്നും മുഴുവൻ പരിശോധിച്ചു. പക്ഷെ ഡയറി കണ്ടില്ല. ഒരുപക്ഷേ മേശയ്ക്കു കൂട്ടിമറകൾ ഉണ്ടായിരിക്കാം. അതു ഞാൻ നോക്കിയില്ല.

പരാങ്ങയിൽ ആരോ സാഹധാനം നടക്കുന്നുതുപോലെ തോന്നുകയാൽ ശരപ്പുത്രൻ എഴുന്നേറ്റു ഭസ്മലിങ്ക്ട്രി പുറത്തേക്കു നോക്കി.

ശര:--ആത്മ? മോഹനലാൽ ബാബുവോ? അകത്തു വരുന്നു.

മോഹനലാൽ എന്നു വേരു കെട്ടുവെട്ടൽ സുലോചന സുതാചലമല്ലാം വെടിഞ്ഞു് മുറിക്കുമ്മിൽ കടന്നു് അയാളുടെ അടുത്തലേക്കു പോയി.

അദ്ധ്യായം ൯

അഗ്നിപാദം.

ശരവണ്ണൻ പലതും ചോദിച്ചെങ്കിലും അവയെല്ലാം
നിന്നു ഉത്തരം പറയാതെ മോഹനലാൽ സുലോകനായ
മാരി സംഭാഷണം തുടങ്ങി. അവയെല്ലാം ഈ അലക്ഷ്യ
ഭാവം ബീഹാരിലാലിനും ബാണർജിയും നീണ്ടു നില്ക്കുകയും
ചെയ്താൽ—തിരിച്ചുവരികയോ ഞാൻ ഇന്നു കഷ്ടതയെ
നീർത്തുവെക്കുന്നു.

സുലോകൻ—അങ്ങനെയൊക്കെയൊക്കെയോ ഇവിടെ വന്നത്.
ഇങ്ങനെയൊക്കെയൊക്കെയോ അങ്ങനെയൊക്കെയോ. ഞാൻ കരയുകയും
തന്നെ അങ്ങനെയൊക്കെയൊക്കെയോ വിചാരിച്ചു.

മോഹനൻ—(ശരവണ്ണനോട്) നിങ്ങളുടെ സംഭാഷണം
നിന്നു വിട്ടുപോകുകയും ഉണ്ടാക്കിയതു മറ്റൊരുവനോടുകൂടി

ആ ചോദ്യത്തിൽ അങ്ങനെയൊക്കെയൊക്കെയോ ഞാൻ
ഏതൊരു അലക്ഷ്യയുടെ പുറത്തുനിന്നുവന്നതാകാം മോഹനനും
ബീഹാരിലാലിനും ബാണർജിയും മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്നിടം.

ശരവണ്ണൻ—(കാളിപ്രഭാവത്തിനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട്)
നിങ്ങൾ രണ്ടിരും പരസ്പരം ഉണ്ടോ?

മോഹനൻ—ഞങ്ങൾ രണ്ടിരും ഇരുപതു കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ്
കൽക്കത്തായിൽവെച്ചു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾക്കും,
വിളക്കായിട്ടു സുലോകനെയും, ഇവിടെ തന്നെ
ഞാൻ ഇങ്ങനെയൊക്കെയൊക്കെയോ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്
നിങ്ങളെ അങ്ങനെയൊക്കെയൊക്കെയോ കണ്ടിട്ടുണ്ട്
ഞാൻ വന്നത്.

സുലോ: -- എന്തിന് ഇവിടെ താമസിക്കണമെന്ന് ആരെ
യില്ല. ഞാൻ കർമ്മ കായിൽ ഒരു മേന്മയിൽ
താമസത്തിന് ഏർപ്പാട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

കാട്ടി: -- അതു വളരെ നന്നായി.

മേന്മ: -- നിങ്ങളുടെ വരണില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ പോകട്ടെ.
മേന്മ: -- അതല്ലെങ്കിൽ വരണിയിലേയ്ക്കു പോയി.
കാട്ടി: -- ഇങ്ങനെയൊക്കെ അന്ധമായിട്ട് പോകുന്നതിനു
മുമ്പ് അയാൾ ശരച്ചന്ദ്രന്മാർ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: --
“ഞാൻ അന്ധനായിട്ടുള്ളവരും അന്ധനായതുകൊണ്ട് നമുക്കു
വെളിച്ചം നേടിപ്പിടിക്കാം. രാത്രിയിൽ അതു കണ്ടുപിടി
ക്കാൻ പ്രയാസമില്ല.

ശര: -- ഞാൻ ഇവിടെ എല്ലാം നല്ലതുപോലെ പഠിക്കാ
യിട്ടു. വരണത്തിൽ കിടക്കുന്ന മേൽ ഞാൻ പരി
ശോധിച്ചു തന്നെയും. അതിന്റെ അസാധാരണ
വലിപ്പം കണ്ടിട്ട് അതിനുള്ളിൽ പ്രത്യേകം അറ
കളുണ്ടെന്ന് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. അതു
കൊണ്ട് ആ മേൽമാത്രം ഇനിയും പഠിക്കേണ്ടിയില്ലാൻ
മതി.

മേന്മ: -- അയാൾ ഇത്രയും പോയതുകൊണ്ട് ശരച്ചന്ദ്രൻ
ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

ശര: -- സുലോചനേ, മേന്മ വളരെ ഇരുട്ടി; ഇനിയും കുറെ
കിടന്നാൽ മതി. ഇവർ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഭരണാ മേന്മ പരി
ചരിക്കുവാൻ പ്രകൃതി ആ മുറിയിൽത്തന്നെ കിടക്കട്ടെ.

സുലോചന: -- അതുകൊണ്ട് മുറിയിലേയ്ക്കു പോയി.

ശര: -- നമുക്ക് അന്ധനായിട്ടുള്ളവന്റെ മുറിയിൽ പോയി
കുറിക്കാം. ഇവർ ഉണ്ടോ?

ബിന്ദാ: -- ഭയമോ? എന്തിനാ?

4007-1-09000000 01.10.2009.

അവർ അതിനാലായിട്ട് മുറിയിൽ എത്തി. ചെറുപ്പനായ് അവനായതറിവ് പ്രകാരം ഉള്ള ഒരു ദൈവത്തു് കൈവന്നു് ഇങ്ങനെയ് ചൂടത്തു ശക്തിയുണ്ടു് ഉണ്ടു് അമ്മയായി.

മേൽ:- ഇന്നലെ) നാം കിടന്ന മുറിയിൽ കണ്ടിരുന്ന
കൊല്ലം" മാലാഖിന്റെയും മറ്റും നോക്കുക.

ബിഹാരിലൂടെ ആ മുറയിൽപ്പോയി നോക്കിയിട്ട് നിശ്ചിതവരെ പറഞ്ഞു.

ബി: - മാല മീറ്റിംഗിന്റെ ചുരുക്ക സമുച്ചാരമെടുക്കുന്നു.

മുതൽ - - അതു ഞാൻ കേട്ടു. അപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിനോട് പ്രശ്നം ചെയ്തപ്പോൾ ഞാൻ ഇന്നലെ അതിൽ കണ്ടതു്.

பெரியவை :— காரணமாக கருவிகளிலும் காலங்களிலும் கிடைக்கிறது.

ശബരൻ:—അതും ഇനിയും കാണുകയാണ്.

തന്നിരുന്നു കഴിഞ്ഞു. ഏതാനുമണിക്കാരികൾ കാര്യം കഴിച്ച് എല്ലാവരും സുഖസ്ഥിതിയിൽ വെച്ച് ഉറങ്ങിക്കിടന്നു. ഉറങ്ങാതിരിക്കേണ്ടതാകാം ശരിയെന്നു് അറിയുന്നതാണു് പ്രത്യേകം പഠനത്തോടുകൂടിയതല്ല. അദ്ദേഹം തന്റെ മുറിയിൽ കിടന്നു കയറിക്കിടന്നപ്പോൾ വിട്ട അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്തില്ല. മിന്നത്തോടുകൂടി പല രാത്രിയും ഇങ്ങനെ കഴിച്ചുപോയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്നു് അതിൽ അത്ഭുതവും നോക്കിയില്ല.

“അതെ ചുരുട്ടി വെട്ടുന്നതുകൊണ്ട്” കൈകളിൽനിന്നു വരുന്ന
 അരികളെല്ലാം ഇറക്കി, ന്നിഷ്ഠനനെ അവിടെ നിന്നു
 പുറത്തു സ്പർശിച്ചു. നോക്കിയശേഷം ഏഴാമ്പലിന്റെ
 ശിരസ്സ് എഴുന്നടി; അവിടെനിന്നു “അകത്തുവെക്കുക” എന്നു

നോക്കിയിട്ട് ബലപ്പെട്ട ബിഹാർലാലിന്റെ മുറിയിൽപോയി ആ യുവാവിനെ വിളിച്ചുണർത്തി.

ബിഹാർ:—ഉം, എന്താ വിശേഷം?

ശാരദ:—വേഗം ഏഴുനോറു വര. കെട്ടിടത്തിൽ അതരം തീവെച്ചിടുന്നു. ഓടിപ്പോയി നമുക്ക് ആളുകളെ അല്ലാം ഉണർത്തണം. നിങ്ങൾ സുഖോപനയുടെ മുറിയിലേക്കു പോയിട്ടു വേണ്ടിവന്നാൽ കരുതാമവട്ടിപ്പെട്ടാളിച്ച് അമരൂ കഷ്ടം; ഉം.

ബിഹാർലാൽ വായുവേഗത്തിൽ പാഞ്ഞു. അപ്പോഴേക്കും കെട്ടിടത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ തീപിടിച്ച് കടിയെടുത്തു. അപ്പോൾ രീതിയനുസരിച്ചും കേൾക്കുമായിരുന്നു. തീയുടെ ചൂടും പുകയും, സാമാനങ്ങൾ മുഴുപിടിച്ചു പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്ന ശബ്ദവുമെങ്കൊണ്ട് കെട്ടിടത്തിന്റെ യാതൊരു ഭാഗത്തേതും നശിപ്പിക്കാൻ നിർവ്വാഹമില്ല.

സുഖോപനയുടെ മുറിയൽ പുക നല്ലതുപോലെ വ്യാപിച്ചിരുന്നു. ബിഹാർലാൽ ഇറങ്ങ ക്ഷമിക്കുന്ന ജനലിന്റെ കനികൾ പിടിച്ചു വളച്ചു മറന്നി അതിൽ കൂടി അകത്തുകടന്നു വരുന്നതിൽ ഇറങ്ങ. അനന്തരം അർദ്ധപ്രാണയായി കിടന്ന സുഖോപനയെ ഏഴുതുകൊണ്ട് തീ അധികം വ്യാപിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽകൂടി കടത്തി നൽകി. സുഖോപന ഒരു നിമിഷപോലെ കരവി ഉറക്കത്തിൽപോലും അടുത്തു സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു സാമാന്യം വലിയ ഒരു പുസ്തകം ബിഹാർലാലിന്റെ ത്രാസ്യത പെട്ടില്ല.

ശാരദാസ്തവം ഉത്തരത്തിനെ സഹായത്തോടുകൂടി കഴിയുന്നത്ര സാമാനങ്ങൾ അഗ്നിക്കിരയാക്കി സൂക്ഷിച്ചു. പലതും നശിപ്പെടുമ്പോഴും ആളുകളെല്ലാം കഷ്ടമാണ് കഴിഞ്ഞതിനാൽ അടുത്തും ശ്രമിക്കണം.

സുരഭാധനയ്ക്കു അരമണിക്കൂറിലധികം കഴിഞ്ഞ ശേഷമാണ് പ്രഭാതമുണ്ടായത്. തീരപ്പാലത്തിലെ തട്ടാത്ത വണ്ണം അകലെ ഒരു സോഫയിൽ അവൾ കിടക്കുന്നു; ബിഹാരിലാൽ അടുത്തിരുന്നു ഇന്ത്യയിലെന്നു. അവൾ കൂട്ടം തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ വീട്ടിനു തീ കയറ്റുന്നതു കണ്ടു് ഏഴുനേരമായിരുന്നു.

ബിഹാ.—അവ കിടക്കുന്നു; പരിഭ്രമിക്കാനാണമില്ല.

സുരഭാ.—ഇക്കരങ്ങിനെ തീ കണ്ടു; സാമാനങ്ങളെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടോ? എങ്കൽ അപകടമില്ലല്ലോ? അദ്ദേഹം ഏവിടെ?

ബിഹാ:--തീ കണ്ടതുകൂടി എങ്ങിനെയാണു നിശ്ചയിച്ചു. സാമാനങ്ങൾ കഴിയുന്നിടത്തോളം മാറ്റിയിട്ടുണ്ട്. എളുക്കത്തോടെ അപകടം ഇല്ല. അദ്ദേഹം അവിടെ നിൽക്കുന്നു.

സുരഭാ:--ഇതുകൊണ്ട് ആപത്തു വരുമ്പോൾ നാലു പുറത്തു കൂടെയും ഇങ്ങനെ കഷ്ടം!

ബിഹാ:--ആ പരമാണു സാധമില്ല; അതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാൻ ഒരു സമയവും ഇല്ല. വരുന്നതെല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയെന്നു വിചാരിച്ചു സമാധാനപ്പെടണം.

ശർച്ചുണ്ഡൻ അവരുടെ സമീപം എത്തി.

ശർ:--ഇതൊന്നും കണ്ടു പരിഭ്രമിക്കരുത.

സുരഭാ:--നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഇപ്പോഴത്തെത്തിൽ അങ്ങനെയൊരു ഇവിടെ കിടന്നു മാകുമായിരുന്നു...
.....തീപിടിച്ച വിപരം അറിയില്ലാതെ പോലീസ്സുകാർ വന്നു കെട്ടത്തക്കയില്ലേ?

പറയുകയും തരക്കേടൊന്നും സമർപ്പിക്കാത്ത രണ്ടു അക്കോലുകളാണ് ആദ്യമായി അദ്ദേഹത്തിന് കിട്ടിയത്. അക്കോലുകളൊക്കെയും ഒരു പിശുളത്തുകിടന്നു ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിൽ ഒന്നിൽ "S Lodge" എന്നും മറ്റൊന്നിൽ "River" എന്നും കൊത്തിയിരുന്നു.

ബിഹാ:—നമുക്ക് ആരും അക്കോൽ ഉണ്ടാക്കി സൂക്ഷിക്കാതില്ലല്ലോ.

താ:—ഉണ്ട്, ഉണ്ട്. ഏതായാലും ഈ നാടക്കാലുകളെപ്പറ്റി സുഭാഷാചാര്യന്റേപ്പോലും പറയേണ്ട.

ബിഹാ:—അക്കോലുകൾക്കൊക്കെയും ഇടർച്ചയായി ധാരാളം വിഷയങ്ങൾ കിട്ടുന്നുണ്ടല്ലോ.

താ:—ആകെപ്പാടെ ഒരു ഉണ്ട്. ഒരു നിമിഷം പോലും ഉറക്കം കളയാനില്ല. ഏതായാലും ഞാൻ ഒരു സവാലിപ്പോക്കുന്നു. സുഭാഷാചാര്യനെ അഭിസ്മരിപ്പിക്കാൻ ഒരു സ്ഥലം ഏർപ്പാടാക്കേണ്ടതാണ്. അപ്പോൾ റിപ്പോർട്ടിക്കാക്കുന്ന സൂക്ഷിക്കേണ്ടതല്ലോ. അപ്പോൾ മിസ്റ്റർ ബ്രോക്കറും വരുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൧൦

എന്തെങ്കിലും മോഹനലാല അന്നു.

പിറ്റേന്ന് പകൽ മൂന്നുമണിക്ക് കോളിപ്പോക്കത്താൻ സുഭാഷാചാര്യനെ അറസ്റ്റു ചെയ്തുകൊണ്ടു വന്നതിൽ അന്നു കിട്ടി.

കോളി:—നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെയൊരു മോഹന വിരലം എന്തോട് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

സുരലാ:—മുൻകൂട്ടി നീർ പൂയ്ക്കാമിരിക്കുന്നില്ല. ത്രാടിന്റെയ
 : മീലും അർദ്ധപിടക്കമുണ്ട്. അത്രയും ഈ സ്ഥലമാണു
 നിയമിച്ചിട്ടുള്ളത്. കണ്ടുപിടിച്ചതാണെന്നും അതുകൊണ്ട്
 സർവ്വതലമുളം ഒരു കെട്ടിടമായിട്ടുള്ള മാനാദരണം
 വന്നതല്ല.

കാളി:—ബാസർജി എന്തെ അറിയിച്ചിട്ടുള്ളൂ. നീങ്ങ
 ഭൂത കാര്യങ്ങൾക്കു എന്തിനുള്ളതായി കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ
 അർപ്പിക്കുന്നതിനുള്ളതാകാൻ കാരണം ഇല്ലെന്നു നീങ്ങരു
 കെട്ടിടത്തെയല്ലേ?

സുരലാ:—അതുകൊണ്ട്?

കാളി:—എന്നോട് ആലോചിക്കാമായിരുന്നല്ലോ.

സുരലാ:—അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരുന്നതു മനപ്പൂർവ്വമല്ലെന്ന്
 പറഞ്ഞിട്ടല്ലേ? അതുകൊണ്ട് ദൃഷ്ടവും ഭയം ഉണ്ടാ
 ന്തിട്ടില്ലല്ലോ.

കാളി:—അതിരിക്കട്ടെ, നീ പിടിച്ചതെന്തായിരുന്നുവോ?

സുരലാ:—ആരോ നീ വെച്ചു.

കാളി:—ആരാണ് അത്?

“അവിടെപ്പോൾ ബാസർജിനെ കൊന്നതാരു?”
 എന്തെ ചോദിച്ചതൊണ്ട് ശരമുദ്രനും അകത്തു കടന്നു.
 കാളിപ്പോലാണത് തന്റെ സംഭാഷണമെല്ലാം അദ്ദേഹം
 കെട്ടിടിക്കൊരാ എന്തെശ്ചിച്ച് അപ്പം പഴങ്ങി. ബാസർജി
 സംഭാഷണം തുടന്നു.

ശര:—ഒരാളെ അന്യായമായി കൊന്നവൻ കൊലപാ
 : തകര സംബന്ധിച്ച് എന്തെങ്കിലും തെളിവു കിട്ടാൻ
 മാത്രം ഉണ്ടെന്നിൽ അത് നശിപ്പിക്കാതിരിക്കുമോ?
 വീട്ടിനകത്തു് വല്ല ലക്ഷ്യവും കണ്ടെത്തുമെന്നു ഭയന്ന്
 നീക്കം ചെയ്തിരിക്കാം.

കാളി:—അത്ഭുതം! മോഹനലാലിന്റെ അറസ്റ്റ് ചെയ്ത് വാൻ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?

ശർമ്മ:—അദ്ദേഹമാണ് കററ കെയ്തെത്തന്നുള്ളതിനെ തെളിപ്പിപ്പോ?

കാളി:—നാം അരവിന്ദലാലിന്റെ ഡയറിയെപ്പറ്റി പറയുന്നത് പുറത്തുനിന്ന് അതാരും കേട്ടില്ലേ? എന്നു മാത്രമല്ല, അരവിന്ദലാലിനോടു് ബന്ധം കൈക്കൊണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹം തക്കതായ കാരണമുണ്ടെന്നു ഉണ്ടല്ലോ.

ശർമ്മ:—അവർ നമ്മുടെ ഏറ്റുപോയതിലും കൂടുതൽ സംശയിച്ചിട്ടുണ്ടോ? മോഹനലാൽ ആ പഴയ കേസിലെ നാലുപേർ അദ്ദേഹത്തിന് അറിയാമായിരുന്നോ?

കാളി:—എന്നിങ്ങനെയായിരുന്നെങ്കിൽ ഇത്രയും മോഹനലാലിനെപ്പറ്റി യാതൊന്നും അദ്ദേഹത്തിന് അറിയാത്തതായിരുന്നു. പക്ഷേ സുലോചന അവിടെ പൊക്കയ്ക്കുണ്ടിരുന്നതു് അദ്ദേഹത്തിന് തീരെ രഹിച്ച് ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിചാരം.

ശർമ്മ:—പ്രത്യേകമായും അതുകൊണ്ടു അറസ്റ്റ് ചെയ്താൻ എന്തിന് വിചാരിക്കുന്നില്ല.

കാളി:—സുലോചനയെ ഇട്ടിരിക്കുന്നത് മറ്റൊരാളാണ് ഇന്നലെ രാത്രി അതാരും വന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കുക?

ശർമ്മ:—അതിരിക്കാം; അതിനെപ്പറ്റി് മോഹനലാൽ നമ്മുടെ കാര്യം സ്ഥലം ഇല്ലെന്നു് അതുകൊണ്ടു് അറിയാമായിരുന്നുല്ലോ.

കാളി:—നീ കരുതുന്നത് നിശ്ചയമായും അതാരും കേസിൽ എന്തിനും അതാരും അദ്ദേഹം വന്നതെന്നുതന്നെയാ?

ശര:—അതാൾ ഉറങ്ങിപ്പോയെന്നു വരുമെന്ത; എന്തൊരു മല്ല, നീ കണ്ടിട്ടു് "അവർക്കും കണ്ടെത്താൻ നില്ക്കിൽ ആവുന്നില്ലാ; അതും വന്നില്ലെന്ന് അമ്മിക്കുന്നു. അവർ ഉറങ്ങാൻ തുടങ്ങിയെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. അതാൽപ്പോൾ സമയം ഒന്നിക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ അമ്മിന്താൽ തെളിവുവാൻ കിട്ടും.

കാളി:—സുഖംവന്നതുകൊണ്ടു് അമ്മിക്കുന്നതല്ലേ? എന്താണ് തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നതു്?

ശര:—സെക്കുണ്ടുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു് താമസിപ്പിക്കണമെന്നാകുന്നു.

കാളി:—തന്നാലോ എന്നു സെക്കുതൽ താമസിക്കുമെങ്കിൽ തൊൻ അന്നുതന്നെ സ്ഥലത്തെക്കു് താമസിക്കാമെന്നും ചക്കർ, അവർക്കു് സമ്മതമല്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

ശര:—നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതു് വിഹിതമല്ലെന്നു വിചാരിച്ചാൽ മിക്കാം.

കാളി:—കേസ്സുവെക്കുന്നു. തീർന്നതല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ അവിടെ താമസിക്കാമല്ലോ. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ അവളും വന്നാകാം.

ശര:—അതു നല്ല അഭിപ്രായം തന്നെ..... തൊൻ ഒരു ചോദിക്കട്ടെ. സന്യാസം വെക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ അവളുടെ കാര്യത്തിൽ താല്പര്യം ഉണ്ടോ?

കാളി:—എന്താ വെച്ചാൽ?

ശര:—അവളെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ ആശിക്കുന്നുണ്ടോ?

കാളി:—ഉണ്ടു്; എന്നിങ്കു് അക്കാശ്വത്തിൽ ആശയല്ല, അന്യോപദേശനായുണ്ടു്. ചക്കർ അവർക്കു് സമ്മതമില്ല.

സ്വാഭാവിക അന്നു കൈകിട്ട് മാലതീമന്ദിരത്തിൽ പോയി കലാപനലാലിനെ സന്ദർശിച്ചു. പക്ഷെ ബിഹാരി ലാലാജി അവളുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം ഒരു കമറിൽ അവിടെ ഇട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നതായി. കാളിപ്രഭാവത്താൽ അതു തീരെ രണ്ടിട്ടില്ല. അയാൾ ശരച്ചന്ദനാഭ് അതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. “അൻപതു കഴിഞ്ഞ ഒരു വൃദ്ധൻ അവളെ കീഴിക്കേൾപ്പാൻ ഇപ്രകാരമു വരുത്തുമാത്രം ഉള്ള ഒരു യുവാവ് അവിടെ സ്നേഹിക്കുന്നതിൽ അങ്ങനെയൊരാളോ?” എന്നാൽ അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞത്. “ഈ മറുപടി തന്നിനെ ക്രമമായി, ഏകീകൃതമായും അൻപതു കൊല്ലം മറച്ചുകൊണ്ട് സംഭാഷണ വിഷയം മാറി.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു ട്രൂത്ത് ശരച്ചന്ദനൻ അടുത്തെത്തി.

ട്രൂത്ത്:—മാലതീമന്ദിരത്തിലെ ശരച്ചന്ദനൻ വന്നിരിക്കുന്നു. എന്തോ അത്യാവശ്യകാര്യം പറയാനുണ്ടെന്നു ശരച്ചന്ദൻ ഏതാനോകൊല്ലം അയാളെ അകത്തുവെക്കുക” വിളിച്ചു.

ശര:—എന്താൽ പറയാനുള്ളതു്?

തോട്ട:—ഈ കൊല്ലംകൊല്ലം വന്നിട്ടു തന്നെവെന്ന് സമ്മാനം കൊടുക്കുകയോ?

ശര:—നല്ല സമ്മാനം കൊടുക്കും.

തോട്ട:—എന്നാൽ എന്തിനെ സമ്മാനം കിട്ടാൻ കൊണ്ടുവരണമെന്ന് എനിക്കറിയാം.

ശര:—അതാൽ കൊണ്ടുതു്?

തോട്ട:—മാലതീമന്ദിരത്തിലെ യജമാനൻ.

ശരച്ചന്ദനൻ ബിഹാരിലാലും കാളിപ്രഭാവത്തനും ഒന്നിപ്പോലെ അത്ഭുതപ്പെട്ടു.

ശര:—അതു നിങ്ങളുടെ തെളിയിക്കാൻ കഴിയുമോ?

തോട്ട:—കഴിയും; കൊല്ലുന്നതിന് മുമ്പ് അദ്ദേഹം എന്തെല്ലാം ചെയ്തതെന്നും അതിനുമേലും എന്തു പണയെന്നും എനിക്കറിയാം. അതാണ് അദ്ദേഹം ചില കണക്കുകൾ എഴുതുകയായിരുന്നു.

ശര:—പറ്റു ചുമണ്ടിയില്ലേ?

തോട്ട:—അതെ, ആനന്ദമന്ദിരത്തിലെ കൊച്ചമ്മ അപ്പോഴാണ് അവിടെ വന്നത്. അവർ വളരെ ഭയന്നിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ് എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല.

സുലോചനയുടെ ഭാരം കൂടി നഷ്ടപ്പെട്ട വിവരം അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നു. കേട്ടപ്പോഴേക്കും മറന്നെഴുതിയ അറിവെല്ലാവിട്ട് പോയിട്ടുണ്ട്.

തോട്ട:—കൊച്ചമ്മ വന്നപ്പോൾ യജമാനൻ വാതിൽ തുറന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് അകത്തേക്കു പോയി. പതിനഞ്ചു മിനിറ്റ് കഴിഞ്ഞു യജമാനൻ പുറത്തുവന്നു. വരാന്തയിൽ നിന്നു മുറയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പെട്ടിലിലേക്കു നടന്നു. അതാണ് ആ ലാക്കിന് ഒരു മുതൽപ്പണി. അദ്ദേഹം ആ കൊച്ചമ്മയെ യജമാനന്റെ വാങ്ങുന്നതിൽ ഒരു സോഫയിൽ കിടക്കുകയായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ് നാലഞ്ചു മിനിറ്റ് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു വെടി കേട്ടു.

ശര:—സുലോചന കേട്ടിരല്ലോ?

തോട്ട:—ഇക്കല്ലുന്നതാണ് തോന്നുന്നത്. അവർ നിലപോക്കി പോയില്ല. അപ്പോഴും യജമാനൻ തിരിച്ചുവന്നിരുന്നില്ല. വന്നിരുന്നെങ്കിൽ അതാണ് കാണാമായിരുന്നു. കേൾക്കേണ്ടത് യജമാനൻ അകത്തേക്കു വന്നു. അതാണ് വാങ്ങുന്നതിൽ ഒരു തുടർന്നു മറന്നെഴുതിയതുകൊണ്ട്.

യായിത്തീർന്നാൽ എന്തെന്നുണ്ടില്ല. “എന്റെ ഉദ്ദേശം സഫലിച്ചു, ദ്രോഹി” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട്” അദ്ദേഹം അവിടേക്കു ചെന്നു. മരിക്കുന്നതു കണ്ടു ദ്രോഹി ഒരു കൈത്താലി മേശപ്പുറത്തു വെച്ചു. അപ്പോൾ അവിടെ നിന്നു” എന്തെന്നു കണ്ടു പിറുപിറുത്തു. ഞാൻ അക്കലയിലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ” എന്നു എന്നു കേട്ടില്ല. കരേക്കിത്തു” മനസ്സു നശിക്കാതിരിക്കിച്ചുകൂടുമെന്നു.

കാളി:—അദ്ദേഹം കൊന്നതെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല.

ശര:—(തോട്ടക്കാരനോടു്) നിങ്ങൾ പുറത്തുപോയി നീക്കം. കരേക്കിത്തു ഞാൻ വിളിക്കാം. പൊയ്ക്കു ഉയരുന്നൂ, കേട്ടോ?

തോട്ട:—ഇല്ല;—എന്നു പറഞ്ഞു പുറത്തേക്കു പോയി.

കാളി:—അയാളെ ഇപ്പോൾ തന്നെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യണം.

ശര:—എന്തിന്? കൊലയ്ക്കു സാക്ഷി ആയതിനോ?

കാളി:—സാക്ഷിയോ? കൊന്നതു് അയാൾ തന്നെയാണു്.

ശര:—സാക്ഷി എന്നു തോന്നാത്തു് അയാളുടെ കയ്യിൽ ഇരുന്നതു്. അതു കണ്ടായി ഒഴിച്ചുവെക്കു പറഞ്ഞതു് കേട്ടില്ലേ? പക്ഷെ പ്രാദേശികനെ അയാൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്.

കാളി:—ഈ പ്രാദേശികനാണു് അയാൾക്കു് ഒരാളെ കൊന്നു കൊടുത്തു്?

ശര:—കൊല്ലാം; പക്ഷെ അതിലൊരിക്കലും കൊന്നതു് ആദ്യമായിട്ടു് ഒരൊന്നു തോക്കുകൊണ്ടാണു്. അതു് ഒരാൾക്കു് മദ്ധ്യേവെച്ചു് ഒഴിക്കാൻ

സംഗീഷകയുമില്ല. ഏതായാലും ഞാൻ മോഹനലാലിനെക്കണ്ട് അയാൾക്ക് അറിയാവുന്ന സംഗതികൾ ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കാൻ ഇത്ക്കുറേ.

—

അദ്ധ്യായം ൧൧

മനോജ മറിമാനം.

പ്രഥമർഗ്ഗത്തിൽത്തന്നെ ബിഹാരിലാലിലും സുലോചനയിലും ഉദിച്ച പരസ്പരബോധം ആപത്തുകൾക്കിടയിലും പ്രകടപ്പെട്ടതന്നെ വന്നു. ഏതാകാലം, സുലോചനയ്ക്കു തന്റെ അനാഥസ്വഭാവത്തോടു തനിക്കു നേരിട്ട ആപത്തുകളെയൊക്കെ അലോചിച്ചു കണ്ടിരിക്കെ ഞാൻ അപ്പോൾ സംഗതിയായുമില്ല. സൗകര്യം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം ബിഹാരിലാൽ സുലോചനയുടെ അടുത്തുണ്ടായിരിക്കും; അതിൽ അവൾ സമ്മോഷിക്കുകയാണെന്ന് മൊഴിയു്. ശകുന്തല അറയുടെ സ്വന്തം അറയോടുകൂടി സജ്ജമാണെന്നറിയേ പ്രതിബദ്ധം ഉണ്ടാക്കിയല്ല.

അരവിന്ദലാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടതിന്റെ നാലാം ദിവസം കാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വക്കീൽ സുലോചനയുടെ വസതിയിൽ എത്തി. ശകുന്തല, ബിഹാരിലാൽ, കാളിപ്രഭാകരത്തു് എന്നിവരും അപ്പോൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. വക്കീൽ സുലോചനയോടു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

വക്കീൽ—അരവിന്ദലാൽബാബുവിന്റെ സ്വത്തുക്കൾക്ക് ഏല്പാൻ ക്രിപണരലക്ഷാ രൂപപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതെല്ലാം

അദ്ദേഹം ജാത്യരുടെ പേരിൽ മരണപത്രം എഴുതിയിരുന്നു. അതു നിർവഹിക്കുന്നതായ് അതിന്റെ അവകാശം നീക്കം ചെയ്ത് അത് അതിന്റെ ഉടമസ്ഥനായ ഒരു പുതിയ വീൽ ഏതെങ്കിലും യൂണിറ്റിന് നൽകിയതായ് കരുതിയതായ് പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. അതു ചെയ്യാൻ സാധിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് ആ സ്വത്തു മുഴുവൻ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ വകയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. നാലഞ്ചുദിവസം മുമ്പ് ഒരു കേസ്സിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാൻ അദ്ദേഹം വസ്തുതകളെയും കണ്ടെത്തൽ വാങ്ങലുകളെയും പ്രമാണങ്ങളെയും എല്ലാം എടുത്തു. അതെല്ലാം ഇതാ ഇതാ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഒൻപതുലക്ഷം ഉറപ്പിക്കരുടെ ഭൂസ്വത്തും ചെങ്കാരം ബാങ്കിലും ഹിന്ദുസ്ഥാൻ ബാങ്കിലും ഓറിയന്റൽ ബാങ്കിലും ഉൾപ്പെടെയുള്ള പത്തു സ്ഥാപനങ്ങളുടെ നിക്ഷേപങ്ങളും അതാണ് ഉള്ളത്. അതിനാലുകൊണ്ട് ഇതപതാസ്ത്രയ്ക്കും ഉറപ്പിക്കരുടെ ഒരു പ്രമാണവും ഉണ്ട്. പലിശയും ചെലവും ഉൾപ്പെടെ മുപ്പത്തയ്യായിരത്തോളം അടുത്ത ഒരു സംഖ്യയുണ്ട് ഇന്നലെ വിഹിതങ്ങളായി. അങ്ങനെയൊരു പണം നടപടിക്കുവേണ്ടതെന്നു നമുക്ക് കരുതാം.

അന്ധനാലാലിന്റെ സ്വത്തിൽ കുറച്ചൊരു ഭാഗം കേവലം തന്റെ കീഴുകയ്ക്കല്ലെന്നു വിശദീകരിക്കുന്ന സുലോചന വക്കീൽ പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അതും അതുതന്നെല്ലെന്ന്.

ശ്രീമദ്:- സുലോചന അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള നിക്ഷേപങ്ങൾ ഈ അനുകരണത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളാൻ പ്രതിഫലം ആയി തീർത്തില്ല.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു പോലീസുകാരൻ അവിടെ എത്തി. അയാൾ ശേഷനൂറ്റുസ്ഥാപനത്തിനെ അറിവാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ ഒരു പാഴ്സൽ അദ്ദേഹത്തിനെ ഏൽപ്പിച്ചു. സ്ഥാപനത്തി പാഴ്സൽ പൊളിച്ചു സ്വാമനാദ്യം വലിയ ഒരു പുസ്തകം പുറത്തെടുത്തു.

ശേഷനൂറ്:—നിങ്ങളുടെ പോലീസ് പുസ്തകം ഇന്നതന്നെ മിക്കി എത്തിക്കുമെന്ന് പറയണം.

സുലോ:—ഇതു തിരിച്ചു ആ പുസ്തകം എന്താണ്?

ശേഷനൂറ്:—ചങ്കാളിയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളെയും മിക്ക വീടുകളെയും പേരുകളും അവയുടെ കിടപ്പും മറ്റു വിവരങ്ങളും അടങ്ങിയ ഒരു പുസ്തകമാണ്. ഇത് പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകൾ ഒരു രഹസ്യറിക്കാർ ഡാണെന്ന്.

സുലോ:—ഏതു സ്ഥാപനങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് അവിടത്തേക്ക് അറിയിക്കേണ്ടത്?

ശേഷനൂറ്:—ഏതൊരു ഗംഗാനദീതീരത്തുള്ള ഒരു സ്ഥാപനങ്ങളെപ്പറ്റി മലിന്യ വിവരങ്ങൾ അറിയിക്കേണ്ടതിരിക്കുന്നു. അന്നു നഗരസ്ഥലമായ യുവതീയവുമായും വളരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരു സ്ഥലമാണെന്ന് അത്.

എന്നു പറഞ്ഞു് ഒന്നു മറുപടിയിച്ചു.

ശേഷനൂറ്:—സുലോയെ ഇതുകൊണ്ടിങ്ങനെ?

സുലോ:—ഇല്ല.

ശേഷനൂറ്:—എന്താണിതു താമസം? സമയത്തു കേൾക്കുകയുണ്ടാകുന്ന സുലോയെക്കുറിച്ചും വെള്ളത്തിന്റെയും തടയ.

സുലോ:—ഇല്ല, അവിടത്തേ ഉപദേശം അർത്ഥം എല്ലാറ്റും കാർമ്മിച്ചുകൊള്ളാം.

ശര:--അവിടന്നും ഇവിടന്നും എല്ലാം കട്ടത്തു് എന്തെന്നു
അയ്യനെന്ന് വിളിക്കണം -- അതാണു് മറ്റ.

സുലോ:--എന്തു മറ്റു്

ശര:--ബിഹാരി പറയും.

സുലോചന ഭക്ഷണമുറിയിലേക്കു പോയി. ബിഹാരി
രിലാലും അവളെ അനുഗമിച്ചു.

ശരച്ചന്ദ്രൻ പുസ്തകം നിറത്തു് സ്വത്തുലം പരിശോ
ധിച്ചു തുടങ്ങി. നാലഞ്ചുമിന്നിട്ടു കഴിഞ്ഞു് ബിഹാരിലാലും
അവിടെ എത്തി.

ബിഹാ:--എന്തിനാണു് ആ സ്ഥലത്തെപ്പറ്റി ഇത്ര
അന്വേഷിക്കുന്നതു്?

ശര:--എന്തിനാണു് ആ താമരക്കൽ അരവിന്ദലാൽ ഇത്ര
ഒറ്റയായി കളിച്ചു വെച്ചിരുന്നതു്. ആ സ്ഥലത്തി
ന്റെ പേരു് ആരും അറിയാതെ സൂക്ഷിച്ചുവെ
ന്നിന്നു്?

* * * * *

അന്ന രാത്രിയിൽ എഴുമണിക്കു് ശരച്ചന്ദ്രൻ ഇങ്ങ
നെ പറഞ്ഞു.

“അനന്താ നമുക്കു് കുറേ നടക്കണം. ആനന്ദമന്ദിര
ത്തിൽ പോയി നോക്കിയിട്ടു് മടങ്ങാം. ഞാൻ സ്വന്തം തുടങ്ങ
ക്കു യുവതി അല്പംതള്ളുകൊണ്ടു് സമസ്തമിട്ടെന്നുണ്ടോ?”

ബിഹാ:--കളിയുണ്ടോ; ഏവിടെ വേണമെന്നിലാ
ണാൻ വരാം.

ശര:--എന്നാൽ പൊക്കം. നിങ്ങളുടെ കൈത്തൊക്ക
വഴിവേളം കൂടി എടുത്തുകൊള്ളണം.

രണ്ടുപേരും ആനന്ദമന്ദിരത്തിലേക്കു് നിർത്തി.

ബിഹാ:—മോഹനലാലിനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യ നില്ക്കൂ?

ശര:—ഇല്ല. അയാൾ കൃത്യം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ കൃത്യം ചെയ്തത് അയാൾ അല്ല.

ബിഹാ:—പിന്നെ അയാൾ തോക്കു കൊണ്ട് പുറത്തു പോയതെന്തിന്?

ശര:—സൂക്ഷ്മപരമായ ആദരം പിൻതുടർന്നാണ് അവൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. അതാണെന്ന് തോന്നാൻ അയാൾ പുറത്തേക്കു പോയി. അപ്പോഴാണ് കൃത്യം നടന്നത്. അതുകൊണ്ട് സാക്ഷ്യം അയാൾ കണ്ടിരിക്കാൻ ഇടയുണ്ട്.

അവർ സാക്ഷ്യം ചെയ്യുകയാണു മരിച്ചെന്ന് ആനന്ദമാക്കിത്തീർക്കാൻ ശ്രമം കടന്നു മുററത്തേങ്ങി. ഉത്തരജ്ഞാനത്തിൽ ഒരു വെടിയുടെ ശബ്ദം കേട്ടു.

ബിഹാ:—ഒരു വെടിയല്ലേ കേട്ടത്?

ശര:—അതെ. ഒരു ഒന്നാമതും കൈത്തോക്കിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട വെടിയായത്. സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം.

ശരപ്പുറനും ബിഹാരിലാലും അവരുടെ കൈത്തോക്കുകൾ കയ്യിൽ എടുത്തു. രണ്ടുപേരും രണ്ടു വശത്തോക്കായി ഭാരം വെട്ടിക്കൊട്ടു. “ആരെ ഭാരം അതാ പോകുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. ശരപ്പുറൻ അതിവേഗത്തിൽ അയാളെ അന്വേഷിച്ചു. ബിഹാരിലാലും പിൻതുടന്നു. പക്ഷെ അവർ ആനന്ദം കണ്ടില്ല.

ശര:—അതു മോഹനലാൽ ആണ്. അയാൾക്കു എന്റെ വെടി എവിടെയോ കൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ശരിക്കു കൊണ്ടില്ല. അതാണ് അയാൾക്ക് കൊടി രക്തപ്പെടാൻ സാധിച്ചത്.

ബാൻജിയും സ്റ്റേഫീനയും അവിടെയും മാലന്മീമിരിക്കുന്നിടം തൊട്ടത്തിലും അന്വേഷിച്ചു. രണ്ടു പ്രാവശ്യം

അവനെ പരിഹസിക്കുന്ന ഒരു ചിരികേട്ടുവെങ്കിലും അവർ
 ഏതെങ്കിലും കണ്ടില്ല.

ബിഹാ:—അതല്ലെന്ന് കിട്ടിയില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അവർ
 നമ്മെ കളിയാക്കുകയും ചെയ്തല്ലോ.

ശര:—മോഹനലാൽ തന്റെ പിതാവുമാണെന്ന സൂചന
 ചെന്നുവന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഒരു ഭാഗ്യം തന്നെ.

ബിഹാ:—എന്തു പറയാൻ തീർക്കുമോ?

ശര:—അയാൾ പറയുകയില്ല. പറഞ്ഞാൽ അയാളുടെ
 ഉദ്ദേശം സാധിക്കാതെയാകുമെന്ന് അയാൾക്കറിയാം.

ബിഹാ:—അയാളെ കാണുമ്പോൾ എന്തിനെ ശല്യം
 തോന്നും.

ശര:—അതു സ്വാഭാവികം തന്നെ.

ബിഹാ:—സ്വാഭാവികമോ; അതെന്തു്?

ശര:—ഒരു ചെണ്ണിനെ മോഹിക്കുന്ന രണ്ടുപേരുല്ലേ?
 ഏതായാലും അനന്തൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

ബിഹാ:—ഭയമോ? എന്തിനാ?

ശര:—ചെണ്ണിനെ കൊണ്ടുപോകുമെന്ന്; യുവതികൾ രതി
 ക്കും വൃദ്ധന്മാരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. അതുകൊണ്ട്
 അനന്തൻ തന്നെ കിട്ടും; നിശ്ചയം. അതിരിക്കട്ടെ,
 വിചാഹനിശ്ചയം കഴിഞ്ഞോ?

ബിഹാ:—അത് എന്തെല്ലാം പറയുന്നു.

ശര:—ഏതൊരു മറുപടിയിൽ ഞാൻ എല്ലാം തെറ്റിക്കും,
 കാലമിപ്പോഴുള്ളതാണ്.

അദ്ധ്യായം ൧൨

ഒരു പ്രവേശനം.

മോഹനലാലിനെ മാലതിമന്ദിരത്തിൽ കാണാനി
ല്ലെന്നുള്ള വിവരം പിറേറന്നു" ഉച്ചയോടുകൂടി ശൈലന്ദ്രൻ
അറിഞ്ഞു.

ബീഹാ:--അങ്ങനെ വെടിയേറ്റു" അയാൾ മരിച്ചിരിക്കുമോ?

ശൈ:--മരിച്ചെങ്കിൽ അയാളുടെ ശരീരം ഏറിക്കെ? നാം
അവിടെയെല്ലാം നോക്കിയില്ലേ? അയാളുടെ കൈ
തൊക്ക മാത്രമാണല്ലോ നമുക്കു കിട്ടിയതു്. ഞാൻ
ഇന്നു രോക്കു പരിശോധിച്ചു നോക്കി. അതു ആൾ
വെടി തീയന്ന ഒരു നല്ല തോക്കാണ്. എന്തായാലും
എനിക്കു തോന്നുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്; അതിന്നു
ലാലിനെ കൊന്നവനാണ് മേതിനെ പിടിച്ചു
കൊട്ടിയതു്. അപ്പൻ തന്നെയാണ് മോഹനലാലി
നേയും വധിച്ചതു്. അയാളെ കൊല്ലാൻ പൊട്ടിച്ച
വെടിയായാൽ നാം കേട്ടതു്. ഇന്നിയും അതെന്താണ്
ലാക്കു നോക്കുന്നതെന്ന് കണ്ടറിയാം.

ബീഹാ:--ഒരു പക്ഷെ ഇന്നലെ അങ്ങനെയും കൊല്ലമായ
തെന്നൊണ്" ഏതെങ്കിലും ഭയം.

ശൈ:--അനന്തൻ കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു സാധിച്ചി
ല്ലെന്നോ?

ബീഹാ:--അതല്ല, നമ്മളും വെടിയെടുക്കാൻ തുടങ്ങിയതു്
കൊണ്ടു് മരിക്കുകയായിരിക്കും.

ശൈ:--അതു കേട്ടാൽ സുലോചനയെ കൊല്ലേണ്ട ആഗ്രഹ്യം
ഉണ്ടോ എന്നു് ഏഴപ്പാഴും ഞാൻ ആലോചിക്കാ
റുണ്ടു്.

ബിന്ദു:—അങ്ങനെ സംഭവിക്കുമോ?

ശ്വ:—എന്തു കൊണ്ടു സംഭവിച്ചുതന്നു പറയൂ. ....

ബിന്ദു:—പക്ഷെ, മുഴുവനും പറയണം.

ശ്വ:—അതാ ഒരു ചോലീസ്സുകാരൻ വരുന്നു. അയാൾ കൊണ്ടുവരുന്ന വസ്തുക്കൾ ഏതാണെന്നറിയാം. ചോലീസ്സുകാരൻ ഒരു കയ്യെണ്ണ ബോർഡിന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. ബോർഡി അതു പൊട്ടിച്ചു വായിച്ചു.

നീയർച്ചു കൈകളെടുത്തപ്പോൾ, അവിടെ നിന്നു നീക്കം ചെയ്തുകൊടുത്ത ചോലാർ ഒരു ഉറക്കൻ കണ്ടുനിൽക്കുകയും കാണാം. അതുപോലെയും വിശ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊടുത്തു. അതിന്റെ രണ്ടു ചുരുക്കം കാര്യം കാര്യം കാര്യം ഉണ്ടു്.

ബിന്ദു:—അതിന്റെ മറുപടിയും എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

ശ്വ:—മറുപടിയും വായിക്കുന്നു.

“അതുകൊണ്ട് ചോലാർവാലാൻ കൊണ്ടുവന്നു പറയുന്നു. അയാളുടെ സംഭാഷണം കേട്ടിട്ട് ഭാര്യ നാണു് അയാളെപ്പോലെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ശ്വ:—അതു നന്നായി, ചോലാർവാലാൻ അറസ്റ്റ് ചെയ്തിരിക്കാൻ അയാൾ ചോലാർവാലാൻ വായിക്കുന്നു. പാപം. അയാളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തിരിക്കുന്നതിൽ ഉൾക്കൊള്ളാൻ നിന്നു കൈപ്പെടുത്തുന്നല്ലോ. എന്തായാലും ഇന്നു കേസിൽ ഏതൊക്കെ ചുറ്റി നടക്കുന്നു. അയാൾ വരുന്നുണ്ടോ? ഇല്ലെങ്കിൽ വേണ്ട, സുഖപ്രസാദം അയക്കുന്നില്ല. അയാൾ ഉത്തരവാദിയായി കൊണ്ടു പോയെന്നുമാത്രം.

ബിന്ദു:—അങ്ങനെയൊക്കെ നടക്കുന്നു.

ശര:—എന്നെ ആരും കൊല്ലാതെ താൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം. സുലോചനയുടെ വധനി അവൾ ആത്മാവിനെക്കൊണ്ട് സ്നേഹിച്ചിരുന്നതാണ്. അവളുടെ പൊയതെന്നും ഇൻപിറ്റ. ആകപ്പോടെ എന്റെ തല കുറങ്ങുന്നു. പലതും ഉറക്കുന്നതല്ലാതെ ഒന്നും തീർപ്പുവാക്കി പ്രവർത്തിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല.

ബിഹാ:—സുലോചനയുടെ അമൃതം കുൽക്കത്തായിലേക്കു മാറ്റുന്നതല്ലേ നന്ത്?

ശര:—അൽക്കാലം അവളും നമ്മളും ഇവിടെയെങ്ങാനും താമസിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ അപ്പഴപ്പോൾ ഉള്ള വീരന്മാരും അറിയാനും അറൈപ്പിക്കാനും സൗകര്യപ്പെടുകയില്ല. അവളുമാത്രം അകലെത്താമസിപ്പിക്കാൻ എനിക്കു ധൈര്യവും ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് ഇന്നുതന്നെ മരണാഭിമാനം നശിപ്പാക്കി താമസമാക്കാം. ഇതു് അത്ര നിർബന്ധിക്കണം. അതാകട്ടെ ഈ കേസ്യയും സുലോചനയുടെ നേരിലും താല്പര്യം ഉണ്ടല്ലോ.

ബിഹാ:—ഇവിടെയെന്റെ ഭവനത്തു് കലശലായ ഇരൻഷ്യ പ്രത്യക്ഷമായി.

ശര:—അവളാൽ ഭയപ്പെടേണ്ട; അവളുടെ കാര്യം ഞാനേറെ. അതിന്റെ വീടു വളരെ സൗകര്യം ഉള്ളതെന്നാണ്. കൃത്യസ്ഥലത്തിന് വളരെ അടുത്തുമാണ്. സുലോചനയ്ക്കും ഭയപ്പെടാനില്ല.

സുലോചന ആ മുറിയിൽ കുടക്കുകയാൽ ശരച്ചന്ദ്രൻ ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു:

ശര:—വധനിയിൽ വളരെ ഗൗരവം ഉള്ള കാര്യങ്ങൾ എഴുതിയതുമുണ്ടോ?

സുലോ: -- അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്കൊള്ളിക്കാൻ മാറി ഒരു തന്റെ സ്വയം "ഒരുമിപ്പിക്കാൻ" കൈക്കൊള്ളിക്കാൻ ഉണ്ടല്ലോ. "അതിനാലാണ്" അതിനാലാണ് അവിടെയെത്തിയതാൽ രാത്രിയിൽ ഇറങ്ങാനാവാതെ അദ്ദേഹം അദ്ദേഹം വീട്ടിലേക്ക് വന്നുവന്നു. അവിടെ ഇരുന്നാൽ രണ്ടു വലിയ പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതിക്കിട്ടുണ്ട്.

അ: -- അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ എന്തെല്ലാം പറഞ്ഞത് പുസ്തകങ്ങൾ?

സുലോ: -- അതും ഒരു കൃത്യം മാത്രം എഴുതാൻ അതിനെക്കുറിച്ചാണ്. ആ കൃതികളെക്കുറിച്ച് അതിനുള്ളതാണ് ഒരു കാര്യം കണ്ടെത്താൻ. അതാണ് സിംഹാസനം പ്രവർത്തിക്കും. എന്തോ ഒരു താഴ്ന്നിറങ്ങുന്ന ഒരു ഭവനത്തിൽ പിടിച്ചുതന്നതും. വിവരം വളരെ അപൂർണ്ണമാണ്.

ശാമുവ്രാൻ പെട്ടെന്ന് എഴുന്നേറ്റു; "എന്തിന്റെ അത്യാവസ്ഥയായി കിട്ടിയത്" പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; ഒരു കണിശമായിട്ടുള്ളതിൽ തിരിച്ചു വരാം" എന്നു പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹം പുറത്തേക്ക് പോയി.

ശാമുവ്രാൻ കൈക്കൊണ്ടുവന്നതിനുള്ളതാണ് പുറത്തുള്ളത്. അതിനാലാണ് വിശ്വാസകേന്ദ്രത്തെപ്പറ്റി കേട്ടതും, താൻ അതിനെക്കുറിച്ച് പഠിക്കാൻ ഉള്ള എന്തെങ്കിലും വിവരം അദ്ദേഹത്തിനുള്ളത്. അതിനാൽ പെട്ടെന്ന് സൂക്ഷ്മമായിട്ടുള്ള താക്കോലുകളിൽ ഒരു കണ്ണിൽ എഴുതുകയാണ് അദ്ദേഹം വായുവേഗത്തിൽ തിരിച്ചു.

ശാമുവ്രാൻ ആ മുറി നിർവ്വചനം തുറന്നു. അതിലിരുന്ന് മുറിക്കുകയാണ് അത്. താ മുഴുവൻ മിഥ്യ

കൊണ്ടു ഒരു സന്ദേശമായി" കോമനവൃദ്ധിക്കു നൽകുകയാണു്.

കാല്ല്യ:—ഈ സ്ത്രീയെ എവിടെ ഒരു യുവാവു കീഴ്ത്തിയിട്ടുണ്ടാരു്?

തോ:—ഇല്ലാതെ കിട്ടിയ, അന്ധനായൊരു സ്വന്തം മകനെ വെട്ടി കയറിവെക്കുകയാണു് ഓരോ സ്ത്രീകളുടെയും കൃത്യം.

കാല്ല്യ:—അങ്ങനെയൊരു മകനെ "മുട്ട" പാലാത്തൊരു യുവാവെ നീക്കം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയാണു് ഈ കഥയിൽ കാണിക്കുകയുണ്ടു്.

തോ:—കാലിത്തട്ടിയിൽ എന്തിനെന്നോ അതിനെക്കൂടി. അങ്ങനെയൊരു യുവാവെ കാലിൽ കടന്നു കയറ്റുകയാണു് നാവികന്മാർക്കു് അങ്ങനെയൊരു കാര്യം ചെയ്യുകയുണ്ടു്. നല്ലൊരു യുവാവിന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ചു് പാട്ടുകൾക്കു് അങ്ങനെയൊരു സ്വഭാവം കിട്ടിയിട്ടുണ്ടു്.

കാല്ല്യ:—തോ:യുടെ ഈ വാക്കുകളെന്താണു്?

തോ:—അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകൾക്കു് മേൽക്കീഴായിട്ടു് കയ്യിൽ വന്നുവെക്കുകയുണ്ടു്.

കാല്ല്യ:—അതു് അതു് അതു് ശോച്യന്ദ്രനെ നോക്കി.

തോ:—ഈ കാലിൽ കയ്യിൽക്കൊണ്ടു് കോമനവൃദ്ധിക്കു് ഒരു വന്നുവെക്കുകയുണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തു് ഒരു വീടുകൾ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു" എങ്കൽ അയാൾ ഒരു പാവയെക്കൊണ്ടു്.

കാല്ല്യ:—ഇങ്ങനെയൊരു യുവാവിന്റെ മരണം എന്താണു് പാലാത്തൊരു.

തോ:—അങ്ങനെയൊരു പാവയെക്കൊണ്ടു് കൊണ്ടു് മൃതം എന്തു് പാവയെന്നാണു്, അങ്ങനെയൊരു കഥയിൽക്കൂടി.

ബ്രീ:—ഈ വലിയ തൊട്ടിയുടെ അടിയിൽ -- ഇന്ന് രാവേൽ ഇവിടെല്ലാം വൃത്തിയാക്കിത്തുറന്നിട്ടുണ്ട്. കണ്ടത്, കൊച്ചു മുഖ് ഇവിടെയും ഇല്ലാത്തതും അതിനോടടുത്തും ഇട്ടിട്ടുണ്ട്, ഇത്യും ഇത് നടുക്കുറ്റിയിൽ നോക്കണം. അവിടെ ഒരു പെട്ടിയിൽ കരണയിൽ കയറുന്ന കപ്പികൾ ഉണ്ട്. അതെല്ലാം അവിടെയായി കിടക്കുന്നു. യജമാനൻ ഈ പെട്ടി തുറന്നിട്ടേക്കാൻില്ല. ഇപ്പോൾ തുറന്നു കിടക്കുന്നു. സഭാ സഭവർഗ്ഗം വൃത്തിയാക്കി നാടുകി സൂക്ഷിക്കുന്ന പരിപാടിയാണ് അദ്ദേഹത്തിനുള്ളത്.

അവർ ഈ മുറിയിൽ കടന്നു. അതിനകത്തു് മുറിവു വെച്ചുകൊട്ടാൻ ഉപയോഗിച്ചിട്ടും രാജാക്കന്മാർ മേൽ ഉള്ളതും ആയ കണ്ടുകൊണ്ടു കയറുന്ന തുണികൾ കിടന്നിട്ടുണ്ട്. കര പഞ്ചനിയും ഇണിയും മേൽപ്പറഞ്ഞു കിടക്കുന്നു. അതോടുകൂടി ഇങ്ങനെ കപ്പി തുറന്നു മേൽപ്പറഞ്ഞു വെച്ചു കിടക്കുന്നു.

ബ്രീ:--കളിമുറിയിൽ നിന്ന് ആരോ മുറിവു കഴുകി അവിടെ അടുത്തിടത്തും കെട്ടി കിടന്ന വെള്ളത്തിന്റേ ചുവപ്പുനിറം ഉണ്ടായിരുന്നു.

ശേ:--നിക്കരം അതിസമർത്ഥമായ ഒരു സി. ഐ. സി. ഉദ്യോഗസ്ഥനാണല്ലോ. (തേങ്ങോട്ട്) ഇവിടെ വന്ന മുറിവു അപ്പുകഴുകി മരുന്നു വെച്ചുകൊട്ടിക്കൊണ്ടുപോയതാണ്.

കാളി:--പക്ഷെ എന്തിനാലായി? ഇവിടെ താമസിച്ച് ഉറങ്ങുകയല്ലേ?

ബ്രീ:--നോക്കൂ. വെട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ അടക്കമെന്നും അറിഞ്ഞില്ല. വെട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ യജമാനന്റെ മുറി തുറന്നു കിടക്കുന്നു. യജമാനനെ കാണാനില്ല.

അനന്തരം അവർ അമൃതപതിന്റെ ഭവനത്തിലും അതോടുപേറാത്ത മറ്റൊരു മുറിയിലും പരിഭ്രമമായിപ്പു. അങ്ങനത്തെ മുറിയിൽ ഒരു കോട്ട്സ്റ്റാൻഡിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരു കൂപ്പു ശാലുവുൾ കയ്യിൽ എടുത്തു പരിഭ്രമമായിപ്പു. നായാട്ടിനു പോകുന്നവർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരുതരം ഉടുപ്പായിരുന്നു അത്.

ശര:—ഇതു നോക്കണം. രമ്യതാ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഇതു ഉടുപ്പാണെന്ന് അയാൾ രാത്രിയിൽ ധരിച്ചിരുന്നത്. ഉടുത്താണു വെട്ടിക്കൊണ്ടത്. പക്ഷെ അതു ഏതെങ്കിലും ഇവിടെ വന്ന മുറിവു കഴുകി തരണമായിപ്പു കെട്ടിയ ശേഷമാണു പുറത്തേക്കു പോയത്.

കാളി:—അയാൾ പോയതെവിടെ?

ശര:—എവിടെയാണു കണ്ടുപിടിച്ചതെന്നു ചോദിക്കണ്ടു പിടിച്ച വിവരം പറയാം. പ്രതിപാർക്കുമാർ നിങ്ങളുടെ സഹായത്തെക്കാൾ അഭിനയിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ യജമാനനെ അപമാനിക്കാൻ ഉന്നയിച്ചിട്ടു. സൂക്ഷമായി തിരിച്ചു വരാം. ഓരോരുത്തർക്കുണ്ടാകണം; കേരളം?

ശാലുവുൾ കാളിയെപ്പോലെത്തന്നെ കാലനീലനിറത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി മേനോളോടൊന്നുസമയത്തിലേക്കു തിരിച്ചു.

കാളി:—എന്തിനാണു വിരുന്ന ശേഷം ഒട്ടൊക്കെ നീങ്ങി.

ശര:—അതെങ്ങനെയു?

കാളി:—അവൻ ലാലിന്റെ ഘാതകൻ, മേനോലാൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ, അയാളെ കയ്യെടുപ്പിച്ചു എന്റെ കൈക്കു തിരിച്ചു.

ശര:—അയാളെക്കു അപരിശുദ്ധമാക്കുമെന്നോ?

കാളി:—നിശ്ചയമായും.

മോഹനലാലി." ആശാസനം പറ്റിയിട്ടില്ലെന്നു അറിഞ്ഞു സുലാലാ അപ്പനോടു ചേർന്നിട്ടു.

സുലാലാ:—അപ്പനേ എന്റെ കൈ കെട്ടിക്കൊണ്ടു;

മുറയെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചാൽ ഇതല്ല. ഉണ്ടോ?

ശേഷ:—ചോദിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണു് എന്റെ നിരോധനം.

സുലാലാ:—ഒളിപ്പിച്ചിരിക്കാതെ ചുറ്റുമെന്തെ അടുത്തു ചെല്ലിയില്ലല്ലോ.

ശേഷ:—ഒന്നില്ല. പണ്ടു് അടുത്തു എത്തിയതൊക്കെ ആളാൽ അന്നാലു ഇപ്പോൾ വരുമെന്നല്ല അതല്ല.

സുലാലാ:—പണ്ടു് അടുത്തു കിട്ടിയതൊക്കെ?

ശേഷ:—പണ്ടു് അടുത്തു കിട്ടിയതൊക്കെ ക്രോഡുലിയും വളരെ സങ്കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ ഉറപ്പാക്കുന്നു.

സുലാലാ:—അപ്പനേ കൈകൾ അടുത്തുവെക്കു് എന്തെങ്കിലും പക്ഷമുണ്ടോ?

ശേഷ:—ഒന്നുമില്ലെന്നു ഞാൻ നിസ്സംശയം പറയാം. പക്ഷേ .....

സുലാലാ:—“പക്ഷേ” മുറയ്ക്കണം പറയണം.

ശേഷ:—പിന്നെ വിവരങ്ങൾ അറിയാതെയിരിക്കുന്നു. എന്തായാലും ഇത്തരം വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചതൊന്നും മുൻപിട്ടില്ലാത്തതല്ല. വേറെ നല്ല വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി സാക്ഷാൽ ചോദിച്ചാൽ ഞാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാതെ ഇക്കാര്യം പറയും.

ശേഷഗുഹ പുറത്തേക്കു പോയി; അദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു അടുത്തുവെക്കിന്റെ സമീപത്തു ചെന്നു് അവിടെ വെച്ചു.

ശേഷ:—അപ്പനേ ഉറപ്പാക്കിയില്ല.

കൂടാതെ:--പ്രതിനേതാക്കളെപ്പറ്റി. ആ മെമ്പർമാർക്ക് പുറത്തു
പ്രവർത്തിക്കുകയും" എന്നൊരു ന്യായീകരണം.

ശൈലുത്തരം ചെമ്മിന്റെ മുമ്പാകെ നോക്കി. “സു...
തെ വിളക്കുവെക്കണം” എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു.

ശൈലുത്തരം കവിളിയിടുകയും ചെയ്തു. സമയമായില്ല, ചെമ്മി
കൊല്ലം പൊട്ടിച്ചു. “അവർക്കുണ്ടാകുമ്പോൾ
എന്താകുമല്ലോ.”

ശൈലുത്തരം വന്നിറങ്ങിപ്പോയി.

ശൈലുത്തരം വിജ്ഞാപനത്തോടെ നാളെ രാവിലെ
അവിടെയെത്താൻ കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം അവിടെയെത്തിയപ്പോൾ
വിജ്ഞാപനം ഇല്ലാതായിരുന്നു. “സുഖമായിരുന്നെന്ന് സൂപ്പി
കൊണ്ട്” എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു. “അതെന്താ? ചെമ്മി
വിജ്ഞാപനം കൊണ്ടുണ്ടാകുമല്ലോ” അയാൾ കവിളിയിടുകയും
ചെയ്തപ്പോൾ ചെമ്മി വന്നു. “അതെന്താ? കവിളിയിടുകയും
ചെയ്തപ്പോൾ അയാൾ ഇല്ലായില്ല. അയാൾ അവിടെയെത്തിയപ്പോൾ
അയാൾക്ക്, സമയമായില്ല, സുഖമായിരുന്നു” എന്നൊക്കെ
പറഞ്ഞ് അയാൾ അവിടെയെത്തിയപ്പോൾ, അയാൾ അവിടെ
നിൽക്കുന്നതായിരുന്നു കണ്ടുപിടിച്ചത്. അയാൾ മുമ്പിൽ
ഇറങ്ങിപ്പോയി. അയാൾക്ക് സുഖമായിരുന്നു. അയാൾ
അവിടെയെത്തിയപ്പോൾ, അയാൾ ഇറങ്ങിപ്പോയി.

00000000000000000000

മലയാളം ഭാഷാഭാരതം.

തെളിവുകളുടെ ഉദ്ദേശമെന്തോ പൊതുജനങ്ങളെന്തോ മറ്റോ
 ഈ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ബിഹാർ പ്രദേശ
 സുഭാഷാചാര്യനായുള്ള വേഴ്ച്വറലും ആ വാചവിരുദ്ധ
 പേരും കേന്ദ്രീകൃതമായി അദ്ദേഹം അധികാരമേറ്റെ
 സംസ്ഥാനിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ശർമ്മയുടെ ഈ മോഹമെന്തെങ്കിലും
 പ്രദേശത്തു വ്യാപ്തമായിട്ടുണ്ട് ഇപ്രകാരമായിട്ടാണ്, “കോ
 ഹനലാലാതി” എന്നൊരു നടത്തിലുള്ളതും സ്തംഭമായി,
 അതിലൂടെയും തെളിവുകളെല്ലാം കിട്ടിയെടുത്തു. ഇതിനും
 ചാർട്ടർ നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ചുള്ളതും പൊതുജന
 യുദ്ധം, അതായത് അദ്ദേഹം അന്ത്യമായിട്ടുണ്ട്.”

[illegible]

കാട്ടു :—കുഴിയിൽ . അങ്ങു കിടന്നപ്പോൾ അമ്മയുടെ ശിരസ്സ്
 വലത്തോട്ടു മാറ്റിവെക്കപ്പെട്ടു.

ശര:—എന്തെങ്കിലും വർദ്ധിച്ചുപോകുമ്പോഴാണ് ഏനിക്കു ഭരണമെന്നത്.

കാളി:—ആനന്ദത്തിലും വീണ്ടും പണിയിട്ട് ആരെങ്കിലും വീലയ്ക്കു കൊടുക്കണമെന്നാണ് സുഭദ്രയുടെ പക്ഷം.

ശര:—ഓരോ! ഓരോക്കു് അവിടെ താമസിക്കാൻ ഇഷ്ടമില്ല.

കാളി:—ഇല്ല; അവിടെ പ്രതാപവൃന്ദനാകരൻ അവിടെ കയറുമ്പോൾ.

ശര:—ഏതായാലും കുറേയ്ക്കുവന്നാൽ കഴിഞ്ഞു പണി തുടങ്ങാൻ സാധിക്കും.

കാളി:—അവിടെ അവിടെനിന്നു് ഏതെങ്കിലും തെളിവു കിട്ടുമെന്ന് ആശിക്കുന്നു?

ശര:—അവിടെയോ ഇങ്ങനെയൊക്കെ പറ്റിയിട്ടുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നതോ അവിടെയോ നിൽക്കുന്നതിനോ.

കാളി:—അവനെ ഞാൻ കണ്ടില്ലല്ലോ.

ശര:—അവനെ ഇതിൽ കാണാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

കാളി:—അവിടെനിന്നു് ഒരു തെളിവും കിട്ടുമെന്ന് ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. അങ്ങനെയൊക്കെ നീക്കമുണ്ടെങ്കിൽ മോശം മിഥ്യയാണു്.

ശര:—ഇതുപോലെ മിഥ്യയാണെന്നു് പലരും പറഞ്ഞു പല തോരങ്ങളും ഏനിക്കു വന്നു ചെല്ലുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

ഇതു സംഭവിക്കുന്നതോരോ ശോച്ചന്ദ്രൻ ആനന്ദത്തിൽ അതിലൊക്കെ ചോടി; വഴിക്കെട്ടെട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ കയറിക്കൊണ്ടു്.

ശര:—വിശേഷമൊന്നുമില്ലല്ലോ.

സീൽ:—ഇന്നലെ ഒൻപതുമണിക്ക് ഒരാൾ അവിടെല്ലാം ചുറ്റിനോടണമെന്നു കണ്ടു. യജമാനനാണെന്നു വിചാരിച്ചു് അങ്ങൾ നോക്കിയില്ല.

ശൈ:—ഇന്നുതന്നെ രാത്രിയിലും അവിടെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം. അവിടെ ഇപ്പോഴും ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടം നില്ക്കുന്നുല്ലോ. അതും ഒരുമായി സൂക്ഷിക്കണം. പാക്കു നിങ്ങളെ ആരെ തിരിച്ചറിയാത്തു്.

ശെല്ലൂട്ടൻ ആനന്ദമന്ദിരത്തിലെ വളച്ചു മുട്ടിക്കൊക്കിയിട്ടു കുമ്പാകത്തൽ പ്രവേശിച്ചു. അതിനകത്തുണ്ടായിരുന്ന മാർബിൾ മേൽ ആരോ മാറിപ്പിട്ടു് അടുത്തു കയറണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. കടന്നുവെച്ചു് അറകകരകമോണമിന്റെ ശിഖാ അതും മാറിക്കൊട്ടിട്ടിരിക്കുന്നു. ശെല്ലൂട്ടൻ സ്ത്രീയുമായ കോപം ഉണ്ടായി.

ശൈ:—ഇവിടെല്ലാം ആരാണ് ഉത്തരവാദി?

സീൽ:—ബാലകളിൽ ആരും ഇതിനകത്തു കടന്നല്ല; ഒരു കെട്ടിൽ ഈ ഭവനം പൂട്ടിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

ശൈ:—നിങ്ങൾ അറിയാകയാ ഇന്നു് ആരോ അകത്തുകടന്നു് ഇക്കല്ലാം കെട്ടെല്ലകിൽ നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു് എന്തു പ്രത്യാജനമാണുള്ളതു്?

കടന്നു കർമ്മപാകിയ അയിൽ ഇട്ടിരിക്കുന്നതാണ് ശെല്ലൂട്ടൻ വിചാരിച്ചിരുന്നതു്. എന്നാൽ കടന്നു കിടന്നുവെച്ചതു് വൃത്താകാരമായ ഒരു കർമ്മം അതികൂറതു് ഒരു ശകരപ്പെട്ടിയും കണ്ടു. പെട്ടി അദ്ദേഹം പുറത്തുനിന്നു നോക്കിയതിൽ ഒരു കടന്നു കടലാസ്സു് അല്ലെന്നു കണ്ടു ഇല്ലായിരുന്നു. ആ കടലാസ്സു് നോക്കിയതൽ ഒരു പുസ്തകത്തിന്റെ പുറംകടലാസ്സാണെന്നു കണ്ടു. അതിൽ “ഫെബ്രുവരി 27-ാം- റിവർവു കെട്ടിടത്തിൽ

ബീഹാ:—നീക്കം ചെയ്ത് അപഹരിച്ചത് അയ്യപ്പക്കുണ്ടത്തിൽ കൊലപാതകം ചെയ്തതും അയാൾ അന്ന് ആയിരിക്കണം.

അ:—എന്തൊക്കെ; കക്കൂട്ടുകി ഉൾക്കൊള്ളാൻ സൂക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് മേൽ ഇന്നു വരൻ എപ്പോഴെത്തിട്ടുണ്ട്.

ബീഹാ:—ആത് നമ്മുടെ ഗോപിയോ?

അ:—ഗോപിപോരാ; കക്കൂട്ടുകി സാമന്ത്രിയും പട്ടികയും ഉള്ള ഒരാൾപോലും അയാളിന്റെ എന്തൊക്കെ ഇൻസ്പെക്ടറാണെന്ന് വരുമ്പോൾ. ആൾ അതിസമർത്ഥനാണെന്ന്. എന്റെ കൈയ്യവലായിട്ടായിരിക്കും വരുന്നത്. പല ഗോപിയിൽ അയക്കു നിക്കും കാര്യം തിരിച്ചറിയുകയുണ്ടല്ലോ. ഈ വിവരം വരുമ്പോഴോ സൂക്ഷാലക്ഷ്യം കൊണ്ടു പറയുന്നത്. അക്കാലത്തിനിടെ സൂക്ഷാലക്ഷ്യം വേണ്ടപോലെ രഹസ്യം കൊണ്ടു തിരിച്ചറിയുകയും സാധിക്കുകയും ചെയ്യും. അയാൾ അവരുടെ കാര്യം പ്രത്യേകം ഇഷ്ടം ഉണ്ടാകുന്നു. നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ കക്കൂട്ടുകൾ ഒരു സമയം അയാൾ അപഹരിക്കാൻ പോകണം.

ബീഹാ:—അപ്പോൾ നീന്റെ ഇഷ്ടം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു നന്നാണെന്നു.

അന്നത്തെപ്പോൾ എന്തെങ്കിലും ഇൻസ്പെക്ടർ അയാൾക്ക് ഒരു മോട്ടോർ കൈയ്യവലായി അയാൾക്കുവേണ്ടി വെക്കുന്നതിൽ അയാൾക്ക് എന്തിനായിട്ടുണ്ടെന്നു അറിയാത്തു ചെയ്യും.

അ:—നീക്കം ചെയ്ത് ഇന്നത്തെ ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കാമോ?

അയാ:—ഉത്തരവ്.

ശര:- -ശമ്പളത്തിന്റെ കാര്യം ബോർഡർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.

അമ്മ:- -ഉണ്ട്.

ശര:- -എന്റെ കാർ ആ ഷെഡിൽ ഉണ്ട്.

കാളി:- -പഴയ ബ്രൈഡർ പിടിച്ചോ?

ശര:- -പിടിച്ചു, ബവൻ ഡിക്കറിയാണു് -ഇതാൾ ഏതെങ്കിലും സ്റ്റേഷന്റെ ബ്രൈഡറായിരുന്നു. (ബ്രൈഡറോട്) കാർ ആദ്യമായിട്ടുണ്ടാ പരിശോധിക്കണം. എന്തെ പറഞ്ഞുണ്ടോ? ബ്രൈഡറോടുകൂടി ഷെഡ്ഡിലേക്കു പോയി.

ശര:- -കാളി മുഴുവൻ വളരെ ജാഗ്രതാ കാണിക്കണം. സൂക്ഷ്മപരമായ മുറിയിലായിരിക്കണം നിലയുടെ ഇരുട്ട മുഴുവൻ. കാളിയെല്ലാം അതിർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. പക്ഷർ ഉറക്കവും രാത്രിയിൽ ഉറപ്പിതും ആയിട്ടു കഴിയണം.

അമ്മ:- -ഉത്തരവു്.

ശരച്ചന്ദ്രൻ തന്റെ മുറിയിലേക്കു മടങ്ങി. ഗാലറിയെ ചിന്തയിൽ മുഴക്കി ഒരു ഇരട്ടിപ്പെടുത്തുന്ന അടയ്ക്കലായി. അതിനാലായിട്ടുണ്ടാ മരണമുൾക്ക് അന്നവരെ ഉണ്ടായ സമയത്തും അന്നുപോലെയും പ്രതിഭാസമായും അതേയെന്നിന്റെ ചിന്തയായി പരിശോധിച്ചു. “റിക്കാർഡ് കോപ്പിറ്റിയം അതിന്റെ നില മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളവനാണ്. അതിനാലായിട്ടെ നിശ്ചയിച്ചതും അതാൽ അന്നവയായിട്ടുണ്ടാ. അതിനെ പിടിച്ചുകെട്ടിയതോ? നാലുപേർ കൂടിയുണ്ടാണു് അതാൽ പറയണം. ലാലിനെ കൊന്നതു് കാര്യംകൊണ്ടാണു്, സംശയമില്ല. ആ സ്ഥിതിയിൽ ഇരുട്ടുത്തുണ്ടാ കാര്യംകൊണ്ടുണ്ടായിരിക്കുന്ന

തെങ്ങിനെ? മോഹനലാൽ കണ്ടാക്കിയെ നെന്മു
 യം മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കാൻ നിർവ്വഹിച്ചു. നീക്കം
 സാധാരണ പരഞ്ഞിരിക്കും. അദ്ദേഹം സംഭാഷണത്തിൽ
 ന്നത് ആ കെട്ടിടത്തിലെ നെന്മുസ്ഥാനം അതും വെ
 ലിയിട്ടില്ലെന്നുവെന്നും വിചാരിക്കാൻ." ഇങ്ങനെ പരസ്പര
 ബദ്ധനാകും വിചാരങ്ങളും ആരു നിരവധി വിചാരങ്ങൾ
 അഭ്യസ്ഥത്തിനെ ബാധിച്ചു. രണ്ടു മണിയൂർ ഭാഗ്യാം അദ്ദേ
 ങ്കം ആ കലോത്തയിൽ നിശ്ചേഷ്ടനായി കഴിച്ചുപൂട്ടി. അന്ന
 ന്നും പിന്നാലാക്കത്തിന്റെ മേൽക്കര എത്തിയതുപോലെ
 ആശ്ചര്യത്തോടും പ്രസന്നതയോടും കൂടി അദ്ദേഹം കൂട്ട
 നേറു് ബിഹാർ ചാരിയുടെ അടുത്തുവെക്കും പോയി.

അദ്ധ്യായം മൂന്നാം

“റിവർഡ്”

അടുത്ത ദിവസം അതിരാവിനെ കൈമാറ്റം.
 ബിഹാരിലാലും കർമ്മത്തായ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. നീവരങ്ങിയിൽ
 മോഹാൻ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനാൽ കാൽ കൈമാറ്റം പാ
 യില്ല. ഇന്ത്യൻ ഉദ്യമം വാമനക്കൽ മനസ്സിലാക്കിയ
 തിരിക്കുമല്ലോ. പതിനൊന്നാം മണിക്ക് മേൽക്കരയും കഴിഞ്ഞു
 ഒരു പ്രത്യേക കോറിൽ അവർ കർമ്മത്തായ്ക്കിൽ നിന്നു
 തിരിച്ചു.

അന്നുതന്നെ കൈയിൽ എക്കലോ അല്ലെങ്കൾ.
 ഉം റിസ്കുവും മറ്റും കോളത്തൽപോലെ അസാധാര
 ണമായ വസ്തുവും പൊക്കവും ഉള്ള കൈയും ഉള്ള ഒരു

പെട്ടെന്ന് “റിവർഡ്” എന്ന കെട്ടിടം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. അതിനടുത്തുള്ള വിപ്ലവകാരികളായ അദ്ദേഹം കാലാവസ്ഥ ശീതശേഷിപ്പായിത്തീർന്നപ്പോൾ എന്തോ അർത്ഥരഹിതമായ ഒരു ഹൃദയം കാണാനിട്ടു. പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ പണിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു അന്ധനായ കെട്ടിടമാണെങ്കിലും ജനപ്രകൃതിയും വാതിലുകളുടെയും കനംകുറവിലും പലതരം ഉള്ളവയെല്ലാം വളരെ ഉറപ്പുള്ളവയാണ്. എങ്കിലും ഒരു ജയിലിനുപോലെയല്ലാത്ത ഒരു കെട്ടിടമാണെന്നും പ്രസ്തുത കെട്ടിടത്തിനുണ്ട്.

ഒരുമണിക്കൂർ മുമ്പുണ്ടായ ശൈലന്ദ്രൻ ബിഹാരി പ്രാദേശം സ്ഥലപരിധിയിൽ ഉള്ള ഒരു പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറായും കൂടി അവിടെ എത്തി. ആദ്യമായി അവിടെ മതിലരികിൽക്കൂടി വളരെ ചെറിയൊരു കിണറിലും വീണ്ടും മുമ്പാകെത്തന്നെ ശൈലന്ദ്രൻ പോക്കറ്റിൽനിന്നും ഒരു അക്കൗണ്ട് എടുത്തു. അദ്ദേഹം ഇറക്കൽ കൂട്ടി.

അദ്ദേഹം - ഈ പൂട്ടിട്ടുള്ള വളരെക്കുറച്ചായെന്ന് തോന്നുന്നു.

എന്താണത്? കാര്യത്തിൽ എല്ലാ വിശ്വാസത്തെയും ഒരു ചെറിയ പാത്രം എടുത്തുകൊണ്ടുവന്ന്

മുറികളുടേതല്ലാത്തതും തുടും ചുവരുകളും ചിലമ്പുപോലെയും
 കൊണ്ടു് അലയുന്നില്ലും പൊക്കിക്കൊണ്ടു് നിന്നും ഉന്നതം
 കിടക്കുന്നു. ചില ഇളക്കുകളുടെയും ചലനങ്ങളുടെയും ശബ്ദം
 വീണ്ടുകിടന്നതിനാൽ ഉല്ലാസമായ ഉർഗ്ഗന്ധം അവിടെയും
 ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. ഏകദേശം ശേഷശ്രവണം കഴിയില്ലെന്നു
 ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമാധാനത്തോടു കൂടി അവിടെയെല്ലാം
 സന്തുലനം പരിഭ്രമിച്ചു. മുക്കുതികളെന്ന നിലയിൽ
 ഒരു മുറി പരിഭ്രമിച്ചപ്പോൾ നാലിൽ രണ്ടാം വീണു
 പാടുകൾ കാണപ്പെട്ടു. സംശയം തീർത്തതിനാൽ ശേഷ
 ശ്രവണം ഒരു ചെറുക്കുതികൊണ്ടു് അവിടം പുറപ്പെട്ടു കിട്ടിയ
 പൊക്കി ഒരു കണ്ണാടിയുടെ സമാധാനത്താൽ പരിഭ്രമിച്ചു.
 ശ്രവണം—സംശയമില്ല, നഷ്ടമാകുന്നു.

പുറപ്പെട്ടെടുത്ത പൊക്കി ഒരു കെട്ടുവസ്തുവിൽ പൊതി
 ഞ്ഞു പൊക്കിയിൽ സൂക്ഷിച്ചു.

ശ്രവണം—ഈ മുറിയുടെ വാതിൽവരെ അങ്ങനെയും നഷ്ടം
 വീണ്ടുനശിച്ച പാടുകൾ കാണുന്നുണ്ടു്. അതിനാൽ
 ഈ മുറിയും നഷ്ടമാകുന്നു.

അവർ അടുത്ത മുറിയിൽ കടന്നു. അതു് ഒരു ചെ
 റിയ മുറിയാകുന്നു.

ശ്രവണം—സംശയമില്ല; ഇവിടെയും ഇങ്ങു്.

വീണ്ടും അവർ ആദ്യത്തെ മുറിയിൽ ഏത്തൽ.

ശ്രവണം—ഈ ഭാഗത്തു കീഴിൽ നഷ്ടമാകുന്നു, ഏതൊരു കാരണ
 ന്നാലും?

ശേഷശ്രവണം ബിഹാരിലാലും സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി.
 ശേഷശ്രവണം തന്റെ ചെറുക്കുതികൊണ്ടു് അടുത്തുകാണു
 ത്തില്ല. പണിനെയും മിന്നിത്തോളം പണിപ്പെട്ടു് ഏതൊരു
 ഒരു സംശയം കഴിയിൽ എടുത്തു.

ബിഹാ:—ഏതൊക്കെ?

ശര:—ഒരു ചെറിയ ഉണ്ട; തട്ടിൽ അടച്ചിടുന്നതാണ്. ഇവിടെപ്പോൾ ഒരു കൊല നടന്നിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ ശങ്കിച്ചു. ഏതാർക്കു ഒരു അപമാനത്തിലായില്ല.

ബിഹാ:—നന്ദ കാരണത്താൽ ഒരു ശത്രുതയുണ്ടാകുന്നതാണെന്നു കേൾക്കുന്നു.

ശര:—നമുക്കു നോക്കാം.

അവർ പുതുതായി ഒരു മുറിയിൽ കടന്നു. അതിൽ രണ്ടു കിട്ടിയുകൾ കിടപ്പുണ്ടു്. ഒന്നിൽ പൊടിപ്പിടങ്ങത്ത ഒരു കിടക്കയും കൂടാണു്. കിടക്കയുടെ അടിയിൽ നോവു കൊണ്ടുള്ള ഒരു സൂട്ടുകേസും കട്ടിലിന്റെ അടിയിൽ ഒരു തൂണു ഉണ്ടെന്നിപ്പോ രണ്ടിലും താങ്ങാത്തു ഇല്ലായിരുന്നു.

ശര:—പെട്ടികൾ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു് സാമാനങ്ങൾ മറ്റൊരു കിട്ടിൽ ഏതുമ്മുകൊണ്ടുപോകുന്ന മനുഷ്യനെ ഞാൻ ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല. ഏതായാലും സാക്ഷ്യമായി അടുക്കു മുറിക്കുടി ഒരു നോക്കുന്നു.

ഇതും അടങ്ങുകിടന്ന അടുക്കളയുടെ ജനാൽ തുറന്നു് അകത്തു വെളിച്ചം ഉണ്ടാക്കാൻ അവർ വളരെ പണിപ്പെട്ടു. അടുപ്പിൽ മണ്ണും ചാമ്പലും കലർന്നു കിടന്നു. ഏതാൽ അതിന്റെ മുൻപിലായി കടലാസുകൾ കയ്യിട്ടിട്ടിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. അതിൽ ചിലതു മുറവൻ വെത്തിട്ടില്ല. ചെറുതാലാത്തറും നന്നെയും പൊടിത്തറും ചേർന്നു കിട്ടിട്ടു ഇല്ല. ശേഷത്തുറ തറയിൽ ഇരുണ്ടുകൊണ്ടു് ഒരു കണ്ണാടിയുടെ സഹായത്തോടു കൂടി ആ കടലാസുകൾ പരിശോധിച്ചു.

ശര:—ഇത്രനൊക്കെത്തന്നെ മനസ്സിലാക്കോ?

ബിഹാ:--കപ്പികളുടെ പുറത്തുനിന്നു കേൾക്കുകയോ
പോകലുണ്ടെന്നു.

ശത:--വിശേഷംതന്നെ. അതു് ബാക്കുനാട്ടുകളാണു്.

ബിഹാ:--ജ്ഞാതീയം പണം തീവെച്ചു നശിപ്പിക്കുമോ?

ശത:--നശിപ്പിക്കുക പണം ഉള്ളവർ എത്ര ചെയ്യും.
ഏതായാലും നമുക്കു് ഇന്നത്തെ രാജാവി മുതിയാ
ക്കാം. നാലഞ്ചു ബ്രഹ്മിക്കാരെ അയച്ചു് നാശിപ്പിച്ചു
കാക്കല്ലാം വെട്ടി മാറുന്നു. (ഇൻസ്പെക്ടറോട്)
നമ്മുടെ കൊളെക്ടർ അദ്ദേഹം വെച്ചിട്ടു് എത്ര
കണ്ടാലും എടുത്തു ഭൂതമായി സൂക്ഷിക്കാൻ എടുപ്പാടു
ചെയ്യണം. കെട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കരുതു് ആരും കടക്കരുതെ
ന്നു് ചട്ടം കെട്ടണം.

ബിഹാ:--ഈ സ്ഥലത്തെപ്പറ്റി അറക്കുക എടുത്ത
ജീയം സംശയം ഉണ്ടോ?

ശത:--ഒന്നല്ല, സത്യം പറയുന്ന പക്ഷം മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ
ഞാൻ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഒന്നാമത്തെ വിചാരം ബ
ങ്കാൾ ബാങ്കിൽ നിന്നു പണം അപഹരിച്ചുവെന്ന
ഇവിടെവെച്ചു് അറവിലാൽ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുമെ
ന്നാണു്.

ശതമുദ്രൻ ബിഹാർ ലംപും ഇൻസ്പെക്ടററും കെ
ട്ടിക്കു ഭൂതാൽ: അതല്ലാത്തതായാലും മറ്റുതൊന്നിനെക്കു
റിച്ചു പേരുമേയും ഉള്ളും മേലും കേരളം മുഴുവൻ പൊ
ട്ടിയും വിചാരിച്ചാലും കെട്ടുക മിക്കവാറും മൂടിയിരുന്ന
നിന്നാൽ അയാൾ പത്തുരും നോക്കി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

ശത:--ഈ ബേങ്കിൽ നെടുന്നലേക്കു പോയാൽ ഇന
ങ്ങൾ പാർശ്വമായിക്കും. എന്നാൽമല്ല, അവർ
നല്ലപ്പറ്റി പല സംശയങ്ങളും ഉണ്ടാകയും

പ്രമുഖ: സർവ്വനാൽ നല്ലതരം മുറുമുറിയുള്ളതും നന്നായ്
കെട്ടിയിട്ടു വേണം കയ്യിൽക്കൊണ്ടു കൊണ്ടുപോകുക.

മുല്ലാപനം രാമലിംഗൻ ഇറക്കി; അപ്പനൻ
ഗേറ്റ് നടപ്പുപുട്ടി. അന്നത്തെ കാറിൽ കയറി അവർ
ആ സ്ഥലം വിട്ടു.

ബഥലം : നാം കണ്ട കാർട്ടൂണുകളിലെ ഭരണിനാളു പഠിക്കേണ്ടതു?

ശ്രീമദ്:—ഇല്ല; നാശമാക്കുകയും അതിനെ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യാൻ സർക്കാർ എന്തുചെയ്യാനാണു നിർദ്ദേശം.

ബി:ഡി: - - ഫെബ്രുവരി 27 -നു- അറുൻ രണ്ടുപേരെ കൂടി ബന്ധിച്ച് നിന്ന കോഴ്സിലൂടെ അറോപിച്ച് പ്രൊമോറിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കണമെന്നു പഠിക്കുകയുണ്ടോ?

ശ്രീ:--അതാർക്കു ലഭിക്കാൻ കഴിയാത്തതാകയാലാണ് പ്രായശ്ചിത്തം. ഇതിനെക്കുറിച്ചു കൊല നടന്നത്" അങ്ങനെയൊരു ചോദ്യമുണ്ടാകുമ്പോൾ, അതിനെക്കുറിച്ചു അന്വേഷിക്കേണ്ടതാണ്" എഴുത്തുകാരൻ.

ബീജം—ഏപ്രിൽ 27-ാം തീയതി പ്രധാന സമയം ഉപയോഗിക്കുന്ന അഞ്ച് ഗ്രൂപ്പിന്റെ പരിമിതിയോ. അതൊന്നും.

ശ്രീ:—നന്ദിനിയും കണ്ടു പിടിക്കണമെന്നായിരുന്നു ഇതി-
ലെന്നു. ഒരു കാര്യം നിങ്ങൾ നല്ലതുപോലെ മനസ്-
ലാക്കണം. അതിന് പല കാരണങ്ങളാലും അതി-
വേഗത്തിൽ ഭൂഷണങ്ങൾ മറയ്ക്കുന്ന ആവശ്യമുണ്ട്.
ആ കാരണങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നു നിങ്ങൾക്കു
വഴിയേ മനസ്സിലാക്കുക. അതുപോലെ തോൽ പല-
തരം നിങ്ങൾക്കു പഠിക്കേണ്ടതായിട്ടും അതിനാൽ
മാനസാർത്ഥം പറയത്തക്കതല്ല. കേവലം ഉപദേശിച്ചു
അടിസ്ഥാനമാക്കി ആരോടും സംസാരിക്കുന്നതു് ഒരു

പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഉചിതമല്ല. അപ്പോഴപ്പോൾ കിട്ടുന്ന ചില്ലറ തെളിവുകളെപ്പറ്റി പുറത്തു പറയുവാനും പാടില്ല. അതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുന്ന സ്ഥാപനത്തിനുമേലാണ് കൈയെടുക്കൽ പൂർത്തിയാക്കി കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞ രേഖകളെക്കുറിച്ചും അതോടൊപ്പം അന്വേഷണ പരമ്പരയും.

കാർ അന്വേഷണത്തിൽ പൊതുവായിരുന്നു. കൽക്കത്തായിൽ ഒരു മണിയൂറോളം സമസ്തിപ്പുരയ്ക്കും അവിടെ മേനോൻമാരുടെ സേവനത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. രാത്രിയിൽ ഒന്നി മുതൽ മൂന്നി വരെ അവിടെ എത്തി.

അദ്ധ്യായം ൧൫

ഒരു വഴക്കം.

“സുലോചന എവിടെ?” എന്നാണ് ശൈലധരനും ബാക്കിപ്പോലീസും കൂടെ കോളിപ്പുരയ്ക്കത്തു് അന്വേഷണ പാലിയു്. ശൈലധരൻ ഒരു കൈയ്യി.

ശാ:—സുലോചന എവിടെയെന്നോ? അവൾ ഇവിടെയില്ലേ?

കാ:—ഇല്ല; ഇന്ന് ഒരു മണിയ്ക്ക് അവൾ പുറത്തേക്കു പോയി. 1.15 നുള്ള വണ്ടിക്കാണ് പോയതു്. കറയിൽവെ സ്റ്റേഷനിൽ അതിർ എന്റെ കവിൽ കൊണ്ടുപോയി വ്യാ.

ശര:—എന്നിട്ട് ഏവിക്കുട്ടേപ്പാക്കുന്നുണ്ടോ എപ്പോൾ
മടങ്ങി എത്തുമെന്നോ ഒന്നും ചോദിച്ചില്ലേ?

കാളി:—അവൾ നിങ്ങളോടു മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്
വിചാരിച്ച് ഞാൻ ഒന്നും ചോദിച്ചില്ല.

ശര:—അവളുടെ സ്വാമനങ്ങൾ വല്ലതും കൊണ്ടുപോയിട്ടു
ണ്ടോ?

കാളി:—ഒരു ചെറിയത്തോൽപ്പെട്ടിമാത്രം കൊണ്ടുപോയി;
നിങ്ങളുടെ അനുവാദം വാങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അവൾ
സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ശര:—എന്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിലേക്കു പോയി.
പുതിയ ഒരു പ്രവാരം വെട്ടിച്ച് ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു.

ശര:—സൂചിപ്പിക്കുന്ന എവിടെ?

താരാ:—രാത്രി മുഴുവൻ ഉറങ്ങാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ
അല്പം ഉറങ്ങിപ്പോയി. ഉണർന്ന് അന്വേഷിച്ചു
പ്പോൾ അവരേയും അതിനേയും കണ്ടില്ല. കരോണ
ഴിഞ്ഞു് അദ്ദേഹം തിരിച്ച് വന്നു.

ശര:—അവൾ നിങ്ങളോടു് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ലേ?

താരാ:—ഇല്ല. പറ്റാത്തു മണിക്ക ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു.
അപ്പോൾ അവർ കെലാഹമാണ് മുറിയുടെ നടുവിലു
കയറിക്കിടന്നു.

ശര:—പരിചയക്കാരെ ആരെങ്കിലും കണ്ടു് ഉറക്കം, ഏ
തായാലും നിങ്ങളുടെ അറകളാണല്ല. പക്ഷെ ആവ
തെന്നുണ്ടോ ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നു തീർച്ചയാക്കി രാത്രി
യിൽ മാത്രം സൂക്ഷിച്ചാൽ കണ്ടെന്നു പറയാൻ
ഞാൻ അനുവാദം ഉണ്ടാവില്ല. ശര:—എന്ത് കണ്ടു്
കണ്ടിന്റെ പ്രധാന മുറിയിലേക്കു മടങ്ങി.

ശര:—ചിന്താതീ; സുഖലാപനയെ കാണ്മാനില്ലെന്ന് ഫേണർ വഴി കണ്ടിരുന്നുവെ അറിയില്ലെന്ന്. ഇവിടത്തെ നെയിൽസെ സ്റ്റേഷനിൽ അനേകപ്പിച്ചിൽ കൊണ്ടു ഹവ്വയില്ല. ധാരാളം ജനങ്ങൾ വരികയും പോകുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സ്റ്റേഷനല്ലേ പോകുകയിൽ 1. 15 നുള്ള വണ്ടി എക്സ്പ്രസ്സുമാണല്ലോ.

കാട്ടി:—ഒരു പക്ഷെ അയാൾക്കുണ്ടാൻ പോയിരിക്കും.

ശര:—എന്താണു്?

കാട്ടി:—മോഹനലാണിന്റെ ഇക്കല്ലാം അയാൻ കളിപ്പിച്ചു നൽകാണ്ടു് ചെയ്യുന്ന കൃത്രിമങ്ങളാണു്.

ശര:—അയാളുടെ കാര്യം ഞാൻ കാണിപ്പില്ല.

കാട്ടിപ്പോവത്തു് അൻ അനേകപ്പിച്ചിൽ ഒരു എന്തെ പാഞ്ഞു് പുറത്തേക്കു പോയി. രണ്ടു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശാല്യന്ദ്രൻ രണ്ടു കമ്പിസന്ദേശങ്ങൾ കിട്ടി. അവയിൽ ഒരു സുഖലാപന അയച്ചതായിരുന്നു. “കുറേക്കാൾ തെരുവിൽ 479-ാം നമ്പ്ര ഗ്രാമത്തിൽ ഉടൻതന്നെ എത്തണം. ഞാൻ സുഖമായി ഇവിടെ എത്തി. ഇവിടെ വന്ന ശേഷം അത്ഭുതകരമായ ഒരു സംഭവത്തിൽ അറിയാൻ ഇടയായി. അങ്ങനെയെ സ്റ്റേഷനത്തെയും അകാസിക്കിനെയും കൂടി കൊണ്ടുപോണം. സുഖീല അകാസിക്കിനെ കാത്തിരിക്കുന്നു” എന്നിത്രയുമാണു് ആ സന്ദേശത്തിൽ അടങ്ങിയിരുന്നതു്.

ശര:—ഈ സുഖീല ആരു?്

ബാത്:—എന്തെ...

ശര:—കാലോ നീക്കം വിവാഹം ചെയ്യാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ത്രീയോ? നാലഞ്ചുദിവസം മുമ്പു്

പത്രത്തിൽ കണ്ടപ്പോൾ അവർ കപാക്കർത്തവ്യം
വിലാഭം താമസിക്കുന്നുവോ?

അമ്മ:—അല്ല; പക്ഷെ അത് നടുവിലാണ്.

ശ്രീ:—വെളിച്ചം സമയമായി; നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും വേ
ഗം തിരിച്ചറിയുക. ഉടൻതന്നെ പുറപ്പെടണം.

പത്രമെഴുത്തുകാരൻ തന്നെ അവർ കപാക്കർത്തവ്യ
യിൽ 479-ാം നമ്പ്ര കെട്ടിടത്തിന്റെ മുൻവശം എഴുതും.

ബിന്ദു:—നമുക്ക് എന്തൊരു പ്രകാരം പാർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇ
ക്കെട്ടിടം ഒരു പ്രാമുഖ്യപ്രദമാണ്.

ശ്രീ:—എന്തായാലും അത് നല്ലതാണ് അതേപക്ഷേ.

അവർ അകത്തേക്ക് കടന്നു.

ഗവർണ്ണർ:—എന്താണ് വേണ്ടത്?

ശ്രീ:—ഇവിടെ വാണമെന്നു തോന്നുകയോ കണ്ടു കണ്ടിട്ടു
കണ്ടി കണ്ടിയിൽ കൊടുത്തു.

ഗവർണ്ണർ:—479-ാം നമ്പ്ര കെട്ടിടം ഇതുതന്നെ. പക്ഷെ
ഇവിടെ വാണമെന്നു തോന്നുകയോ കണ്ടു കണ്ടിട്ടു
ഇതിനോടു ചേർന്ന് ഒരു പള്ളിയോടുകൂടി വാണമെന്നു
ണ്ടു് ഇവിടെ താമസിക്കുകയാണ്. കണ്ടി അതേ
തോളം നല്ലതായിട്ടുണ്ടാകുമെന്ന്.

അമ്മ:—നമുക്ക് സുരക്ഷിതമാക്കുക വേണ്ടിയാണ്.

അവർ സുരക്ഷിതമാക്കുക വേണ്ടി ചേർന്ന്. എ
ന്നാൽ തീർച്ചപ്പെടുത്താൻ അവർക്കും സുരക്ഷിതമാക്കുകയ്ക്കു
ന്നി കണ്ടിയിൽ അതിനും ഇല്ലാത്തതാണ്.

ശ്രീ:—ഇതിന് സാധ്യമായിട്ടുണ്ടെന്നു കണ്ടു കണ്ടിട്ടു.

അതിലുള്ള നല്ലതെ അകത്തു വേണ്ടി പ്രയത്നം
ഒരു തന്ത്രമാണ് ഇത് കണ്ടി. അതുതന്നെ നമുക്ക്
കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ തീർത്തുവെന്നുതന്നെ
തന്നെ എന്താണ്. ഭവനം കണ്ടിയിൽ വേഗം കണ്ടി
നിർമ്മാണമുള്ളതായിട്ടുണ്ട്. ഇതിന് അതി കണ്ടിതന്നെ.

സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിയിട്ടും തൊട്ടിത്തറ വരുന്നില്ല". മിശി
 രാജ്യം പൂർണ്ണമായി ഏകദേശം അകന്നുപോകുന്നു.

ഇത്രയും കാര്യം പറഞ്ഞിട്ട് തെപ്പന്മാർ ഫിന്നോമന നാഥി. കപൽ ഭണിക്കുറോളം ആ തിരിയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി; അവനാൽപ്പം പൊട്ടുന്നതോ ഇറക്കി കടന്നിൻ കയറി തൊരിൽ പൊട്ടുന്നതിലേക്കു പോയി.

അപ്പുറൻ പ്ലാറ്റ് ഫാറത്തിൽ വെണമെന്നും ഒരു വാതിൽ പ്ലാറ്റ് ഫാറത്തിൽ നിന്നു തെല്ലെ നീങ്ങിയതും ഒരു വാതിൽ കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം വഴങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ നോക്കി, ഒരു കനാൽ പ്ലാസ്മയിൽ തോന്നാലോൽ ഇവിടത്തുനിന്നും തന്നെ തെല്ലെകൊണ്ടു് അതാൽ ഏതിൽ വരുത്തേണ്ട പൊട്ടുന്നതെങ്കിൽ കണ്ടുതന്നും അദ്ദേഹം സൂക്ഷിക്കേണ്ടിയിട്ടില്ല. അന്നത്തരം അതാതിട്ടുതോളം ഒപ്പുവന്നിൽ കഴിച്ചു കൂട്ടിയിട്ടു് അദ്ദേഹം തോന്നാലോക്കുന്നതോളം തോന്നി. അതിനാൽ താൻ ചിന്താക്കുന്നതായി വരുത്തയിൽ നിൽക്കുകയായിരുന്നു.

ശബരൻ:—വല്ല വിവരവും ഉണ്ടോ?

ബിംബം:—മുട്ട

00 01—0 0001 0130000?

ചെറുതാലം—ഇപ്പോൾ കൃഷിയിലുള്ള അവസ്ഥ.

ശബരൻ:—നിങ്ങളും ഭാര്യയുമെല്ലാം താമസിക്കുകയും ഏതെങ്കിലും തുറിച്ചിടലുകൾ അയക്കണം.

അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിലേക്ക് പോയി.
 അപ്പം കഴിഞ്ഞു നാരായണിമ്മും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തുകയറി.

ശാരദ:—എല്ലാവർക്കും അറിയാം. നമ്മുടെ അധികാരങ്ങൾ ഇന്ന്
 സർക്കാർ പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ ആണ് നമ്മുടെ അധികാരം
 ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

അവിടെ ഒരു മോളനും കേട്ടു. ശെമ്മുനാൻ നീലിക്കുറുത്തു
 ഇരുട്ടിച്ചുനിന്നശേഷം അദ്ദേഹിയിലേക്ക് ഓടി. ചെലമായി
 ചാക്കിയിരുന്ന കൈകൾ നശിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം അകത്തു
 കടന്നു. കാളിപ്പുറത്തു വാടി വിളിച്ച് അമ്പരന്നായി
 ഒരു കുമ്പസാരിയെ ഇളക്കി. കഴുത്തിൽ ഒരു കൈപ്പുരു
 വെക്കു ചെലമായി ബാധിച്ചിരുന്നതിനാലുപദമെ കെട്ടിന്റെ
 ഇടയിൽ കൂടി ഒരു വൃക്കത്തടിയും തിരക്കിക്കയറ്റിയിരുന്നു.
 വൃക്കത്തടി പിടിച്ചു ഉലയ്ക്കു കുമ്പസാരിയും മുട്ടി. അതു
 പുറപ്പെടുവിച്ച ശബ്ദമാണു താൻ കേട്ടതെന്നു ശെമ്മുനാൻ
 ഊർത്തിച്ചു. അദ്ദേഹം പൊട്ടുന്നവെ വൃക്കത്തടി വലിച്ചു
 ടെത്തു. അന്നത്തെ കൈപ്പുരുവിന്റെ കെട്ടു അഴിച്ചുകളഞ്ഞു.
 അതു ബോധപരീതനായി കുമ്പസാരിയിൽ ചെന്നു വീഴാൻ
 തുടങ്ങുന്നതു കണ്ടു അദ്ദേഹം അയാളെ താങ്ങി എടുക്കാൻ
 ശ്രമിച്ചു. പക്ഷെ ഇടയകയ്ക്കു കുമ്പസാരിയുടെ കൈപ്പുരു
 ചോർത്തു ബാധിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഏതെങ്കിലും അകത്തു കൈ
 കേൾക്കിപ്പോയി.

ശെമ്മുനാൻ ബിഹാരിലാലിനോടു, മേൽക്കെ ഇത്രയും
 അധികം ഏറ്റുവാള കൈയ്ക്കിട്ടു അറിയാത്തതുള്ള ചെറിയ
 മുറിയിലേക്കു കടന്നു. പെട്ടെന്നു അതോ ഒരുതരം ഏറ്റുവാളി
 ടിയുടെ താഴെ നിൽക്കുന്നതായി മനസ്സിലാക്കുകയാൽ അദ്ദേഹം
 വളരെ താഴെയ്ക്കു ഇറങ്ങാൻ തുടങ്ങി. പക്ഷെ അദ്ദേഹം
 ചുവട്ടിൽ ഏറ്റുവാളുന്നതിനുമുമ്പു അയാൾ മേൽക്കു കടന്നു
 റോഡിലേയ്ക്കു ഓടുകയാൽ ശെമ്മുനാൻ മനസ്സിലാക്കി
 മുകളിലേക്കു തന്നെ പോയി.

കാളിപ്പുറത്തു ഇരുന്നിരുന്ന കുമ്പസാരിയോടു ചെന്നു
 കിടന്ന മേൽക്കു കൈ കുമ്പസാരിയെ “റിവർവു” എന്ന്
 ഏറ്റുവാളിയിരുന്നതു അദ്ദേഹം കണ്ടു. മുമ്പെ ഉണക്കിയി
 രുന്നില്ല. തെളിഞ്ഞു അല്പം ആശ്ചര്യം ലഭിച്ചതുകൊണ്ട്

അയാൾ ഏഴുനൂറു" ആ കടലാസ്സ് ഒരു ബീക്കു. ആ കൈയ്ക്ക് മറച്ചുവെച്ചതും അദ്ദേഹം സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു.

ഒരു മണിക്കൂർ കൂടി കഴിഞ്ഞശേഷം വേഗ് ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞു:—ഞാൻ അവിടെ ഇരുന്ന് ഏഴുനൂറുകൾക്കുണ്ടിട്ടുള്ളവരും സാക്ഷികരിച്ച് നിന്നുകൊണ്ട് ഒരു "കയ്യെടുപ്പ്" എന്ന് ആചരിക്കപ്പെട്ടു. ഞാൻ ചുറ്റും നോക്കി. ഒരുമുഖം മുടിഞ്ഞൊഴുകി നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു. മുഖം മുടിയിരുണെങ്കിലും അത് ഭാരമേറിയതല്ല. അതാണ് എനിക്ക് മനസ്സിലായത്. അയാൾ കൈകൾക്കു ചുണ്ടി കൊണ്ട് അകത്തു കടന്ന് നീക്കം കണ്ടു. തുടർച്ചയ്ക്ക് എന്ന് ബലമായി ബന്ധിച്ചു. ഞാൻ ശബ്ദമേറിയ അയാൾ എന്ന് വെട്ടിയെടുത്തത് എന്തെങ്കിലും കാര്യമായി. എന്തിലും വേണ്ടതി കടത്ത് ഉദ്യോഗം ഞാൻ അറിയാതെ ശബ്ദിച്ചുപോയി.

ശാപ്പനൻ:—ആ ശബ്ദമായിരിക്കാം ഞാൻ കേട്ടത്. അയാൾ എന്തിനായി ഇങ്ങനെയൊരു കയ്യെടുപ്പ്?

കാട്ടി:—അത് അയാൾക്കു തന്നെ മോശമാണത്രെ.

ശാപ്പനൻ:—നിങ്ങളെ കൈയ്ക്കുണ്ടാക്കാനായിരുന്നു അയാൾക്കു ഉദ്ദേശമെങ്കിൽ അയാൾ അങ്ങനെയായിരുന്നില്ല. ആ ബീക്കു കടൽക്കരയിൽ നിൽക്കുകയോ "എന്തെങ്കിലും പറയുക" എന്നെന്ന് അയാൾ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ (ബീക്കു രീലാലിക്കാട്ട്) മറ്റൊരു കഴിവായിരിക്കാം, നീക്കം ആവിർഭാവം ഉപായി വല്ല വിശേഷവും ഉണ്ടോ എന്ന് അതെപോലുള്ള വാക്ക് ഉണ്ടെന്നോ പറയണം. ആപ്തീസ് എന്ന് പറയപ്പെട്ടുകൊണ്ട് കയ്ക്കു കടൽക്കരയിൽ വെട്ടിയെടുത്തത് എന്തിനായിരുന്നു ആപ്തീസ് അടുത്തുള്ള ഒരു കൈയ്ക്കുവെട്ടിയെടുത്തത് എന്നായിരുന്നു.

കുറിപ്പ്:—ഈ സംഭവങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടാകരുതെന്ന് സൂചനകൾ ഏതെങ്കിലുമുണ്ട്. പക്ഷെ, ഏതു കാരണവും പരിസ്ഥിതിയിലുള്ള പല സംഭവങ്ങളും കാരണം ഉണ്ടായിരിക്കാണിരിക്കുന്നത്. കൂടാതെ ഈ കാരണങ്ങൾ പലതും നിർമ്മാണത്തിൽ.

ബിംബം:—ഇതെല്ലാം അറൻ ഒരുപാൽ ചെയ്യുന്നുണ്ട്.
(പരിഭ്രമിച്ച ചായം നോക്കുന്നു.) അത് നല്ലത്!
ഒരു കോണിൽ സ്ഥലമാണെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നതും
എല്ലാം അത്യാവശ്യം.

ശ്രീ:—കൊല്ലിനെ പ്രവൃത്തിക്കും സുഖമിട്ടാൽ പാലം, കോ
 കെട്ട് അനുപമിപ്പാൻ പോൽ, കെട്ട് പാലം സുഖ
 മാവികളേറ്റം സമ്പന്നിപ്പ് അനുപമം നാമത്
 നാൽ പാലം, ആകുലാൽ എന്തൊരു വിഷമം
 കൈവെച്ചാൽകൊന്നും സുഖംവെച്ചാൽ നിരോധന
 ത്തിന്നും അമ്മിച്ചുള്ള അനുപമം പറ്റാറിയാൽ ഇന്ന
 പറ്റാൻ പാൽ ആകുലംവിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അത
 ിങ്ങാൽ സകലതും അറിഞ്ഞു എന്തൊരു പാ
 നാം.

வினா:—இதிலும் നമുക്കു ലക്ഷണം കുറിക്കേണ്ടിട്ടു പറയുന്നതിനോടും, ന്യായമായ വളരെ ചെറുപ്പം ഉണ്ടു്.

00000000000000000000

ഒരു നീണ്ട കഥ

കേരളത്തിന്റെയും സാമ്പത്തികവും സാമൂഹ്യവുമായ പ്രതിപദങ്ങളെ
കുറിച്ച് ചുരുക്കിപ്പറയുക വേണ്ടി.

ଉତ୍ତର:—ସମ୍ଭବତଃ ସମସ୍ତଙ୍କର ଶୁଣଣ ଶକ୍ତି ହ୍ରାସିତ ହେଉଅଛି।

ശബ:—ജപ്പ, മൂന്നാമൻ ജപ്പനാജാന്റെ നാമം.

ചോദ്യം - അച്ഛ! എന്റെ പേരിടക്കൽപ്പോലും അധിവാസമുണ്ടാകാൻ
 സാധിക്കുമല്ലോ! അതിനാൽ ഇത്ര പെട്ടെന്നുതന്നെ ഒരു സി.
 ഐ. ഡി. സ്കൂളിലേക്ക് പോകണം?

செய்துள்ள பணிகளைக் கையாட வந்த பகை நன்றி
 ஒரு மலையாள வரலாற்று நூலுக்கு இவ்வளவு
 உதவி செய்து.

അതേ—ഇങ്ങനെ ഉദ്യമം ഇവിടെ നിന്നും അങ്ങു ചെന്നു
നിൽ കമ്പാറിക്കൊണ്ടു പോയെന്നു ഞാൻ മനസ്സി
നടുക്കിയിരിക്കുന്നു.

കുറിപ്പ്: --പ്രകടനവുമായി

ശ്രദ്ധ:—പാഠകന്മാർ ആദ്യത്തെ അദ്ധ്യായത്തെ വിശദമായി വായിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പെ തന്നെ പാഠകന്മാർക്കു വേണ്ടുന്നതായും ഇന്നത്തെ പ്രതിപദം അവളെ ഇവിടെക്കുവന്നു എന്തിൽ പാർപ്പിച്ചിട്ടുവന്നു. ആദ്യം സാഹസികമായിട്ട് അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ടുവന്നുവന്നുവന്നു ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെയായിട്ട് ഇവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു കരുതിയാണു് തുടങ്ങിയതായി ഒരു കഥാകൃത്ത് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. പാഠകന്മാർക്കു വേണ്ടുന്നതായും അവളെ ഇവിടെ നിന്നു കൊണ്ടുപോയി.

കാളി:—ആയതുകൊണ്ടുപോയി, എവിടെയൊരു ഭവനം?

ശര:—അതേപക്ഷിപ്പറ്റിയെന്നും നമുക്ക് ഇവിടെയുള്ള ചെറിയ കെട്ടുപുറം ഒരു പാർക്കോലിക്കാം. പക്ഷെ ഒരു ലക്ഷ്യവും കിട്ടിയേക്കാം. ആ കാരണം പാർക്കിൽ അങ്ങനെയെ വായനമുറിയിലേക്കുള്ളതല്ലേ?

കാളി:—അതെ. അതിനുള്ളതല്ലേ? നിങ്ങൾക്കുള്ളതല്ലേ? കള്ളിപ്പറ്റിയെന്നും. അതിനാൽ കണ്ടിപ്പറ്റി ചിലങ്ങാടാണെന്ന്.

ശര:—ആകട്ടെ ആ മൂലിൽ കണ്ടു നോക്കി.

ശര:—ഇവിടെ നിങ്ങളുടെ ഭവനമാകട്ടെ പ്രാഗ്യാദി ഉണ്ടാകട്ടെ.

കാളി:—ഇല്ല, ഇതിനകത്തു് ആകട്ടെ ഉണ്ടാകട്ടെ.

ശര:—അതല്ല എന്താ ഇതിനകത്തു് ഉണ്ടാകട്ടെ?

കാളി:—ഇല്ല, കൊല്ലയിൽ അധികമായി, അത് ഇതിനകത്തു കണ്ടിട്ടു്.

ശര:—ആലോചനാപരമായി അല്ലെന്നും നിന്നുപോയി.

കാളി:—എന്താണു് ആലോചിക്കുന്നതു്? ഒരു വിചാരവും ആലോചനയിൽ കിട്ടിയോ?

ശര:—അങ്ങനെയൊന്നുമില്ല. ഒരു വിചാരവും, ചില വിചാരവും അതിൽ അതിനെ കഴിഞ്ഞു, അതിനെ ലക്ഷ്യം എന്തിനെന്നു, അങ്ങനെയൊന്നും കണ്ടിട്ടു് എന്താണു് ആലോചിക്കുവാൻ അതിനാണെന്നുള്ളതു്, അതിനെ ഇപ്പോൾ എവിടെ, അതിനെ എവിടെയെന്നു, വിചാരിച്ചു എവിടെ, ആ കള്ളിക്ക് ആരു് എങ്ങിനെ ഉപയോഗിക്കുന്നു, ആലോചന എവിടെ ഇപ്പോൾ സംഭവിക്കുകയും ശരിക്കു് അതിനെ കഴിഞ്ഞു. ഇല്ലാതെ പക്ഷി ഭവനം പൊങ്ങിപ്പു.

ശബ്ദം—അർവിനലാലിന നേരിട്ടു മുയ്ക്കുന്നതിനെ ഞാൻ
 ആദ്യപാക്കിയാതിനീയകയാൽ അതിന്റെ അർത്ഥ
 നിർണ്ണയം ഞാൻതന്നെ കരുതുക. കൃത്യം നടന്നിട്ടും
 കരേ ദിവസമായി. ഇതിനകം ക്ലേശിതന്റെ സത്യ
 സ്ഥിതി കണ്ടുപിടിക്കാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടു
 ഏതെങ്കിലും വിശ്വാസീഭൂമിയും അതിലേക്കു ചുരു
 ക്കട്ടെക്കൊണ്ടു കഴിയാത്തതും ചെയ്യുന്നു. ആദ്യത്തെ
 പാക്കിനും നടന്നതും ആ പാക്കിനെയ്തിനെ
 ഏതെങ്കിലും അർത്ഥത്തെ കണ്ടാൽ അതിൽ അർത്ഥം ഒരു
 കാര്യം നടന്നു. ചാലിയിലായിരിക്കെ വെട്ടിൽ
 ചെട്ടു കണ്ടാൽ അതു പുറത്തു, സൂക്ഷ്മവശത്തെ
 കണ്ടാൽ അതു അകത്തു. അതു പ്രാപ്യം ഏതെ
 ന്നാലും ഇടത്തായി പലതും നടന്നിട്ടുണ്ട്.
 ഇവ പാക്കുകളെപ്പറ്റിയും എനിക്കു ശരിയായ
 തീർപ്പു കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നും നിങ്ങളുടെ ഏതെ
 ധാർണ്യം. എന്താൽ ഇതെല്ലാം എന്റെ അർത്ഥ
 നിർണ്ണയിൽ ഒട്ടുമേലും കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നും. എന്തെ
 ന്നാൽ, അതിനെ വളരെ ദൂരത്തുനിന്നുള്ള ചില
 അർത്ഥങ്ങളെപ്പോലും കണ്ടിട്ടു കണ്ടാൽ അത്
 പലതും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഏതെ
 ന്നാൽ കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത്. ഇതും ഞാൻ
 പാക്കിൽ ഇടത്തു കണ്ടതും ചാലിയിലാണ്.
 ഇതിലും കൂടി അതെ പാക്കും. അർത്ഥനിർണ്ണയിൽ
 പ്രാപ്യം കരേ ഇതെല്ലാം വെട്ടിലും ഒരു യുവ
 തിയെ കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നും അതും ഒരു കണ്ടാൽ
 അതു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അർവിനലാലിന്റെ
 കഥ നമുക്ക് വിസ്തരിക്കാം.

കാലപ്രദാനത്തിന്റെ മൂലം അർത്ഥനിർണ്ണയം

വിളാർ.

ശ്രീ:—അഹിംസയ്ക്ക് കൊല്ലപ്പെടുത്തിന്റെ പിന്നെ
 ഭിന്നം ഞാൻ കണ്ട ഒരു പക്ഷേപം കണ്ടിട്ട് കഥ
 തുടങ്ങാം. അഹിംസയ്ക്കിന്റെ വധം തടയാതെ
 യോ കൂടാതെ ചൊല്ലപ്പെട്ടതാണെന്ന് നിങ്ങൾ
 പറയാറുള്ളതിനാൽ അങ്ങനെയറിയിൽ നിങ്ങളെ
 ഞാൻ ഇപ്പോൾ കാണിക്കുന്നതാണിട്ട്.

കാളി:—അല്ലെങ്കിൽ, ആ കാര്യം എന്തിൽ ചുമത്താൻ
 നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നോ? അതുകൊള്ളാം. നല്ല
 ഉത്തരമായിട്ടും എന്തെങ്കിലും അപരാധംകൊണ്ടെന്ന
 തീർച്ചയായിട്ട് ഉപയോഗം നടന്നു.

ശ്രീ:—കൊല നടന്നതിന്റെ പിന്നാൽ ഞാൻ ഇവിടെ
 വന്നപ്പോൾ നിങ്ങൾ താനെ എന്നു ചേർത്ത ഒരു
 ഉള്ളട സഞ്ചാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിന് ആയിരം
 രൂപ പ്രതിഫലം കിട്ടും എന്ന നിങ്ങൾ പറയു
 ന്നത് ഞാൻ കേട്ടു. ജാർജ്ജ് ഇംഗ്ലീഷ്
 എന്ന പേരും നിങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ചു. അന്ത്യം ഒരു
 കോലം ഇവിടെയെത്തിൽ ഞാൻ നീക്കം ചെയ്തി
 ള്ലതെന്നാകുന്നത് സമ്മതിച്ചുകൊള്ളുന്നു. നിങ്ങൾ
 കൂടെ സംഭവം കേട്ടപ്പോൾ ആ സ്ഥാപന
 തേക്കും ആ സ്ത്രീയേക്കും മറ്റും പറ്റി അന്വേഷിച്ചു
 വന്നതെല്ലാം മനസ്സിലാക്കി. നിങ്ങൾ സാക്ഷാ
 ത്തം കാഴ്ചക്കുന്നു. പക്ഷെ ഞാൻ നിങ്ങളെ
 സ്നേഹിക്കണമെന്നായിട്ട്. സത്യം പറയണമെന്നും
 ഞാൻ എന്റെ സ്നേഹിക്കുന്നതാണെന്നു കാഴ്ചക്കുന്നത്.
 അതുകൊണ്ടും അങ്ങനെയൊരു ഒരു ഉത്തരം
 അവിടെ കിട്ടാനും പ്രയത്നമാണ്. ഇതും നിങ്ങൾ
 കേൾക്കാം. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ അകറ്റാൻ

നിങ്ങൾ തീർച്ചയാക്കി. ഒരു പക്ഷെ അവിടെയാ
ലിന്റെ മൗനത്തിന് മുൻപുതന്നെ അവളെ കയ്യു
ലാക്കണമെന്ന് നിങ്ങൾ തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കാം.
നിങ്ങളെപ്പറ്റിയും ബിഹാരിലാലിനെപ്പറ്റിയും ഇരു
അവളുടെ മനോഭാവം ഞാൻ അവളുടെ ഡയറി
കണ്ടാണ് മനസ്സിലാക്കിയത്. ഡയറിയുടെ കാര്യം
അറിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ട് അവളെ കയ്യെടുത്തു
ണ്ടു നിങ്ങൾ അപഹരിച്ചു. ഡയറിയിൽനിന്ന്
നിങ്ങളോടുള്ള വെറുപ്പും ബിഹാരിയോടുള്ള പ്രേമ
വും അവൾ സ്തബ്ധമാക്കി ഏഴുതിയിരുന്നിടം 'അം'.

കാളിപ്രഭാവമേതാന്റെ മുഖത്തു് വെറുപ്പും കേവ
ലം പരിഭ്രമവും മാറിമാറി കളിക്കാടി.

കാളി:—അവനെക്കൊണ്ടു ചുടണം. അവൻ ഇതയ്ക്കു മാടി
യില്ലാപ്പിടണമെങ്കിൽ.....

ഭക്ത:—മഹനാത്മാ ലാലോ, പ്രേമാംബു, മരുതം, അവളെ
കൊണ്ടു പോകുമായിരുന്നു. എന്നാലും നിങ്ങൾക്ക്
അവളെ കീഴ്മാക്കിയെന്നില്ല. ഏതായാലും ഡയറി
കണ്ടതോടുകൂടി നിങ്ങളുടെ ആത്മ തീരെ നശിച്ചു.
പക്ഷെ എങ്ങിനെക്കൊണ്ടിട്ടും അവളെ സപാധീന
പ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള നിവാരണ ഉപേക്ഷിച്ചുവരില്ല.
ഈ വിഷമപ്രകൃതിയിൽ നാം ജയിലിൽ നിന്ന് ഈ
ജയിലിട്ടുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ കാർമ്മിച്ചു. പണക്കിട
കാലം ഏതു വെറുപ്പും മരിക്കാത്ത ഒരു രാക്ഷസി
യാണു് അവളെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാം. അതു
വെറുപ്പു് നിങ്ങൾ അവളെ ചാട്ടിയാക്കി. സുഭാഗ
നായ സുഷ്ണിക്കാൻ അവളെ കയ്യെടുത്തു. കാർമ്മി
യെ വെട്ടിപ്പോയെടുത്തു് എന്നാണ് ആണു്. ഒരു

പക്ഷേ അവൾക്കു ഭാഗതാണെന്നുള്ളി നിങ്ങൾ പറഞ്ഞിരിക്കും.

അമ്മി—നിങ്ങൾ വളരെ കറുത്തവൾ എന്റെ നമ്പൂരിൽ ചുരുത്തുന്നുണ്ടല്ലോ, കൊള്ളാം; മുഴുവനും ഭക്തമാക്കട്ടെ.

അമ്മി—രാജ്യവംശത്തിന്നു ഞാൻ പാല കറുത്തവൾ നിങ്ങളിൽ ആകാമെന്നുണ്ടു്. നിങ്ങൾ ഇവയിടെ അതിനായിപ്പോവാൻ നാടകത്തിന്റെ അന്ത്യഭാഗം ഈ മുറിയിൽ ചെയ്യുന്നതാണെന്നു് അഭിനയിച്ചു്. നിങ്ങൾക്കു താരയിൽനിന്നു് ഒരു കലഹോപാജ്ഞാശങ്കയുണ്ടു്. അതു പ്രശീഷിപ്പാൻ നിങ്ങൾ സുലോചനയെ ശക്തിയിൽ വെട്ടിക്കൊന്നു്. പക്ഷെ നിങ്ങൾക്കുനിന്നു് പുറത്തുപോയിരിക്കാം. പക്ഷേ അപ്പോൾ സുലോചനയെ കൊണ്ടുപോയില്ല. അതുകൊണ്ടു് സഭയ്ക്കു് അറിഞ്ഞാൽപ്പോ, അപ്പോഴല്ലാ സുലോചനയെ അന്വേഷിച്ചു പോയിരുന്നപ്പോൾ, നിങ്ങൾ അവളെ ഇവിടെനിന്നു കൊണ്ടുപോയി. നിങ്ങൾ അവളെ കയ്യെടുത്തതിനേ വലിച്ചിടത്തു് എങ്ങിനെ കൊണ്ടുപോയെന്നു് എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. സ്വന്തം മനസ്സാലായപ്പോഴുള്ളതിന്നു ലക്ഷ്യമായിട്ടാണു് അവൾ ഒരു കയ്യെടുത്തു പുറത്തുപോയിരിക്കുന്നതു്. അവൾക്കു് ആപത്തുണ്ടാകാമെന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. അതു കേൾക്കാൻ സമർത്ഥനായ ഒരു ഇൻ ക്ലൈംറററെ ഏതെങ്കിലും പ്രൈവററററ നിലയിൽ ഞാൻ ഇവിടെ പാർത്തിട്ടു്. അതുകൊണ്ടു് വന്നിട്ടു് അവളെ കൊണ്ടുപോകാൻ വിജയമാണെന്നു കണ്ടു് നിങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ചു വിട്ടു. സുലോചനയെ കയ്യെടുത്തുപോകാണു് അപ്രകാരമായി ഒരു കമ്പി അയച്ചു്, പെട്ടെന്ന് അതുകൊണ്ടാണു് നിങ്ങൾക്കു്

അവളെ ഇറിക്കെട്ടിനിൽ കൊണ്ടുപോകാൻ സ്ഥിതി ചെയ്തു.

കാളി:—ഇത്ര ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടതിൽ അവളെ എന്തിന് ഇറക്കിക്കൊണ്ടുവന്നു.

ശര:—അതു സ്വാഭാവികമായ ചോദ്യം; ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതു തന്നെ. അതിനുള്ള മരുപതിയും പാത്രം. അവളെ തന്നിച്ചു താമസിപ്പിക്കാൻ എന്തിനെ വിചാസം ഇല്ലായിരുന്നു. ഇവിടെത്തുടങ്ങി താമസിപ്പാൻ കേൾക്കു സംബന്ധിച്ചു പല വിവരങ്ങളും അറിയാൻ കഴിയുകയും ഞാൻ അറിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടാണു് ഇത്രയും സംഭവിച്ചതു്.

കാളി:—സുലോചന ഇപ്പോൾ എവിടെ?

ശര:—റിവർസ്യവിൽ; ഇന്നലെ നീങ്ങളുടെ കാർ സഞ്ചരിച്ച ഭൂമി ഇവിടെനിന്ന റിവർസ്യവിൽ പോയി തിരിച്ചുവരാനുള്ള ഭൂമി കണക്കാക്കിയാൽ ഇതു് ആകാം നിശ്ചയിക്കാവുന്നതാണു്. ഏതായാലും സുലോചന ഇപ്പോൾ അങ്ങയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ അവിടെയുണ്ടു്.

കാളി:—ഇനിയും നീങ്ങളുടെ പുറം എന്താണു്?

ശര:—അതു പറയാനാവിടാ? സുലോചനയെ ആദ്യമായി മോചിപ്പിക്കണം. അടുത്ത കാർട്ടും അതിനുമേൽ തീർച്ചയുമാക്കും.

കാളി:—അവളെ എന്തിനെ കൊണ്ടുപോകേണ്ടതു് അല്ലോ ചിലതു നീങ്ങളുടെ വിഷമിക്കേണ്ട; അല്ല ഞാൻ തന്നെ പറയാം. സുലോചനയെ ഈ മുറിയിൽ

നമുനം പഠിപ്പിച്ച് ഉപകരണങ്ങൾ കയ്യിൽ നൽകുന്നു.

കാളി: - സദാജ്ഞ, അനന്തദൈവമാലിനം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വിപരീതമായി ഞാൻ കണ്ടു; അതുപോലെ അനന്തദൈവമാലിനം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കണ്ടു.

ശബരൻ—എന്ത്, ആരു വെടിതീയന്ന കഥയല്ലേ അത്ത്. ഇപ്പോൾ ഒരു വെടിപോലും വെയ്ക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു ശക്തിയില്ലേന്നോ? കഷ്ടം! മിസ്റ്റർ മോൾ, വെഡ്ഡിംഗ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ ഉച്ചൈവ അതിഥിയാണെങ്കിൽ അന്യരെ വെടിയിലും ഹിംസയിലും പണം മുളക്കുകാൻ മോശം തീവിക്കില്ലാമല്ലോ. നിങ്ങളുടെ ബാൽ ഫ്ലൂന്റെ കഥ പറയാൻ ഇക്കഴിഞ്ഞത് നിങ്ങളിൽനിന്നു അക്കാലംപോലും പ്രതീക്ഷിക്കാനാകുമോ, അതിനാലാണ് പ്രതിവിധി മുൻകൂട്ടി ചെയ്യാനെന്നോ അതല്ല ഈ നിങ്ങൾ വിചാരിച്ചോ? നിങ്ങളുടെ ഈ നീതിക്കു അതിൽ വെടിവെയ്ക്കാൻ എന്തിനു കഴിയാം; പക്ഷെ, അതല്ല എന്റെ ആവശ്യം.

മമ്മൂട്ടി പൊന്നാനിയിലെ ചുവടത്തുനിൽ, ഉത്തരകിരീ
ണത്തിൽ അമരം കിരകം വലിച്ചു. അമ്മയുടെ

[illegible]

ചെറിയ:— എട്ടു പാഠി; കണ്ടു പൂട്ടിയിരിക്കുന്നു.

ശ്രീ: ഏകദിനം പട്ടിയിട്ടില്ല. കടമ" എഴുതിക്ക
യെങ്കിലും ഇറക്കി. അതു സാധ്യമാല്ലായിൽ അതർ
വെക്കപ്പെട്ടു പൊതിയുമാം.

ਸਮੀਕਰਨ -- (੧੫)

ബിഹാർ-ലോക് സഭയിൽ ജനപ്രതിനിധിത്വം.

000-9310' 00010000

எனினும்:—அந்தவாறு எப்போது.

[illegible]

കുടുംബ പരിരക്ഷ മിന്നിട്ടുള്ളതിൽ ഒരു വ്യവസ്ഥ
പിറ്റേ വർഷം അത് കൈമാറ്റം ചെയ്തു.

അ:—(മെല്ലെ പറഞ്ഞ്) നല്ല സ്ത്രീയിൽ പോകട്ടെ; അത്
 കഷ്ടത എത്തുന്നതിനു മുമ്പ് നമ്മുടെ റിവർസ്യൂവിൽ
 'എപ്പോഴൊക്കെ'.

അദ്ധ്യായം ൧൭

സ്വപ്നാത്മസംഭവം

സുരഭാവനയെ കാഴ്ചപ്പെടുത്തുവാൻ എഴുതിയതെല്ലാം ചെറുപ്പം വന്നു" അറിയാൻ വാക്കുകളിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുക.

സുരഭാവന ഒരു പുസ്തകം നിവർത്തു കഴിയില്ലെന്ന് കണ്ടു, എന്നാൽ അതിൽ നോക്കുന്നതെ അത്രയും ഉറപ്പായി ഒരു സോഫ്റ്റായി കിടക്കുകയായിരുന്നു. അവളുടെ വിചാരം ഭൂതങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നതിനുള്ളതായിരുന്നു. അവളുടെ സൗന്ദര്യവും സമ്പന്നതയും അതിനോടൊത്തുണ്ടാകുന്ന നീന്താൻ യോഗ്യതകൾ കണ്ടാണായി അവളുടെ മനോഭാവത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു. ഇങ്ങനെ അവൾ സമ്പന്നതയെ ഒരു കോണിലുണ്ടാക്കി അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുക കാഴ്ചപ്പെടുത്തുവാൻ അവളുടെ മുമ്പിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഇപ്പോൾ പറയുക.

കാഴ്ച:—സുരഭാവന! ഞാൻ നിനക്കുവേണ്ടി വിവരണങ്ങൾ ചെറുപ്പം തീർത്തുകൊടുക്കുന്നു. എന്തെല്ലാം ചെയ്തു" അറിയാമോ?

സുരഭാവന:—ഞാൻ എഴുതിയതെ അറിയാമോ?

കാഴ്ച:—എന്റെ വിവരണത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുക സുരഭാവന! ഞാൻ നിനക്കുവേണ്ടി വിവരണങ്ങൾ ചെറുപ്പം തീർത്തുകൊടുക്കുന്നു. എന്തെല്ലാം ചെയ്തു" അറിയാമോ?

സുരഭാവന:—എന്തെങ്കിലും കേൾക്കൂ!

കാളി:—ഒരു പുതിയ രാജ്യം പെട്ടിയും; അതിനകത്തു ചില സാമാനങ്ങളും; അതിൽക്കൂടെ. നിന്റെ വെറിയ സങ്കീർത്തിൽ നീ ഉപയോഗിക്കുന്ന പെട്ടിയല്ല; ആ പെട്ടിയിൽ വേണ്ട സാമാനങ്ങളെല്ലാം എടുത്തു വെച്ചു ഇടക്കുകൊണ്ടുവത്ര. അത് നോക്കൂ. അത് കണ്ടിട്ടുവേണം ഏനിക്കു പെട്ടിയുടെ പൂർവ്വ സാമാനങ്ങളുടെ വിവരവും നിശ്ചയിക്കാൻ.

സുഖോപന അവിടുടെ പെട്ടിയിൽ സാമാനങ്ങളെ എടുത്തുവെച്ചു.

കാളി:—നോക്കൂ ഇല്ലാത്ത ഒന്നൊരു സാമീപ്യം ലഭിക്കുകയും കൂടി തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു. എല്ലാം എടുത്തു വെച്ചു കൈമാ പെട്ടിയുൾക്കൊണ്ടു വാങ്ങുന്ന മുറിയിലേക്ക് വരിക.

എന്നു പറഞ്ഞ് കാളിപ്പുറംകയ്ക്കു് അവിടെ നിന്നു പോന്നു. കൈമാറ്റിക്കു് സുഖോപന വാങ്ങുന്നതിൽ എത്തി. പക്ഷെ, കൂടുതൽ ആ മുറിയിൽ ഇല്ലാത്തതും. അതിനോടുകൂടലനുള്ള കൈമാറ്റ മുറിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് അയാൾ അവിടെ അകത്തേക്കു ചെന്നിട്ടു. സുഖോപന അകത്തു കൈമാറ്റൻ ആ മുറിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ ബന്ധിപ്പിച്ചു.

കാളി:—അത് നിന്നെ എത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു നിനക്കറിയാമല്ലോ?

സുഖോ:—അതിന്നു്? സ്നേഹം മനുഷ്യക്കു സാമാന്യമായ ഒരു ഗുണമല്ലേ?

കാളി:—പക്ഷെ ഒരു മനുഷ്യന് ആവശ്യമുള്ള സകല സൗകര്യങ്ങളും എന്താണു്. പക്ഷെ ഒരു കാര്യം മാത്രം; ആ കാര്യം നീ തീർക്കണം, അതിന്നു ചെല്ലാതിരിക്കാൻ ഒരു കാരണവും ഇല്ല.

സുലോ:—ഒട്ടധികം കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്; ഏതായാലും കർമ്മ തുറക്കണം; ഞാൻ പോകട്ടെ.

കാളി:—നീക്കം തരുന്ന ഒരുതരം അത്യാഹ്ലാസം വിചാരിക്കേണ്ടില്ല. ഏന്റെ മിന്നപ്പകാരം അല്ലാതെ നിനക്കു പുറത്തുപോകാതെ സ്ഥിതിക്കുകയില്ലെന്ന് അറിയാമല്ലോ.

സുലോ:—ഏതു കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹിതനോ... രാക്ഷസം പൂർണ്ണമായെന്നതിനു മുമ്പ് അത് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

കാളി:—അവർ വരുമ്പോൾ നീ ഒരു സ്നേഹിതനെയോ അല്ലെങ്കിൽ ചോദ്യത്തിൽക്കൊണ്ടു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം നിനക്ക് ഈ മുറിയിൽ സ്വാതന്ത്ര്യമായിരിക്കാം. ഇല്ലെങ്കിൽ നീന്റെ കയ്യകളും കയ്യകളും കൂട്ടിക്കെട്ടി ഞാൻ ഇവിടെ ഇട്ടു.

സുലോ:—ഏന്റെ ശബ്ദംകേട്ട് ആരുമില്ലാത്ത രാക്ഷസിയിലേക്കോ?

കാളി:—നീ ശബ്ദിക്കുമോ? ശബ്ദിച്ചാൽ അരവിന്ദലാലിനെ വെടിവെച്ചുകൊണ്ടുപോലെ നിന്നുണ്ടാകാൻ കഴിയില്ല.

സുലോ:—അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനെ അങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുപോകുമോ?

കാളി:—അതെ; എന്തിനെക്കൊണ്ടു എങ്കിലെന്നതെന്നു പറയാൻ എനിക്ക് സൗകര്യമില്ല. അത് ഒരു നീണ്ട കഥയാണ്. പക്ഷെ തക്കതായ കാരണമൊന്നുണ്ടെന്നു മാത്രം ഞാൻ പറയാം.

സുലോ:—കാളി! അത്യാഹ്ലാസം ഉണ്ടാകുമോ? അല്ലെങ്കിൽ നായി ആ രാക്ഷസനും ചെല്ലൂ? അതു പോകട്ടെ, ആ വിവരം എങ്ങനെയാണിത് പറയാൻ?

സുലോചന ഈ നിലയിൽ കാത്രി കർപതാണി വരെ ആ മുറിയിൽ കുഴിപ്പുകൂട്ടി. കർപതാണിക്ക് എന്ത് അവൾക്കു ഭാജനത്തിന്നു വേണ്ട സാധനങ്ങളുണ്ടാകുമെന്നു മുൻ തൂണു.

കാളി:--വേഗം ഭക്ഷണം കുഴിക്കുക.

സുലോ:--എന്തിനെക്കൊണ്ടും വേണ്ട.

കാളി:--ഒന്നാം കുഴിക്കാതിരുന്നാൽ യാത്രക്കെ-യുദ്ധോപാധി ക്ഷീണിക്കും.

സുലോ:--ഏവിയെപ്പോകാനാണത്?

കാളി:--അപ്പപ്പം

സുലോ:--അതാൻ ഏതാളും വരുത്തില്ല. വേണമെങ്കിൽ ഏതൊക്കെങ്കൊണ്ടുപോയി.

കാളി:--ഏതായാലും ഒരു കാപ്പിയെങ്കിലും കുടിക്കൂ.

ഒപ്പോലായ ചങ്ങീണം തുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവൾ കാപ്പി പറ്റകുറ്റു കുടിച്ചു. അതിന്നു നല്ല രുചി തോന്നിയില്ലെങ്കിലും ചങ്ങീണാകൊണ്ടു് അവൾ മുഴുവാൻ കുടിച്ചു.

ആ സാധുവുവരികു കാപ്പികുടിച്ചു് അപ്പം കുഴിഞ്ഞ ശേഷംകൂടി ശരീരം തളുപ്പാൻ അരിയിൽ കിടന്നു; എന്തു് അവിടെ പറ്റകുറ്റു മുറക്കത്തക്ക കൈക്കുറുപ്പായി. അവിടെ ഒരു കാൽ തളുപ്പാക്കി നിർത്തിയിരുന്നു. അപ്പമെല്ല കൈകൾ മറന്നു കിടത്തിയശേഷം എന്തു് അകത്തേക്കുപോയി.

സുലോചനയ്ക്കു കലശലായ നെർച്ചുനാണെന്നല്ലാതെ മേധാമയുജ്വലമായിത്തീർന്നിട്ടില്ല. ചങ്ങീണ അരികുടിച്ച തളർച്ച അശ്വനീയിൽക്കു വർദ്ധിക്കുക. അവൾക്കു സന്തോഷിക്കാൻ ശക്തിയില്ല. ഏതായാലും അവൾ വളരെ പാതിപ്പെട്ടു കൈകൾ കിടന്ന ഒരു സ്ഥലം മുറുപ്പു കുടിച്ചു വഴിയരികിലേക്കു് ഏറിത്തു.

കഴിവില്ലാത്ത അത്ഭുതമിനിയുടെ മുമ്പിൽ എത്ര തീർത്ഥാടകർ ഉടൻതന്നെ അയാൾ കവിൽ കയറി. കൂടെ അനിയമം അറിയിച്ചു. പിന്നീടുണ്ടായ സാക്ഷാത്കാരം സുഖലാലനയ്ക്ക് ഓർമ്മയില്ല.

സുഖലാലന നല്ലതുപോലെ ഉറങ്ങി. എന്തെങ്കിലും വിവരങ്ങൾ കാലത്തു പത്തുതണിയിൽ ഭരണമാണ് അവർ കണ്ടുവന്നത്. അപ്പോഴും നല്ലതൊരു ക്ഷീണമുണ്ടായിരുന്നു. സംസാരിക്കാൻ അവരോട് കൈയിൽപ്പോലെയും അനിയമം പരിചയപ്പെടുത്തിയ ഒരു സ്ഥലത്താണ് തങ്ങൾ കിടക്കുന്നതെന്നും തന്റെ അടുത്തു നിൽക്കുന്ന സ്ത്രീയെ ഇതിനുമുമ്പു താൻ കണ്ടിട്ടുപോലും ഇല്ലെന്നും അവരോടറിയാം. ഈ ബോധം അവരുടെ ക്ഷീണം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. എന്തായാലും ആ സ്ത്രീ കൈയടിച്ചുവെന്ന് കൊടുത്ത കല്ലിടുവാൻ അവർ വാങ്ങിക്കൊടുത്തു. അനന്തരം അവർ ചെല്ലെ എഴുന്നേറ്റുവന്നു.

സുഖലാ:—എന്തിനെ കാര്യം വെളിച്ചമുണ്ടാകുമെന്ന് ഒരു മറ്റു കിട്ടിയത് കൊള്ളാം

സ്ത്രീ:—എന്തെങ്കിലും, അത്രയധികം സ്വന്തമായി അവർക്കുണ്ടെന്നും ഒരു സ്ഥിതിയല്ലെന്ന് നിങ്ങൾക്കു മുമ്പ്.

സുഖലാ:—എന്തിനെ? എന്തു സ്ഥിതിയോടാണുള്ളത്?

സ്ത്രീ:—അധികം സംസാരിക്കരുത്. സംസാരിച്ചാൽ സുഖലാ ഭരണത്തിന് അധികമുണ്ടാകും.

സുഖലാ:—എന്തിനെ? ഒരു സുഖലാലന ഇല്ലാത്തതാണ് ഇതിനുള്ള കിടന്നാൽ മറ്റെ ഭരണങ്ങളും പിറവിയെടുക്കും.

സ്ത്രീ:—അതെങ്ങനെയോടാണെന്ന് സൂക്ഷിക്കുകയോ.

സുഖലാ:—നിങ്ങൾ ഭരണമാണ് ഈ സ്ഥലം എന്താണെന്ന് പറയുകയോ?

സ്രീ:—നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം സ്ഥലമാണിത്.

സുലോ:—എന്റെ സ്വന്തമാ? ഞാൻ ഇതിന് മുമ്പു കണ്ടിട്ടുപോയില്ല.

സ്രീ:—ഇല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിന്റെ സ്വന്തം.

സുലോ:—എന്റെ ഭർത്താവോ? അയാൾ? വിവരം ചെല്ലാതെ എനിക്കു ഭർത്താവും ഇല്ലാതോ?

സ്രീ:—ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടല്ല, സംസാരിക്കുകയാണ്. സ്വസ്ഥമായി കിടക്കണം.

സുലോചന ശാന്തമായി കിടന്ന് ആലോചന കൂടെക്കൂടി. തേൾ തന്നെ ഇവിടെ ഒരിക്കലും സ്ഥിരമായിരിക്കുകയാണെന്ന് അറിയുന്ന ചൈതന്യമായി. ആ സ്രീയോടു കഴിയുന്നത്ര ഇണങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് സുലോചനയുടെ അറിയാതെ അവിടെ നിന്ന രക്ഷപ്പെടാൻ എളുപ്പമായിരുന്നു. ഒരു മാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കാനോ സാധിക്കുകയെന്നതും അവിടെത്തീർത്തു.

സുലോ:—എന്തായാലും എന്റെ അമ്മയെപ്പോലെ ഞാൻ അച്ഛൻ ഉള്ള ഒരു ഭാഗ്യക്കുടുംബമായിത്തീർന്നു വെക്കുകയും ചെയ്യും.

സ്രീ:—അങ്ങനെ എനിക്കു വയസ്സായി, അറിഞ്ഞുവെന്നും ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കാനും പോലും ആനന്ദം തീർത്തിട്ടില്ല.

സുലോ:—അത്രയും വരുമ്പോൾ ഞാൻ പറയും. അത്രയും എപ്പോൾ വരും?

സ്രീ:—നാളെയോ മറ്റൊന്നാളോ വരും.

സുലോ:—എന്തിനാണിത് അമ്മ ഒട്ടും കൂടിക്കാണുക; വീടു കോലിക്കും പഴിയുന്നതല്ലെന്ന് ഞാൻ തന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നു. എന്റെ അമ്മയോ അച്ഛനോ തന്നിരിക്കാത്തത്. പോകാതെ ഇവിടെ അത്രയും വരുമ്പോൾ ഞാൻ പറയും.

സ്രീ:—നിങ്ങളുടെ പ്രായത്തിനപ്പുറം നാലുപേർ വെള്ളം ജോലി ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

സുലോ:—അതിനെന്ത്? അത് സാധമായിരിക്കണം.

കൊള്ളാം മനസ്സിലാക്കുക. ആ സ്രീയെ സുലോ മനസ്സിലാക്കുക. ഭക്ഷണം കഴിച്ച് രാവിലെത്തന്നെ അതിനെ ഒരു നീക്കിയെടുക്കണം അതുകൊണ്ട്.

സുലോ:—അതെ, നമുക്ക് ഈ കെട്ടിടവും തോട്ടവും എല്ലാം ചുറ്റിനടന്നു കണ്ടാൽ?

സ്രീ:—കാണാം; എവിടെ വേണമെങ്കിലും പോകാം. അതിനെ ഞാൻ വേണമെന്ന് പറയട്ടെ.

സുലോ:—അമ്മയുടെ ഉണ്ടായിരുന്നത് എനിക്ക് അറിയാം സന്തോഷം ഉണ്ട്.

സുലോ മനസ്സിലാക്കുക. സ്രീയെ ഇതിൽ കെട്ടിടത്തിൽ ഇരുന്ന് ഇരുന്ന് ഇരുന്ന് കണ്ടാൽ തോട്ടത്തിൽ പോകാം.

ഈ സമയം എല്ലാം; കെട്ടിടം എല്ലാം? വായനക്കാർ ഇതിനെയും കണ്ടിട്ടുള്ള “റിവർഡ്” എന്നതാണ് ഈ കെട്ടിടം. പക്ഷെ ശത്രുക്കളുടെ ആശയനാശത്തിൽ തോട്ടത്തിൽ ഇരിക്കാൻ തന്നെ കൂടുതൽ വെട്ടിക്കളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കെട്ടിടത്തിന്റെ ആശയനാശം പൊക്കിയും മറ്റും അറിയാൻ അറിയാത്തതാണ് കെട്ടിടവും വൃത്തിയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ മറ്റു മറ്റും കണ്ടാൽ അതിനെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് നീക്കിയിട്ടുണ്ട്. സുലോ മനസ്സിലാക്കുക. തോട്ടത്തിൽ ഇരുന്ന് ഇരുന്ന് ഇരുന്ന് സ്രീ കൂടിയിരിക്കാം അതുകൊണ്ട് ഈ തോട്ടത്തിനെയും.

നാലുപേർക്കും സുലോ മനസ്സിലാക്കുക. കെട്ടിടത്തിൽ ഇരുന്ന്. അവർ കെട്ടിടത്തിൽ കണ്ടാൽ.

അതിന്റെ ഒരുഭാഗത്തു കലശായെഴുതിയിരുന്നു. അതിന്റെ ഇതു് ഒരു ഹിന്ദുക്കു് സാമൗദായികതയും ഒരു പണ്ടു പഴയ തൊട്ടികളും കിട്ടുന്നിരുന്നു. കളിക്കാൻ ആ മുറി കൊള്ളുക യില്ലെന്നു പറയിൽ ഇന്നു ഉടൻതന്നെ അറവരും ബോദ്ധ്യ മായി. അകത്തൊട്ടുകൾക്കു് നോക്കി ഇന്നുവരായ മുൻഗാമികൾക്കു് ഒരു നിമിഷമേവാങ്ങു നിൽക്കാൻ നിർദ്ദേശമില്ലാത്തായി. അവരും ചെട്ടൻ ചുറ്റത്തു് ഇരിക്കി. ആ ഇട്ടുപറയിൽ കാണുകയെന്നത് അവരും ആദ്യമായിട്ടു. വീണ്ടും അകത്തു കടന്നു. മുറിയുടെ ഒരു അറ്റിൽ ആദ്യമായി നീളത്തിലും അരിയ്ക്കലിൽ കണ്ടു ചോക്കത്തിലും മൂന്നു വീടുകളിലും കൊട്ടിയിരുന്ന ഒരു തിട്ട ഇടിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നു. അതിനടുത്തു സമീപിക്കാൻ വെളി നിർവാഹമില്ലായിരുന്നു. മുകളിൽ നാലഞ്ചുതുകൾ വീളുന്നിരുന്നതിനാൽ വെളി വീണ്ടു ചോക്ക തിട്ടയുടെ മിക്ക ഭാഗങ്ങളും ഇടിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരും നാലുതുകളുണ്ടാകാൻ മൂന്നു മുക്കിക്കൊണ്ടു് അടുത്തുവന്നു നോക്കി. മൂന്നു തുകൾക്കു് വെളി ഇടിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന ഒരു ഭാഗം കരളായി ഇടില്ല. മുൻഗാമികൾക്കു് കയ്യിൽ കൈകൊണ്ടു് അവരും പരസ്പരമായി; ചെട്ടൻ വാതിൽ അടുത്തുകൊണ്ടു് അവരും അടുത്തു് അടുത്തു ചോക്കി.

ഏതും അഞ്ചുതണ്ടിനെ കാളിപ്പുറമായിട്ടു് അവിടെ എത്തി. സുഖലക്ഷ അടുത്തും, മുകളിലത്തെ നിലയിൽ ഒരു മുറിയിൽ തന്നിട്ടു് ഇരിക്കുകയായിരുന്നു.

ഇതു്:—സുഖലക്ഷയേ; നീ എന്തെല്ലാം ചെയ്തതാ?

സുഖലക്ഷ:—ഇല്ല.

ഇതു്:—ഇല്ല; ഇല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ അടുത്തും നോക്കിയിരിക്കാൻ നിനക്കറിയാമോ?

സുലോ... എന്തെന്നും കേൾക്കുവാനായിട്ട് ഒരു നീട്ട കൈയോർത്തിക്കൊണ്ടു.

അപ്പോൾ ഒരു ശബ്ദം. “ആ കീഴ്വീടോടു താൻ പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരുന്നു, സ്വന്തം ശബ്ദമായിട്ട് എങ്ങും വിടരുതെന്നു” എന്നു ചിരപിറളി.

കാല്:—നീന്റെ അവസ്ഥയെ അറിയു; ആ ദ്രോഹികൾ, പൊന്നാർത്തിയും ഇത്രയും ഏതൊരു പിന്നാലെ വരുന്നു. ഒന്നാമത്തേ മണിയൂർകൾക്കുള്ളിൽ അവർ ഇവിടെ എത്തും. അതിനു മുമ്പ് നീന്നെ ശരിപ്പെടുത്തിയിട്ട് താൻ പോകുന്നുണ്ട്.

മുക്കുരപ്പണത്തിൽ മുറിയുടെ വാതിൽക്കൽ കൈയെഴുത്തുവെച്ചു.

അതാൻ:—താൻ ഒരു പാലീസ്സ് ഇൻസ്പെക്ടറാണ്. കൈയെഴുത്തുവെച്ചു നീക്കമുള്ള അന്ധൻ മുക്കുരപ്പണത്തിൽ.

ഇൻസ്പെക്ടർ തന്റെ വാലകാ പുതിയതാക്കുന്നതിനു മുമ്പ് തന്റെ കയ്യിൽ ഇരുന്ന് കൈയെഴുത്തുവെച്ചു ഒരു നീട്ട കഴിഞ്ഞു. ഇൻസ്പെക്ടർ പൊന്നാൽക്കൽ നിൽക്കുന്നതായിരുന്നു. അയാളുടെ ശബ്ദം കേട്ടയുടൻതന്നെ അതു താൻ അറിയുന്നതായി സുലോപനയ്ക്കു മനസ്സിലായി. തന്നെ രക്ഷിക്കാൻവന്നയാൾക്കു നേരിട്ട ആപത്തു അവന്റെ അത്യന്തം ചിരപിറളി. സ്വന്തം, അവർക്കെല്ലാം ചെല്ലാൻ കഴിയും.

അപ്പോൾ വാതിൽ പാൽക്കൽക്കു ചെല്ലാത്തതായി.

അല്ലെങ്കിൽ മറ്റു

ആ നീതിബുദ്ധ്യുടെ തുടർച്ച

കൊളീപ്പുക്കുറവേണ്ണ" പുറത്തുപോയി. അപ്പോൾ കഴിഞ്ഞു" നാമു ആയിരത്തി പ്രവേശിച്ചു.

[illegible]

സുരേഷ്:— അമ്മ സപ്രസാദമായിരിക്കണം. സത്യമല്ലേ എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടെ? ഞാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുകയോ?

നാം പുറത്തുള്ള പോയി. സാധാരണ ജനവിദ്യകളിൽ കെട്ടിയിടുന്ന കർട്ടൻ ഉയർത്തി പുറത്തുള്ള നോക്കി കൊള്ളേണ്ടി. ഇത് നാം സിദ്ധിക്കുന്ന എടുത്തു മതിയെങ്കിൽ അതുവരെ അറക്കൽ കടം കൊടുത്തിട്ടുള്ളതിന്റെ ഇടയിൽ കൊള്ളേണ്ട കർട്ടൻ. അതായത്

അയാൾ സുഖോപനയുടെ മുറിയിലേക്കു ചെന്നു. എന്താൽ
 ചെയ്യണം" ഒരു മോട്ടാർക്കാറിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുകയാൽ
 അയാൾ ഒന്നിങ്ങിട്ടി. ഇത്തരമൊന്നിലായി കാർ നിന്നതിനാ
 യി അന്നുകയാൽ അയാളുടെ പരിഭ്രമം വർദ്ധിച്ചു. അ
 യാൾ ഇന്നലിന്നതിങ്കിലേക്കു പോയി. അന്നു പരിചിത
 നായനയുള്ള. ശരച്ചന്ദ്രനും ബിഹാരിലാലും അന്നു യുവാവ്
 അകത്തേക്കു കടക്കുന്നത് അയാൾ കണ്ടു. ഏതുസമയത്തുണ്ടു
 എന്നറിയാതെ ആ മുറിയിൽനിന്നു പുറത്തുപോയി. അ
 സുഖോപനയും ബെരുപ്പെട്ടു മുറിയിട്ടു. അയാൾ പരിചി
 തങ്ങൾ സുഖോപനയും ബെരുപ്പെട്ടു മുറിയിട്ടു. അയാൾ
 പരിചിതങ്ങൾ ശരച്ചന്ദ്രന്റെ അടുത്തേക്കി. അപ്പോൾ
 സുഖോപനയും അയാളുടെ കരം നോക്കിപ്പു.

സുഖോപന:—അയാളുടെ ചായയ്ക്കു വെളിച്ചം.

ശര:—അയാൾ എന്താണു?

സുഖോപന:—അയാളെയും കൈയ്യും. അയാൾ എന്തിനാണു
 ചെയ്യണം ഇതിൽക്കൊണ്ടു. ആ മുറിയിൽനിന്നു നിന്നുകൊണ്ടു
 അയാളെയും കൈയ്യും. അയാൾ എന്തിനാണു ചെയ്യണം
 ഇതിൽക്കൊണ്ടു.

ശരച്ചന്ദ്രൻ അവളുടെ കൈയ്യും പിടിച്ചുകൊണ്ടു മുറി
 യിലേക്കു പോയി. ബിഹാരിലാലും അവനെ അനുഗമിച്ചു.
 അയാൾ മുറിയിൽ വരുമ്പോൾ നിൽക്കുകയായിരുന്നു.

അയാൾ:—അയാൾ ഒന്നു അറിഞ്ഞിട്ടു. എന്നാൽ തെറ്റാണി
 കാര്യം.

ശര:—ഇതുപോലുള്ള ഒരു കേസിൽ നിന്നാൽ ഉൾപ്പെട്ട
 നായി ആദ്യമായിട്ടുള്ളല്ലോ. എന്നാലും അതിലി
 ലേക്കു പോകാൻ തയ്യാറായിരിക്കാത്തു. കഴിഞ്ഞതും
 ഇത്രയും അവിടെ താമസിച്ചിരിക്കാൻ അയാൾ
 തയ്യാറാകും.

സാര:—കളിമുറിയിലെ വിശേഷതകൾപ്പറ്റിയും തൊൽ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഈ കട്ടി പറഞ്ഞാൽ സാര അറിഞ്ഞു്. അവളാണ് അതു കണ്ടുപിടിച്ചതു്.

ശര:—കളിമുറിയിൽ എന്താണു വിശേഷം?

സുരലാ:—അറിയിക്കുവാൻ ഓരോ മുടിയിരിക്കുന്നു.

ശര:—താളിത്തം അങ്ങനെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടാണു്; ബിഹാർ നീങ്ങുക ആ പാലു പ്രതിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു കെണു് അറസ്റ്റു് കിട്ടിപ്പോകയും എന്നു നോക്കുന്നു. അതാണു അവിടെ കൊണ്ടുപോയിട്ടു് ജനനനാണു് സുരലാലൻ പറഞ്ഞതു്.

ബിഹാർ ലാൽ പുറത്തേക്കുപോയി. ശരപ്പുത്രൻ കളിമുറകാവടകാലിനെ അണുപകിച്ചു് ഓരോ മുടിയും പൽ അറസ്റ്റാക്കു് തുടങ്ങി. മുറകളിലുള്ള മുറിക്കെല്ലാം പരിഭോധിപ്പുക്കും താഴെത്തെയ്തിടക്കു്. എന്താണു പരികൾ ഇറങ്ങിയതോടുപകി ഒരു കെട്ടിടക്കു ശബ്ദം കേട്ടു. അതു് തന്റെ നേരെ പ്രയോഗിച്ചതാണെന്നും ഇതപോലാത്തുപ്രകാരം ലാൽ അറിഞ്ഞുപോകുന്നതും അദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പാലുണ്ടു്. ഉത്തരങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം താഴെത്തെയ്തിടക്കു്. “സുരലാലനേ” എന്നു് അദ്ദേഹം ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു അറിയുന്നതുടൻ. “മുറിക്കെല്ലു കടന്നു് മുറി അടയ്ക്കു്” എന്നു് കേൾക്കു ആളെക്കും നൽകി. അനന്തരം തന്റെ കയ്യിൽത്തോക്കിന്റെ തലകൾ ഒഴിച്ചു. കൊടികളുടെ ശബ്ദംകേട്ടു് ബിഹാർലാലും തെറ്റാതെക്കും ഓടിപ്പോയു്.

ശര:—ആരയ്, താരാസ്കാ?

സാര:—അതേ.

ശര:—നീങ്ങുകയ് എന്തുപററി?

സാര:—എന്റെ വലത്തേ ഭാഗത്തിൽ ഒരു കൊടി കൊണ്ടു. പാലൻ അറുത്തില്ല. അതും വീണുതന്നു്.

മരിച്ചുപോയെന്നു വിചാരിച്ചപ്പോൾ, തൽക്കാലത്തെ പരിഭ്രമംകൊണ്ടുണ്ടാകാതെ ഏകദേശം എട്ടുനൂറു മനുഷ്യരിൽ കൊണ്ടുപോയിത്തീർന്നു. അപ്പോൾ കഴിഞ്ഞു ഞാൻ ഏഴുനൂറ്റിരുപതു മരിച്ചവർ മരണപ്പെട്ടു കെട്ടിയിരിക്കുന്നു" അവിടെ നിന്നു പോന്നു. അപ്പോൾ ഒരു മുറിയിൽ ഇരുപതു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. വെട്ടിയുടെ ശബ്ദം കേട്ട് ഏകദേശം പത്തുനൂറ്റാണ്ടുണ്ടെന്നു കരുതി മുറിയുറന്നു പുറത്തു വന്നപ്പോൾ ഇത്രാളായിരുന്നു കണ്ടത്.

ശര:—ഇവിടെ നിന്നു" എന്റെ നേക്കു ആരോ വെട്ടിവെട്ടു. പക്ഷെ എനിക്കു കൊണ്ടില്ല. ഇവർക്കും ആരെങ്കിലും കാണുന്നില്ല.

ശരച്ചന്ദ്രൻ ഇത്രയും കൂടി നാലുനൂറ്റാണ്ടു മരിച്ചവർക്കും പരിശോധിക്കാൻ തുടങ്ങി. എന്നാൽ മുകളിൽ ഒരു വെട്ടിയിന്നു ശബ്ദം കേട്ട് അവർ അവരവരും. ഉത്തരത്തിൽ "കുലകുലാഭ്യ" എന്നൊരു ശബ്ദം കേട്ടു. "അതു ഭയമാണ്" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ശരച്ചന്ദ്രൻ മുകളിലേക്കു പോന്നു. അപ്പോഴും ബിഹാരിലാലോ പിന്നാലെ തിരിച്ചു.

ശരച്ചന്ദ്രൻ ആദ്യമായി കണ്ടത് താൻ മരിച്ചുകിടക്കുന്നതായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആ സ്ത്രീയെ നോക്കിക്കൊണ്ടു് നിമിഷമേതൊന്നിനുപോയി. ഇതുകണ്ടു് അപ്പോൾ ആരെങ്കിലും തന്നെ കാളപ്രഭാവത്താൽ മെല്ലെ മുന്നോട്ടു നടന്നു. ശരച്ചന്ദ്രൻ നിന്ദിതനായിരുന്നു ഉറക്കിപ്പു ബിഹാരിലാൽ പൊതുവായ മുന്നോട്ടു പോയതു് അയാളെ പിടിച്ചുകിട്ടി. അദ്ദേഹം താൻ ഭയപ്പെട്ടു് കൈകൾക്കൊപ്പത്തോടിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതു് കിട്ടിയില്ല. ശരച്ചന്ദ്രൻ ബിഹാരിലാലിനെ പിടിച്ചു മാറ്റിക്കൊണ്ടു് ഭയപ്പെട്ടൊരു ശബ്ദം ഉത്തരത്തിൽ ഒരു

പുതിയ മനുഷ്യനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരിമാർക്കും എത്തി. ആ പുതിയ മനുഷ്യൻ മോഹനലാൽ ആയിരുന്നു. കാളിപ്പാലാൽ തന്റെ കുറാൻ കയ്യിലാക്കി ശെമ്മുളന്റെ നേരെ പ്രയോഗിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുകണ്ട് മോഹനലാൽ തന്റെ കുറാൻ ഭങ്ങിന്റെ ഭുജത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചു.

എന്തിനധികം വിസ്തരിക്കണം ശെമ്മുളൻ ഭങ്ങിയെ വീഴ്ത്തി. താമസിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ കൈകൾ പിന്നോക്കം പിടിച്ചു ചെത്തു ബന്ധിച്ചു. ഇങ്ങനെ ആ രംഗം ശാന്തമായി.

ശര:—(മോഹനലാലിനോട്) അങ്ങ് എങ്ങനെ വന്നു, ഏല്പാൻ വന്നു?

മോഹ:—ഞാനും നിങ്ങളുടെ പുറകെ എത്തി. ഭയ്യിൽ മുകളിൽ നിൽക്കുന്നതു കണ്ട് അറേണരും മറഞ്ഞുനിന്നു. അവിടെ നിന്നുകൊണ്ട് എന്റെ കൈമോക്കിനെ ലാക്കിപ്പോലോ എന്നു ഞാൻ പരീക്ഷിക്കാൻ തന്നില്ല. അങ്ങ് വന്നിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക് അങ്ങനെയൊരു സമയം കൂടാതെ എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നത് വിചിന്തമല്ലല്ലോ എന്നു കരുതി ഞാൻ പിൻമാറി. ഈ സമയത്തു് ഇവിടെ എന്താൻ ഞാൻ വളരെ വിചിരിച്ചു.

ശര:—വിചിന്തമെല്ലാം തീർന്നല്ലോ. അവിടെലാലിനെ കൊന്നിട്ട് ഇന്നേക്കു മുപ്പതു ദിവസമായി. ഇത്രയും വേഗത്തിൽ കേസ്സ് അവസാനിക്കുമെന്ന് ഞാൻ സ്വപ്നേപി ആശിച്ചിരുന്നില്ല.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മുതിർന്ന സുലോചനയും പുറത്തുവന്നു. അവൾ ബാലപ്പെട്ട് ശെമ്മുളന്റെ സമീപത്തുകൊണ്ട് “ഭയ്യപ്പന” അപകടമൊണ്ടില്ലല്ലോ” എന്ന് അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈമാ അനേപിച്ചു.

ബിന്ദാ:—തന്നെക്കുറവിന്റെ എത്ര പരസ്യവും ചെങ്കിട്ടല്ലേ
നോക്കൂ?

സുഖാ:—എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന വിധമേ
ഉള്ളൂ. ജ്യേഷ്ഠന്റെ ഉദ്യോഗത്തിൽ മാറ്റംവരുത്തുവാൻ
എന്താകാം ചെയ്യാൻ കഴിയൂ?

മോഹാ:—നല്ല സർവ്വീസിൽ തന്നെ; ബിന്ദാതിലാൽ അത്ര
ജീവനാകണമെന്നോർ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

ശാ:—മതിയെന്നു ആദ്യമായി കണക്കാക്കിയതു ബഹുമാനി
യാണോ?

മോഹാ:—ആദ്യമായിട്ടുള്ളതല്ലേ എന്നു പോലീസ്സ്
ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു് ഈ വിധമുള്ള അധാരം
നേരിട്ടല്ലോ.

ശാ:—പ്രമുഖനായൊരാളായ ഫാലം: അതിന് അങ്ങ
നെന്നു ഒരു സംഭവമില്ലേ?

സുഖാ:—ജ്യേഷ്ഠൻ ഇപ്പോഴിരിക്കുന്നതിൽ ഇതിനാകാം
എന്തെല്ലാം സംഭവമുണ്ടായിരുന്നു.

ശാ:—സംഭവിക്കാറുണ്ടാകും അതിലധികവും സംഭവിച്ചു
വല്ലോ. ചെങ്കിട്ട, മൊൻ അതിൽ കുറവുമാകട്ടെ.
കുറവിലധികംപോൾ കാരോ ഉദ്യോഗത്തോടു കൂടി കാരോ
അ കാര്യംകൊണ്ടുണ്ടായതു്. അർദ്ധവേളയിൽ
അതിൽ കഴിഞ്ഞു വരുമെന്നാലായി. അദ്ദേഹം
അതിന്റെ പലതും കിട്ടിയപ്പോൾ അതിൽ വരുമെന്ന
അർത്ഥമല്ല. അദ്ദേഹം തമ്മിൽ പരിവർത്തനം ഉണ്ടാ
ക്കിക്കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന അത്ര അർത്ഥം ജ്യേഷ്ഠനുമായോ
യിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ഉദ്യോഗത്തിലിരിക്കുകയല്ലേ
എന്നിങ്ങ അദ്ദേഹത്തിനെപ്പറ്റി നീക്കം നല്ല അതി
പ്രകാരം ഇപ്പോഴിരിക്കുന്നു. ഒരു കേസ്സു കിട്ടിയാൽ പ്രതിക
രണ ഉണ്ടാക്കി ശിക്ഷിക്കണമെന്നല്ലാതെ സത്യമോ,

സ്ത്രയകളും, ബെളിമറയും കണ്ടു. അതുകൊണ്ട് പതിപ്പ് അദ്ദേഹത്തിനില്ലായിരുന്നു. കയ്യിൽ കിട്ടുന്ന വകയിക്കിടക്കത്തെയും തെളിവുണ്ടാക്കുക ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിപ്പ്. അദ്ദേഹം പല തിരുപദാധികാരവും അന്യായമായിക്കിട്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹവും (മോഹനലാലും) ആദ്യകാലത്തു നല്ല കൂട്ടത്തിൽ അല്ലായിരുന്നു.

സുലോ:—അതിനെപ്പോലെ ആശ്രിത ആയിരുന്നോ?

അ:—അല്ല; പല മോശ്ശികളായി കൂട്ടുകൂടി സ്ത്രയകളിൽനിന്നായി പല ഉപയുക്തികളും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അതു ചെയ്യുകാലത്തായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കിട്ടിയ പലപാദങ്ങളെക്കുറിച്ച് പരസ്പരം വിമർശനം നടത്തിയപ്പോഴാണ് ഒരു കേസ്സിൽ പിടിച്ചു ശിക്ഷിച്ചത്. അതിനാൽ ശിക്ഷ തീർന്ന പുറത്തുവന്നപ്പോൾ പ്രതികരണമായിട്ടുണ്ടായി. പക്ഷെ കൂട്ടുകാരോട് ചേർന്ന്, പക്ഷെ അതിനിടയിൽ പെട്ടെന്ന് പിടിച്ചു വീടുക ശിക്ഷിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ അതിസൂക്ഷ്മമായിരുന്നു. ആ വിവരം അറിഞ്ഞതോടുകൂടി അതിനിടയിൽ അവരെ കയ്യുവാക്കൽ തീർത്തതായിരുന്നു. ആ സ്ത്രീ മറ്റൊരുവന്റെ അകൃത്യപ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി കണ്ടു അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ആ സ്ത്രീയാണ് സുലോ: നായകി അമ്മ.

സുലോ:—എന്റെ അമ്മയോ?

അ:—അതെ, അമ്മ അന്നേയായിരുന്നു നിന്റെ അമ്മ.

സുലോ:—ഇദ്ദേഹം എന്റെ പിതാവാണ്?

അ:—അതെ, അതു തന്നെ മനസ്സിലാക്കാൻ ഭാഗ്യമായി. അമ്മ ഈ കഥ പറയുക കൂടിയിട്ടുണ്ട്.

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ആവനകാലത്തെ പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി നീ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും അത്ത്, ഏകാന്തനായ് അതിനുള്ള ശിക്ഷ, കാര്യമായും കാരണമായും, വേണ്ടതിലധികം അദ്ദേഹം അനുഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം അത്യന്ത പാപിക്കുകയും, ദ്രോഹിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല. അന്നത്തെ ഉത്സാഹംകൊണ്ട് ഇദ്ദേഹത്തെ പിരിയുവാൻ ശ്രമിച്ചതിൽ പരാജയപ്പെട്ടതായുള്ള. തന്റെ സ്വന്തം പണം നശിപ്പിച്ചതിൽ ഇദ്ദേഹത്തെ അന്യായമായി ഒരു കുറ്റക്കാര്യം അനുഭവിച്ചിട്ടില്ല. ഇദ്ദേഹത്തിനെ അറക്കുന്നത് പ്രായവും ശിക്ഷിച്ചപ്പോൾ അതിനാൽ നീന്റെ കാരണമായതുകൊണ്ട് അതിന് ബലമായിട്ട് ചെയ്ത് കഴിഞ്ഞുപോയെന്നു ധരിപ്പിക്കുകയും ഒരു പുനർവിവാഹത്തിനു പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയാണ് അവർ തമ്മിലുള്ള വിവാഹം നടന്നത്.

സുഭാ:—അദ്ദേഹം ഏകാന്തനായെത്തു് അപ്പോഴുള്ള വെറുപ്പുകൊണ്ടു തന്നെത്തരികിലും.

ഏകാന്തനായ് അവർ പിതാവിനെ സമീപിക്കുകയും മോഹനാലാൽ, മറ്റാർക്കും ശോചിതമല്ല, അവന്റെ അരികിൽ അങ്ങട്ട് വാസവ്യപുത്രൻ മുർദ്ധാവിൽ മുക്കിയിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

“അതിനാലും മേൽപ്പറഞ്ഞ ബാല്യം മുതൽക്കെ സ്നേഹിതനായിരുന്നു. ന്യായമായും, അതിലധികം അന്യായമായും ഉള്ള അർത്ഥങ്ങളിൽ ഇതിനുണ്ടാകുന്ന ധാരാളം സാക്ഷികൾ. അവരുടെ നകപക്ഷത്തിൽ ഭവിക്കാതിരിക്കുകയും സംശയം ഇല്ല. പലപ്പോഴും അവരെ അറക്കിയിട്ടു ചെയ്തു. അതിനാൽ അവർ സ്വീസിൽ നിന്നും പിരിയുവാൻ തീർച്ചയാക്കി. ഇങ്ങനെയിരിക്കുന്ന സമ്പർക്കത്തിലാണ് ബലഹരം

ബാക്കിയിൽ ഭോഷണം നടന്നത്. കേസ്സ് അന്തഃപക്ഷണത്തിൽ" ഒത്തിനെയും ലാലിനെയും നിയമിച്ചു. അവർ പ്രതിയെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന് ഹിംസിച്ചു. പണം മുട്ടുവാൻ അവർ വാങ്ങിക്കൊണ്ട് അവനെ ഏഫ്. എം. എസ്റ്റിബെക്കെ പറഞ്ഞുവെച്ചു. ഇങ്ങനെ" പറഞ്ഞത് ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നും പിരിയുവാൻ ഉണ്ടായ കാര്യം. കഴിഞ്ഞ് ഒരു മാസമുണ്ട് അവർ തിരിച്ചു വന്ന് ഒത്തിനെയും വിറയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവർയിടക്കലെന്ന പറഞ്ഞു" ഭയപ്പെട്ടു കൂടി. പണമെല്ലാം തീർക്കുക കൊടുക്കുകയെന്ന പറഞ്ഞു" അവനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. എങ്കിലും ഇങ്ങനെയൊരു അവനെ എത്രയെല്ലാമെന്നു മനസ്സിലാക്കി. ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്ന് കൊന്നിടക്കലെന്നു ഞാൻ കേൾച്ചു. അതാണ് കൂടുമുട്ടുവാൻ കൊട്ടിക്കൊളിക്കാൻ ഞാൻ ചട്ടംകെട്ടിയത്. എന്തായാലും ആ വിവരം സുഹൃദ്ധനെ കണ്ടുപിടിച്ചു."

"അതല്ലേ കോസ്റ്റാന്റെ പാസ്റ്ററും അറിഞ്ഞിരുന്നതു കൊണ്ട് അരവിന്ദലാലിനും തെരിനും തമ്മിൽ പ്രമേണ വിശ്വാസം ഇല്ലാത്തതി. എന്നെങ്കിലും ഒരിക്കൽ ഒരാൾ മഹറായാളെ ചരിക്കുകയെന്ന രണ്ടു പേരും ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒന്നു" ആത്മീയസംഘത്തിൽപോന്നു" "ഏറ്റവും വലുത്" ഭോഷാ നേക്കാൻ തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നു" അറിഞ്ഞതോടുകൂടി അരവിന്ദലാലിന്റെ ഭയം വളരെ വർദ്ധിച്ചു. അയാളെ ഭയപ്പെടുത്തണമെന്നല്ലാത്ത സംഘത്തിൽ ചേരണമെന്നപോലും ഒത്തിന് വിചാരമുണ്ടായിരുന്നതായി ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. ആകെങ്കിലും സ്വയം നശിക്കാനുള്ള വഴി ഉണ്ടാക്കുമോ? എന്തായാലും ഒത്തിനെ കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ കൊല്ലണമെന്ന് അരവിന്ദലാൽ നിശ്ചയിച്ചു. അത് എങ്ങിനെയോ ഒന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ ഉദ്ദേശസാധ്യത്തിന് തന്നിക്ക

പിടിപെട്ട വാങ്ങ ഒരു സൗകര്യമായി അഭിവിചരിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനെത്തുടർന്ന്, കാലുകൾ തളിർപ്പാക്കുന്നു. അയാൾ അറിയാതെ സകലനും വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ അതിനുശേഷം ശരിയായ ചിന്തിക്കുകയും അത് ചെയ്യുകയുണ്ടായതായി അയാൾ അറിയിച്ചു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഏതെങ്കിലും കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകാൻ തക്കതായതായി തന്റെ അപരധർമ്മം കണ്ടുകിട്ടിയതായി അയാൾ ഒരു സാക്ഷിയാണെന്നുള്ളതായിരുന്നു. അയാൾക്കു കാലിന്ദ്ര സാധനമല്ലെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിക്കുമോ?

അന്യോന്യം നോക്കിയാൽ കാലികാലങ്ങളിൽ പരസ്പരം അറിയിക്കുന്നതിന് കോർപ്പുകളിലൊന്നുകൊണ്ട് ചില അടയാളങ്ങൾ അവർ കാണിച്ചുവന്നു. ജൂൺ 3-ാം നാൾ അന്നന്ദമന്ദിരത്തിൽ എത്തിയ ദിവസം കൊല നടത്താൻ തീർച്ചയാക്കി. അന്ന് അതിനോട് നന്നിമം സൂക്ഷ്മമായി വളരെ കൂടുതലായതും പക്ഷെ കാലികാലങ്ങളിൽ കാണുന്നതെന്തും പറഞ്ഞിരുന്നതായി പിന്നീട് ഞാൻ കേൾച്ചു. കാലികാലങ്ങളിൽ പത്തുവർഷം അടയാളം കാണിച്ചു. അതിന്റെ പ്രതിഫലനം മാലിനിമന്ദിരത്തിലെ ചുവരിൽകണ്ടു. അയാൾ തെറ്റിപ്പോയി. അതാണ് ഈ കേസിലെ ആദ്യത്തിൽ ചില കഴിപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടായത്. അത് അടയാളം കണ്ടാൽ മാലിനിമന്ദിരത്തിലെ വളപ്പിൽകൂടിയാണു സാധാരണ വരുന്നതെന്ന്. അതിനാൽ അതിനാൽ അതിനാൽ പെട്ടെന്ന് ആ വളപ്പിലേയ്ക്കു പോയി. സുരക്ഷാചരക്കെ ആരെ പിൻതുടരുന്നതെന്ന് അയാൾക്കു അറിയാതെ അഭിവിചരിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. സുരക്ഷാചരക്കെ കണ്ടപ്പോൾ ഉടൻ അതിനാൽ മരണത്തിൽ കയറി തന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന കയറിന്റെ കയ്യിൽ കെട്ടി. മറ്റു അറുപതു കയ്യിൽ കയ്യിൽ കയ്യിൽ എറിഞ്ഞു.

വലിച്ചു കൊല്ലാമെന്നായിരുന്നു പ്ലാൻ. ആ ഗർഭാശയത്തെ കാണാനുവശമല്ലാം വിശ്വസിക്കും. ചോരത്തിൽ തന്റെ കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വിലങ്ങുകൊണ്ടു മൈക്കളം ബന്ധിപ്പിച്ചുനാൽ ആരു സംശയിക്കരുത്. അർവിന്ദലാലിന്റെ അറയിൽ കിടന്നു ചെൽട്ട് ഭക്തിയോടെ കൊന്നശേഷം അയാളുടെ കാലുകൾ ഇട്ടിരിക്കട്ടാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതാണു്. ഏതൊരാലും ഉദ്ദേശമല്ലാതെ തന്റെ മരണശേഷം അയാൾ ഇരിക്കുന്നതു് ഒന്നു കണ്ടു. അയാൾ മുട്ടിപ്പൊട്ടി. അർവിന്ദലാൽ ഒരിട്ടു തന്റെ വീഴുന്നതിനു മുമ്പ് ഒന്നു മുകളിൽ കയറി അർവിന്ദലാലിനെ മാരകമായിട്ടുവെട്ടുവരുത്തു തന്നെ ആരെ സംശയിക്കാൻമുണ്ടാക്കുന്നുവോയെന്നു്, ഒന്നു തന്റെ കൈകളും കാലുകളും തന്നെ തന്റെ കൈകളാണു് കിടന്നതു്. തന്റെ ശ്രോമിപ്പതും, അർവിന്ദലാലിനെ കൊന്നതും ഒന്നുതന്നെ തന്നെയാണെന്നു് ഒരു ശാണായുധാധാരൻ മൗനം നോക്കി. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഒരു തെറ്റു പറ്റി; കയറു കയറ്റിയപ്പോൾ വാതിൽ പാറിയ ചക്രി മുഴുവൻ ഇപ്പിരിയ്ക്കു പോയില്ല. വായ് മുട്ടിക്കെട്ടിയ ശേഷം ചക്രി പറ്റിയിരുന്നു. ഇപ്പിന്നും കിടക്കയിൽത്തന്നെ കിടന്നു.

ഒന്നു തൊട്ടത്തിൽക്കൂടി പോകുന്നത് മിസ്റ്റർ ഗോപാലൻ, അദ്ദേഹം മിസ്റ്റർ ഗോപിനാഥൻ കണ്ടു. അതുകൊണ്ടു് ഇദ്ദേഹത്തിനെയും ശരിപ്പെടുത്താൻ ഒന്നു നീർച്ചയാക്കി. പക്ഷെ ആ ഉച്ചമണിയിൽ അയാൾക്കൊണ്ടു് അധർമ്മം പറ്റിയില്ല.

സുഖം:—ആനന്ദമണിത്തിന്നു തീവെച്ചതാണു്?

ശ്രീ:—അതും ഈ ഘാതകൻ ഒന്നുതന്നെ. അർവിന്ദലാലിന്റെ ഡയറി ഏവിയെഴുതാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു പുറത്തായാൽ അന്റെ പല രഹസ്യങ്ങളും പുറത്തായിപ്പോകുമെന്നു് അയാൾക്കറിയാം. അത

കൊണ്ടാണു് വീട്ടിനു നീവെച്ചതു്. പക്ഷെ ഡയറി അപഹരിച്ചതു് വേറെക്കൊണ്ടു്. അതു് ഇനിയും എന്തെന്തെങ്കിലും കാര്യങ്ങൾക്കു്?

ഗോപി:—ഡയറി ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വീട്ടിൽ ചെന്നാലുടൻ എടുത്തു തരാം. മൂന്നു വലിയ വാല്യങ്ങൾ ഉണ്ടു്.

ശര:—ഡയറിക്കുവേണ്ടി ഞങ്ങളുടെ നേക്കു് വെട്ടിവെച്ചു കെട്ടിയിട്ടുണ്ടു്?

ഗോപി:—വെട്ടിവെച്ചതു് എനിക്കു കൈപ്പറ്റാൻവേണ്ടി മാത്രമാണു്. ഡയറി എനിക്ക് വളരെ ഉപകരിക്കുമെന്നു തോന്നി. അതുകൊണ്ടു് വെട്ടിത്തന്നു് അന്യായം ചെയ്തപ്പോഴുണ്ടാകാൻ കേന്ദ്രംവെട്ടിച്ചു. പക്ഷെ നിങ്ങളുടെ നേക്കല്ലല്ലോ ഞാൻ വെട്ടിവെച്ചതു്.

ശര:—എന്റെ വെട്ടി നിങ്ങളുടെ കൈയ്യാണു്?

ഗോപി:—കൊണ്ടു് ഇതാ ഇവിടെയുണ്ടാകാണ്ടതു്. (കൊട്ടു കാണിക്കുന്നു) ഉടൻതന്നെ മരണ വെട്ടുകെട്ടിയതിനാൽ സാരമായില്ല.

സുരേഷ്:—എന്റെ ഡയറിയും പൊള്ളയായി.

ശര:—ഇല്ല; അതെന്റെ കയ്യിൽ ഉണ്ടു്. മേൽന്റെ കൈയുടെ ചുവട്ടിൽനിന്നു ഞാൻ എടുത്തു സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതുവരെ ഇറങ്ങുകയായിട്ടില്ലെന്നു സത്യം ചെയ്യാം.

ബിന്ദു:—അവിടെപ്പോയിന്റെ സ്വത്തു മുഴുവൻ അന്യായമായി കയർത്തിയിട്ടുള്ളതാണു്, അല്ല? അതുകൊണ്ടു് തന്നെ ആയിരിക്കാം അതു നശിച്ചതു്.

സുരേഷ്:—എന്തായാലും അതിൽ ഒരു പൈശാച്യം എനിക്കു വേണ്ടു്; മുഴുവൻ ധർമ്മം ചെയ്താണു്.

അ:—നിങ്ങൾ ആരെ ചൊല്ലാം വേണ്ട; ബിഹാരിയെ വേണ്ടതിലധികം ഉണ്ട്.

ഗോപി:—എനിമം ശാരദാ ഉണ്ട്. ഒരു മകൾ മാത്രമേ ഉള്ളൂവെന്നും.

അ:—അതാ, ഒരു ബന്ധുവെന്നും. അതിലുള്ളവർ ഇങ്ങു വന്നാൽ നമ്മളു പോകാം.

ബസ്സു് റിവർവുവിന്റെ മുൻവശം നിന്നു. ഒരു അധിപ്തന്റെ സൂപ്പണ്ട്, ഒരു ഇർക്കസ്സുകാരൻ, പന്ത്രണ്ടു പൊലീസുകാരൻ ഇത്രയും പേർ ബസ്സിൽനിന്നിറങ്ങി അകത്തേയ്ക്കു നടന്നു.

അ:—നിങ്ങൾ വരുന്നതിന്നു മുമ്പ് കാർട്ടകളോം ശിപ്പുക്കാരും. അതിനെ ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്നു നമ്മു് ഒരു സ്ത്രീ കൊടുക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. ഇതിന്നു രണ്ടിനും പുറമേ താഴെയുള്ള ഒരു ചട്ടിമുറിയിൽ ഒരുക്കള കിടത്തി മീതെ ഒരു പാൽ പാത്രം ഉള്ളിട്ടുണ്ട്. ഒരു ജൂം നീക്കം നന്നായതുകൊണ്ട് നമ്മു് കമ്മറായും മിഷനറും പോയി. ആ ശവവും കോണ്ടിക്കൊടുക്കണം. അങ്ങനെയും ഇന്ന് ഒരു ഭവനംകൊണ്ടും അങ്ങനെയും കഴിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് വല്ലതും കിട്ടിത്തന്നു ഉണ്ട്. രണ്ടു ശവങ്ങളും എടുപ്പിച്ചു് പ്രതിഭയെയും കൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കും പോകാം. ശവങ്ങൾ ആതുരപ്രതിഭയെയും അതെയും പ്രതിഭയെ സ്പെഷലിൽ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചോദ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അതിരാവിയിലെ അന്തർ വന്ന ചെയ്യുകയുമാകാം. ഇങ്ങു ഗോവിന്റെ ഓരുകൾ.

ശെട്ടുനൂറ്, ജിഹ്വാരതിലാൽ, ഗോപിനാഥൻ, താരാസിങ്ങു്, സുഖലാലാ എന്നിവർ ഗോപിനാഥന്റെ നിർദ്ദേശത്താൽ ചില സീമകളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു.

Strongly Oppose

കഴിഞ്ഞ അല്പായുസ്സിൽ വിവിധ സംഭവങ്ങൾ നേരിട്ട വർഷം ഏഴ് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ചരിത്രത്തിലാൽ കുറച്ചൊന്നായിട്ടെങ്കിലും ഒരു പ്രധാന വഴിയായി ഉയരാൻ കഴിഞ്ഞു. പിതാവിന്റെ നിർദ്ദേശത്തോടെ കുറ്റാന്വേഷണവും പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനാകണമെന്നുള്ള മോഹവും ഉൾക്കൊള്ളിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. വഴിയായും ജഡ്ജിയായും തന്റെ പിതാവു അനുഗ്രഹിച്ചിരുന്ന കെട്ടിടത്തിൽത്തന്നെ ആദ്യം ഇപ്പോൾ താമസിച്ചുവരുന്നു.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ “നദീപോലെ രണ്ടുപേരും ഇതന്നെ കൊണ്ടാണോ കട്ടിയെ കയ്യിടുന്നത്” എന്നു മോഹനാബ്രഹ്മണൻ ചോദിച്ചുകൊണ്ട് ഒരാൾ അകത്തു കിടന്നു. പുല്ലുനായി കൊട്ടുകയും കെട്ടുവെട്ടുകയും തന്നെ തിരിഞ്ഞു നോക്കിയ കട്ടി, ആ മനുഷ്യൻ അതിനെ കയ്യിൽ വാങ്ങിയതോടുകൂടി മറാദനം നിൽക്കി. എന്നുമാത്രമല്ല, ഉത്തരവുമായി കയ്യിടിയെന്നുകൊണ്ട് ആശയങ്ങൾ മേൽ ഭീരുയിൽ പിടിക്കാനും ശേഷി.

ബിഹാ:—ജ്യേഷ്ഠൻ വന്നില്ലെങ്കിൽ കുട്ടി എത്രനേരം കരയുമായിരുന്നു. നല്ല തല്ലുകൊടുക്കാൻ പോലും എനിക്കു തോന്നി.

ആഗന്തൻ:—അതു സുലോചനയ്ക്കാണ് കൊടുക്കേണ്ടത്. കുട്ടികളെ സ്ഥലാന്തികളാക്കുന്നത് അമമാമാണ്.

ബിഹാ:—സുലോചനേ; ജ്യേഷ്ഠൻ കാപ്പി കൈമാടുവത.

ആഗന്തൻ ശരച്ചന്ദ്രന്മാനർജിയൊക്കെ പൂജ്യകൾ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ശര:—സുലോചനേ; ഇവിടത്തെ കൊച്ചുറാണി എവിടെ?

സുലോ:—അവൾ നഴ്സിന്റെ അടുത്താണ്.

ശര:—ഇങ്ങു വിളിക്കൂ;

നാലഞ്ചുമിന്നിട്ടിനുള്ളിൽ കുത്തിപ്പൂ അഞ്ചു രാത്രിയ്ക്കു പ്രയം ഉള്ള ഒരു പെൺകുട്ടി കൊടിവന്ന് ശരച്ചന്ദ്രനെ പിടികൂടി.

കുട്ടി:—അമ്മാവൻ വന്നതു ഞാനറിഞ്ഞില്ലല്ലോ.

ശര:—അതല്ലെ കാമനയെ വിളിക്കാൻ അമ്മയോടു പറഞ്ഞത്. ഇങ്ങു നോക്കൂ, കാമനയ്ക്കു ഞാൻ പില സമ്മാനങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. ബിസ്കൂറും മാത്രം ബെബിക്രൂട്ടി കൊടുക്കണം.

കുട്ടി തറയിൽ ഇരുന്ന് സാമാനങ്ങൾ കാണാനായി അഴിച്ചെടുക്കാൻ തുടങ്ങി.

സുലോ:—നാളെ ഏഴു വർഷം തികയും; അതിനാണ്

ജ്യേഷ്ഠനെ ഞാൻ പോണിൽ വിളിച്ചത്.

ശര:—കാമോ! നാളെ സദ്യയും മറവും ഉണ്ടോ?

സുലോ:—വിശേഷിച്ചാകും ഇല്ല.

ശര:—പിന്നെ എന്തെങ്കിലും ക്ഷണിച്ചതോ?

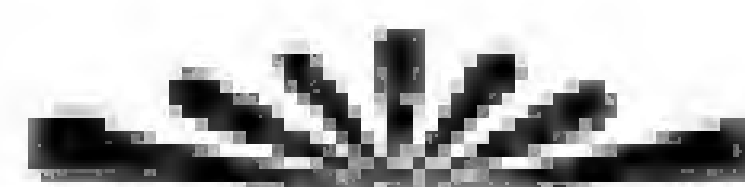

സുലോ: -- ജ്യേഷ്ഠൻ തെങ്ങരം ഒരു വിശേഷിച്ചുനാളല്ലല്ലോ. നാളെ ഉറങ്ങുകഴിഞ്ഞു നമുക്ക് ആനന്ദമന്ദിരത്തിൽ ഒരു പോകണം. അവിടെയുള്ളവർക്കും നാളെ ഒരു സദ്യകൊടുക്കാൻ ഏർപ്പാടുകൊള്ളട്ടെ.

മാന്യവായനക്കാരുടെ ഇതിനു മുമ്പു നടന്ന ഒരു സംഗതി പറയാനിരുന്നതിനു ഞാൻ മാപ്പുചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ആനന്ദമന്ദിരത്തിൽ പുതുതായി ഒരു കെട്ടിടം പണിയിച്ചു അതിനു സുലോചന "ശരപ്പുറം അഗതി മന്ദിരം" എന്നു നാമകരണം ചെയ്യുകയും അരവിന്ദലാലിന്റെ വകയായുണ്ടായിരുന്ന സകല സ്വത്തുക്കളും ആ സ്ഥാപനത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ശരപ്പുറം ബങ്കാജത്തിലെ ഡിപ്യൂട്ടിപോലീസ് കമ്മീഷണറായിട്ടു വർഷം അഞ്ചു കഴിഞ്ഞു. ഇതിനകം ഒരു കൊല്ലത്തോളം കമ്മീഷണറായും ജോലി നോക്കി. ഭരണിന്റെമേൽ ചുമത്തപ്പെട്ട കേസുകളുടെ മുഴുവൻ വിവരവും പത്രങ്ങളിൽ സവിസ്തരം പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല. അയാളുടെ സ്വത്തുക്കളെല്ലാം ഗവണ്മെന്റു കണ്ടുകെട്ടി, അയാളെ തൂക്കിക്കൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

പോലീസുമന്ത്രി അനാഥമന്ദിരത്തിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിച്ചുകൊണ്ട് മാലതീമന്ദിരത്തിൽ . നാമസിക്കുന്നു. ആഴ്ചയിൽ രണ്ടുദിവസം കർമ്മശാലയിൽ വന്നു മകളെയും പഠിപ്പിച്ചു. അതിനും

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ

ഇതരകൃതികൾ

	രൂ.	ണ.
കൈമുദ്രി	1	8
വാസന്തി	1	2
പ്രേമചന്ദ്രൻ	1	8
ഭീകരമുദ്ര	1	2
പൊന്നുതമ്പുരാൻ	1	4
ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ	0	12
മെക്കാളെപ്രഭു	0	12
സന്മാർഗ്ഗകഥകൾ	0	12

എല്ലാ പുസ്തകങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളോട് അപേക്ഷിക്കുക.

ബി. വി. ബുക്ക് ഡിപ്പോ & പ്രിന്റിങ് വർക്ക്,
 P. B. No. 19, വടിഞ്ഞാറെ നദിക്കരവ്,
 തിരുവനന്തപുരം. ബ്രാഞ്ച് തൃശ്ശിവപേരൂർ.

